

نصرت آن به تور تاش

استراتژی نظامی ایران

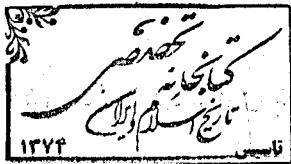
حناشی

اسکن شد

اسرائیلی نظامی ایران

همه‌جانشی

تأثیر :

سرگفت ساد، نصرت آن بجهور ماش

بیکره روی جلد، نقش زرین از یک پیشگاب سپاهیان «سد» پنجم تاجه‌ارم ب. ۲۰،
که در همدان بدست آمده و اینک در یک موزه خصوصی در نیویورک میباشد

شماره ثبت کتابخانه ملی ۷۸۹ / ۷ / ۴۴۹

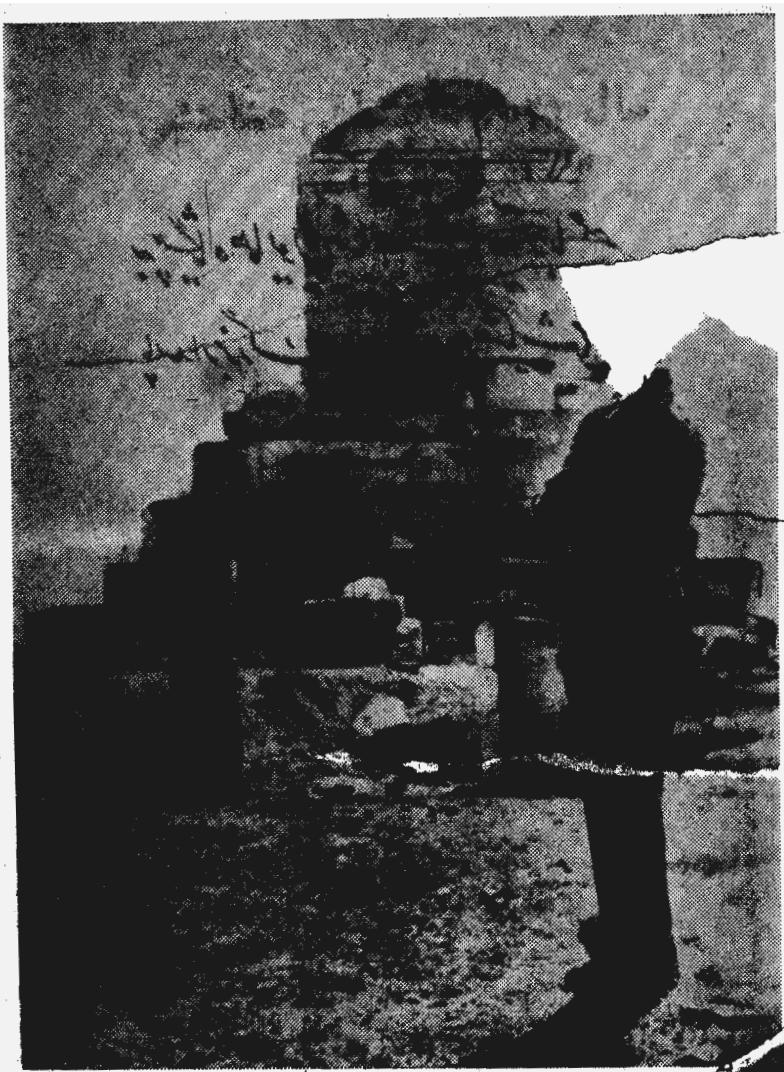
سال ۲۰۲۱ شاهنشاهی هخامنشی

۱۳۵۰ خورشیدی

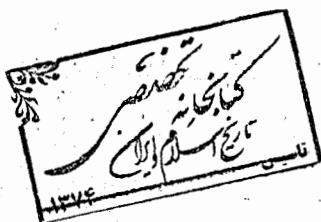
یادنامه جشن ۲۵۰۰ ساله بنیادگذاری شاهنشاهی ایران

این کتاب دریکهزار نسخه در مهرماه ۱۳۵۰ خورشیدی «سال کوروش بزرگ»
در تهران، چاپخانه زهره، به جاپ رسیده است

په پیشگاه همایون شاهنشاہ آرپا محمد
پاسدار بزرگ ایران زمین پشاور

شاهنشاه آریامهر در کنار آرامگاه کوروش بزرگ، سال ۱۳۳۱

پیش گفتار

بن نوشه‌های بازمانده از تاریخ ایران باستان همه یونانی است و جز این نوشه‌ها هم چیزی در دست نداریم. سنگ نوشه‌ها گرچه بسی ارزنده و گویا هستند، لیکن به نیازهای خواسته‌های ما در بررسی پژوهش، برای فرهنگ و تمدنی که ۲۵۲۱ سال در جهان سایه اندخته و زمانی دراز آهنگ و دیرپای حکمران بوده است پاسخ‌های بسند نمی‌دهد.

پس، بنیاد بررسی و پژوهش و داوری ما بیشتر بر پایه همین نوشه‌هایی است که گاه رنگ تعصب یونانی و غرور اروپائی پذیرفته و نویسنده‌گان آن بنابر احساس سخن رانده‌اند و این تعصب کار پژوهش را مشکل می‌سازد. گرچه «هرودت» بروشنا در چند جای کتاب خود از دیرانی که پیرامون شاه بوده و رخدادهای جنگی را مینوشه‌اند یاد می‌کند، و نیز «گتربیاس» از دفاتر شاهی نام می‌برد و «عزرا» در باب ششم کتاب خود به این کار اشاره می‌نماید، لیکن گذشت زمان همراه با تک و تازه‌ها، به بردن و تاراج ویا به افروختن و سوختن و خاکستر شدن این دفاتر و اسناد گرانها انجامیده است. به حال با برآوردها و سنجش این نوشه‌ها با یکدیگر و با کارهای ایرانیان و با آثار بازمانده و پدیده‌های ارزنده فرهنگی و هنری که از دل خاک تیره بیرون می‌آید میتوان بهره‌وری کرد و نه تنها

تاریخ را شناخت بلکه ملت ایران را از خود ناشناسی رهایی بخشید و نسل نو را بگذشته آگاه و بخود بازآورد، تا گذشته درخشان را با آینده تابناکی بیکدیگر پیوند دهد :

راست است که ما نمی‌توانیم انتظار تدایر بر جسته استراتژیکی در عصری که استراتژی هنوز دوران نحسین خود را می‌گذرانید داشته باشیم، ولی باید بدانیم که کوروش بزرگ از نظر فلسفه سیاسی اندیشه جهانی داشت و حکومت جهانی خویش را برپایه فدرالیزم پی‌ریزی کرد. کارهای او در جهان پرآشوب آن‌روزگاران که زورو غلبه و اصل استیلای بی‌قید و شرط غالب بر مغلوب حکومت می‌گردد، درخشش و نمودهای انسانی دارد و بسی از زمان جلوتر است. او دریافته بود که اداره و رهبری آن همه سرزمین و ملت‌های گوناگون با آداب و سُن و کیش و فرهنگ مختلف جز با نرمش سیاسی و تدبیر روشن و انعطاف و خوی انسانی و احترام متقابل مقدور نیست و از این راهیک اعتبار و برتری اجتماعی، سیاسی و فرهنگی بدست آورد و در همه ملل تأثیر گذاشت.

در این زمان از نظر استراتژی نظامی در خاورزمین پیشرفت‌هایی حاصل شده بود که در یونان سابقه نداشت.

با آنکه «حکومت شهر»‌های یونان جنگهای بی‌دری بی‌اشتند و آتن غرق در بحث و جدال‌های سیاسی بود و در اسپارت فضیلت و برتری در آموزش و پرورش نظامی خلاصه می‌شد، اما باز هم یونانیان سهم بزرگی در استراتژی نظامی دارا نبودند. زیرا نبردهای آنها بیشتر جنبه دفاعی داشت و در ماتفاقی محدود صورت می‌گرفت و به پیکارهای وسیع و پردامنه نمی‌اندیشیدند و از سوی دیگر چون پشتیبانیهای

کارپردازی نیز در عملیات آنها در نزدیکی مناطق خودی و مسکون انجام میگرفت، یونانیان هرگز درباره طرح‌های لجستیکی پردازمنه الزام واجباری نداشتند و اندیشه نمی‌کردند.

روی این اصل ما در سازمان نظامی یونان که بدست استراتژها اداره میشده به عوامل دوایر پشتیبانی و کارپردازی برخورد نمی‌کنیم در صورتیکه این موضوع در ارتش ایران با دقت و بطور مشروح و جامع طرح ریزی میشد.

«هو و خشنتر» که باید او را یکی از بر جستگان سیاسی و نظامی دانست پیروزمندانه به گسترش ایران پرداخت و اصلاحاتی بعمل آورد و دولت آشور را که تجاوزاتی به ایران کرده بود چنان مضمضه ساخت که از آن روز تاکنون فقط نامی در برگهای کتاب تاریخ از این دولت مانده است. از زمان کورش، آموزش و پرورش نظامی، مورد توجه قرار گرفت و تهیه تدارکات و پشتیبانی از راه غارت در ارتش ایران ریشه کن گردید. از هنگام پادشاهی داریوش بزرگ که دادگذار و سازمان دهنده بزرگی است مسئله ستاد و طرح ریزیهای تدارکاتی و عملیاتی و روش‌های سازمانی برای پشتیبانیهای کارپردازی بوجود آمد که نظیر آن در ارتشهای آن زمان، حتی واحدهای یونانی سابقه ندارد: داریوش سردار با فروجاه ایران در ارتش، عمل طرح ریزی و هم‌آهنگی را در کار فرماندهی و رهبری نیروها برشیوه‌ای استوار ساخت که ریشه دار تراواصیل تراز کار آسوریها، بابلی‌ها و مصریهای بود؛ نبرد تمپره و مصر، پیکار ماراثن و رزم‌های ترمپیل و سالامین، ساختن راه‌وپل، و آماده کردن انبارهای توشه و خوراک و نیازمندیهای

دیگر در استراتژی تحرک و جنبش بزرگی بوجود آورد که ارزش آن وقتی نمودار میشود که در نظر بگیریم ادوات و وسائل موتوری و مخابراتی امروز وجود نداشته و تحرک پای سرباز و بازوی ناوی بسته بود ، ولی تحرک فکری و مغزی بسیار وال اوستایش انگیز بود . اهمیت مارا تن و انجام عملیات مشترک آبخاکی بوسیله نیروی دریائی و زمینی ایران در کرانه های یونان غیرقابل تردید است .

هنگامیکه می بینیم «کوروش» و «داریوش» سیصد سال جلو تراز هر استراتژ دیگر ، نهادها و بنیادها استراتژی را بوجود آورده اند و «ست اسب» هزار و دویست سال پیش از «طارق» سردار اسلام از تنگه میان اروپا و آفریقا گذشته است ، تحرک استراتژی نظامی ایران را در می باییم و می فهمیم که این استراتژی برای هدف پی ریزی شده است . و این همه فدایکاری و از خود گذشتگی بخاطر هدف و آرمان جهانی بوده که خود ریشه سیاسی و اخلاقی دارد .

با همه اینها ، شکفتی ما از آنجا است که این استراتژی های بزرگ ناشناس مانده اند و اینجاست که سایه تعصب و غرور را می باییم . زیرا برخورد ایران و یونان تنها یک برخورد نظامی بشمار نمیرفت بلکه مقابله و برخورد دو تمند و دوفرهنگ هم بودون فوژن نظامی راه نفوذ فرهنگی را هموار می ساخت .

من خرسندم که در این دفتر به شناخت استراتژی نظامی ایران هخامنشی کوشیده ام و اگر توانسته باشم راه تحقیق و پژوهش را برای پژوهندگان آینده هموار سازم و آنان را بگنجینه پرمایه ایران رهنمون گردم ، وظیفه پژوهشگری خویش را نسبت به ایران بزرگ و میهن گرانمایه انجام داده ام .

ن - بختور ناش

۱

نہاد های استراتژی مهندسی

تعریف استراتژی نظامی

انضباط

اطلاعات

بی ریزی ستداد

تعریف استراتژی نظامی

استراتژی نظامی عبارتست از هنر و علم : ایجاد، توسعه و در اختیار گرفتن و پایان کار آوردن نیروهای مسلح بمنظور نیل بهدفهای که سیاست کلی کشور تعیین نموده است؛ از طریق اعمال مستقیم قدرت و یا تهدید بوسیله قدرت^۱. بکار بردن نیروهای مسلح برای اجرای استراتژی ملی بوده و از آن نیز ناشی شده است. در عین حال پشتیبان استراتژی ملی میباشد و به آن ضمانت اجرا میبخشد. اعمال مستقیم قدرت قهریه هنگامی است که در آن صورت «جنگ» چهره مینمایاند.

جنگ تصادم و برخورد دوارده است. تا زمانیکه دولتها حل اختلافات خود را خارج از چهار چوبه انصاف و نزاکت و راههای مسالمت آمیز زمان به نیروی نظامی و اگذار میکنند، یا برای رسیدن بهدفها و مقاصد خود به ارتش متول میگردند. حالتی پدیدار میشود که آن را «جنگ» میگوئیم.

۱ - استراتژی نظامی عبارت است از علم و هنر بکار بردن نیروهای مسلح یک ملت در زمان صلح و جنگ بمنظور تأمین هدفهای سیاست ملی، از طریق اعمال قدرت و یا تهدید بوسیله قدرت. (انسیکلوپدیا).

امروزه جنگ از صورت محدود و انحصاری پیشین که فقط میان نیروهای نظامی طرفین متخاصم جریان داشت خارج گردیده و همه اهالی کشور و تأسیسات آن را شامل میشود .

جنگ ادame و دنباله‌یک کشمکش و تضاد نظر سیاسی یا اقتصادی است . در حقیقت جنگ یک وسیله سیاسی قاهرانه است برای رسیدن بهدف و بگفته ارسسطو : « جنگ وسیله است نه هدف »^۲

منظور نهائی از تشکیل ارتش‌ها نگاهداری استقلال ، آداب و آئین و حفظ قدرت‌های اجتماعی ، اقتصادی و سیاسی است .

مقصود از بکاربردن ارتش درهم شکستن اراده و نیروی دشمن است . خرد کردن اراده و نیروی دشمن با یک رشته عملیات پیاپی و سنگین و غافلگیرانه نظامی انجام میشود که آنرا جنگ مینامند .

پس جنگ وسیله‌ای است که مارا بهدف (درهم شکستن اراده و نیروی دشمن) میرساند . هنرجنگ نتیجه خاصیت وجودی ارتش است . و از طرفی ترقی و تکامل این فن بستگی با نیروی انسانی دارد و از سوی دیگر با پیشرفت دانش و صنعت و اقتصاد مربوط است .

مایه پیدایش جنگها در طول زمان دیگر گونه بوده است . گاهی رنگ اقتصادی داشته و گاه جنبه عقیدتی و پاره‌ای اوقات چهره گسترش ارضی .

وجود یک ملت نیرومند در سرزمینی که متکی به ارتش توانا

۲ - دکتر حمید عنایت ، سیاست ارسسطو ، شرکت سهامی کتابهای جیبی ، تهران ، چاپ دوم ۱۳۴۹ صفحه ۲۸۹ .

و مجهز است یک عامل محرك است برای همسایگان ، زیرا آنها را بفکر تأمین و حفاظت خود و منافع اقتصادی و استقلال خویش می اندازد ، و خواهی نخواهی این وضع جنبش و حرکتی پدید می آورد تا طرف ضعیف خود را قوی و دولت نیرومند خود را نیرومندتر سازد .

کشورهای مانند ایران و یونان و روم ومصر باستان که کانون تجمع نیروی انسانی و گاهواره آفرینش هنر و فلسفه و مدنیت بوده‌اند و براین پایه و نیز براساس اعتقادها و ترادادهای کهن ، سازندگی‌های خود را آغاز کرده‌اند، بنناچار برای حفظ و نگهداری این تمدن و این اصول اخلاقی و فلسفی قدرتهای نظامی را نیز خلق کرده‌اند.

در چنین کشورهایی (روشن است که سپاهیگری نه بعنوان هدف غائی بلکه بعنوان وسیله [تأمین سعادت] پیشه ارجمندی است)^۳

تلاش‌های نخستین استراتژی نظامی که فرماندهان و سرداران بپژوهه یک رشته تدابیر و روشهای و تجربه از سده پنجم پیش از میلاد آغاز کرده بودند، رفتہ رفتہ روابتوسعه میرفت و بیشتر بر مبانی تجربی استوار بود تا برپایه‌های علمی .

اروپائیان هانیبال Hannibal سردار بزرگ کارتاز (۲۱۸ پ . م) را استاد استراتژی میدانند . اما درین داوری به عامل زمان توجه نکرده‌اند . کارهای کورش شاهنشاه بلندپایه هخامنشی و داریوش

۳ - دکتر غایت - سیاست ارسیو . صفحه ۲۸۹ .

بزرگ خود نفس استراتژی است و سیصد سال جلو تر پی ریزی گردیده است.
استراتژی مانند علوم دیگر همگام و همراه با توسعه دانش و
صنعت و اقتصاد و سیاست گسترش یافته و خواهد یافت، همانطور
که تجربیات و تاریخ این علم را توسعه خواهد داد.

استراتژی هر ملت بنابموقع زمان و مکان و نیروهای اقتصادی
و انسانی و عوامل دیگر متفاوت است و از شیوه خاصی پیروی میکند.
این شیوه ممکن است منطبق باشیوه کشورهای دیگر نباشد،
زیرا موقعیت زمانی و مکانی و کیفیت سیاسی و اقتصادی و اجتماعی
سرزمینها با یکدیگر فرق دارد.

فرضیه‌ها و حقایق دانش استراتژی از نهادهای ترکیب می‌باید
و نیروی زندگی کسب میکند، که این نهادها مربوط به ملت معین در
قلمرو مشخص جغرافیائی با آداب و سنت و شیوه تفکر خاصی است.
بنابراین اندیشمندان نظامی هر ملت با توجه به مسئله ژئوپلیتیک و
با بهره برداری از ضوابط علمی در حالیکه هدفهای ملی خویش را
بر مبنای سیاست مستقلی تعیین کرده‌اند؛ استراتژی خود را طرح‌ریزی
میکنند.

در اینصورت بدیهی است که استراتژی یک کشور با کشور
دیگر ممکن است هیچگونه شباهتی نداشته باشد.

تاریخ پدیده‌ای است ناشی از تأثیر زمان در مکان و نیز مکان
در انسان. و به بیان دیگر انسان بر بستر جغرافیا تاریخ را میسازد.
بنابراین شناخت تاریخ، بستگی با شناخت جغرافیا دارد و اگر ما
زمان را در خارج از ظرف مکان «جغرافیا» بررسی و تجزیه کنیم

نتایج منطقی استخراج نخواهیم کرد . زیرا صحنه زندگی و گهواره پرورش مدنیت‌ها در طول زمان قلمروهای جغرافیائی بوده است .

پدیده‌های سیاسی ، اقتصادی ، اجتماعی و شیوه‌های گوناگون حکومتها وابسته به مکانی معین و در زمانی معین است . پس تاریخ و جغرافیاتو امند و هردو در طرز تفکر و ساختن اندیشه بشر سهیم میباشند . جغرافیا در انسان اثر میگذارد ، شرایط اقلیمی ، باروری زمین و شرایط مساعد دیگر زیست در طول زمان عامل جذب یا دفع گروههای جمعیت بوده است .

فعالیتهای تاکتیکی و استراتژیکی که مقتبهی به تلاش‌های اجتماعی ، اقتصادی ، سیاسی یا نظامی میشود ؛ تابع و متأثر از شکل و عوارض زمین میباشد همانطور که وجود منابع سرشار طبیعی و شرایط اقلیمی مساعد در سرزمینی موجبات توطن اقوام و ایجاد تمدنها و گسترش آنها بوده است .

امتناعی بازدارنده

تهدید بوسیله قدرت و نیز ارائه قدرت خود عاملی است مؤثر که دشمن را از یک نوع فعالیت خاصی که مورد نظر او و بزیان طرف دیگر است باز میدارد .

مثلا در جهان امروز دو گروه شرق و غرب در برابر یکدیگر ایستاده‌اند . کارخانه‌های صنایع نظامی هم شب و روز کار میکنند و قسمت بزرگی از منابع اقتصادی و ثروت را مصرف مینمایند .

این ثروتها که میتواند در راه کمال مطلوب و رفاه بشریت و توسعه فرهنگها بکار افند ، بدختانه بصورت افزار کشنه و گلوله های مرگ آور بگوشة انبارها نباشته میشود .

چون طرفین ، یا این دو قطب نیرومند ، از میزان قدرت نظامی و سرعت سلاحهای تاکتیکی و استراتژیکی یکدیگر اطلاعات دقیق و روشنی ندارند ، خود بخود این عدم اطلاع ، یا احتمالاً برابری در قدرت نظامی و اثکاء بمنابع طبیعی یک « وقفه در تعارض » پدید آورده که خود مبنی بر « تعادل در وحشت » است . همچنین ترقی و توسعه قدرت نظامی و یا تقویت یکی از نیروهای سه‌گانه (دریائی ، هوائی ، زمینی) همواره مبنی بر اصل تعرض و تجاوز نیست ، بلکه از آن میتوان عنوان یک عامل مهم دفاعی و یا باز دارنده بهره برد .

دولتی که نیروهای خود را با این هدف تقویت میکند و کارآئی آن را افزایش میدهد ، مسلم از تجاوز و دست اندازی دشمن احتمالی نسبت بمنابع و منافع ملی خویش بیمناك است . بنابراین با پوشانیدن نقاط ضعف و بالا بردن توانایی رزمی خود ، دشمن را از تعرض بر حذر میدارد .

زیرا اینگونه اندیشه‌های تجاوز آمیز در نواحی و مناطقی که خلاء قدرت وجود دارد ، بهتر ، ساده‌تر و زودتر نفوذ میکند و تجاوز کار را دلیرتر میسازد . پس اگر خلاء قدرت از میان بود ، چنان است که تجاوز دشمن احتمالی از میان رفت و یا برای زمانی دراز بتأخیر افتاده است .

هر پدیده ، هر تلاش و یا هر تدبیری با هر کیفیت ، که بتواند ما

را به مطلوب مورد نظر برساند و یا دشمن را از یک نوع فعالیت یا اجرای طرحی که مورد پذیرش ما نیست و یا بزیان ما میباشد ، باز دارد ، جزئی از استراتژی بازدارنده که چهره های گوناگون دارد ، بشمار میآید .

گاه استراتژی بازدارنده بطور کامل مربوط به دفعه ای است که دشمن در سرزمین مورد نظر برگزیده است . اگر بوسالی بتوان آن را دریافت و سپس آنچه را مورد علاقه دشمن است (هدف دشمن) از میان برد ، یا از حیز انتفاع خارج کرد ، یا آنکه خاصیت او لیه اش را که محرك دشمن بوده گرفت ، بسانی که دشمن انصراف یا شک و یا تأخیر پیدا کند ، استراتژی بازدارنده اجرا گردیده است . استراتژی بازدارنده تنها منحصر بموارد نظامی نیست و میتوان آنرا در زمینه های دیگر چه سیاسی و چه اقتصادی و همانند آن گسترش داد .

هنگامی که خشایارشاه در سال ۱۸۰۴ پ . م در شهر سارد بود و مقدمات حمله با آن را فراهم میآورد یونانیان برای کسب اطلاع رزمی و شناخت امکانات و مقدورات ارتش ایران ، سه نفر جاسوس به ایران فرستادند . هر سه نفر با هوشیاری ایرانیان در هنگام فعالیت جاسوسی دستگیر و با اعدام محکوم شدند .

شاہنشاه حکم اعدام را تصویب نکردو آن را متوقف ساخت و در ذهن خود بیدرنگ یک طرح جنگهای روانی ریخت .

خشایارشاه در میان تعجب مشاوران خود این سه نفر یونانی را فراخواند و در نزد خودشان دستور داد تا آنان را در اردو گاه ایران

گردش دهنده، و گروهان‌های پیاده و اسوارانها را به بینند و به رچه میخواهند با دقت و هوشیاری نگاه کنند و خواهان هر نوع خبری که هستند بدست آورند و سپس آنها را آزاد کنند تا بکشورشان بازگردند. و بمشاوران و سرداران خود گفت: از کشته شدن سه نفر چیزی از نیروی دشمن کاسته نمیشود، ولی با بازگشت آنها به یونان و گزارش کار، سران یونان خواهند دانست که نیرو واستعداد ما چیست و پس از آگاهی برآن، شاید از جنگ باز ایستند و در چنین حالت، ما بیهوده خود را خسته و فرسوده نخواهیم کرد.^۴

در اینجا خشایارشاه با بهره‌گیری از مسائل روانی بیک استراتژی بازدارنده توجه داشته و میخواسته است که با نشان دادن قدرت سهمگین ارشاد ایران، یونانیان را بترساند و وادار به سازش کند. همچنین بار دیگر خشایارشاه چنین شیوه‌ای بکار برده ولی در باید گفت که نتیجه مورد نظر بطور کامل بدست نیامده ولی در میان دشمن، هراس و هیجان پدید آورده است.

این بار زمانی بود که شاهنشاه در آبیدوس Abidos دیدکشتبی- هائی پرازگندم و خواربار از پونت Ponte می‌آیند و از راه هلسپونت (دارданل) Hellesponte بیونان می‌روند.

دریانور دان و مسئلان امر میخواستند این کشتبی‌ها را بازداشت کنند، لیکن در این وقت شاه از کار کنان کشتبی پرسید: **بکجا میرفید؟**

آنها پاسخ دادند: «**شاهها برای دشمن تو گندم می‌بریم.**»

^۴ - هرودت، ترجمه دکتر هادی هدایتی، تهران انتشارات دانشگاه تهران

۱۳۳۶، کتاب هفتم، بند ۱۴۵ به بعد.

خشنایارشاه گفت : مگر ما هم بهمانجا ثمیرفیم ، اینها برای ما گندم میبرند .^۵

این کار میرساند که یاخشاریارشاه بعملیات نظامی خود اطمینان کامل داشته و از این رو اجازه داده است که تا گندم را بیونان حمل کنند ، تا پس از فتح یونان خود از آنها استفاده نماید ، یا منظور او بهره برداری تبلیغاتی و روانی بوده است .

وی میخواسته تا کارکنان کشتی بروند و عظمت ناوگان ایران و همت بلند شاه را در آزادی عبور که بکشتی های یونانی داده است بازگو کنند و افکار عمومی مردم یونان را بسوی اوجلب نمایند .

و نشان دهنده هدف ، مزاحمت مردم یونان نیست ، هدف دولت یونان است که برای آتش زدن سارد باید تنیه شود .

* * *

در بکار بردن استراتژی نظامی ضوابط و قواره هائی مورد نظر است ، تابهتر بتوان تلاشهای انسانی را باقدرت اسلحه ترکیب کرد و جنگ را اداره و رهبری نمود و بهدف رسید .

اینک پاره ای از این ضوابط را که در دوره هخامنشیان بکار میرفه و میتواند نمودار تلاش و کوشش و نبوغ سازمان دهی نظامی ایرانیان باشد بازگو میکنیم .

اضباط

اضباط چیست ؟

۵ - همان .

انضباط مجموعه ضوابط و نظمات ویژه‌ای است که مساعی افراد ارتش را متوجه ساخته و بطرف یک مقصد و هدف معین سوق میدهد.

از نظر کیفیات معنوی انضباط مجموع عوامل روحی است که سرباز را وادار میکند تا از روی صمیمیت و با تمام نیروی بدنی و فکری و روحی خود در راه اجرای فرمان تلاش و فداکاری کند. این کیفیات برای رشته احساسات، یک سلسله عقاید، مشتی سنن و عادات و مقداری آموزش و تربیت بدنی متکی است.

انضباط برای اجتماع انسان و بویژه برای ارتش مانند نیروی محرك است، ارتش توده سنگین و پر حجمی را تشکیل میدهد. این توده عظیم و سنگین هنگامی خوب بهره میدهد که کارش هم‌هنگ بوده از اراده واحدی پیروی نماید، تا کلیه نیروهای انسانی و مادی در اجرای تصمیمات و طرحهای آن اراده واحد بکار افتد، اساس انضباط بر اطاعت و فداکاری و ایمان استوار است.

در دوره هخامنشی بویژه در نیمه اول شاهنشاهی این دودمان، سادگی و اطاعت و فرمان برداری بی‌چون و چرای زیر دست از بالا دست، سرباز از فرمانده و فرماندهان کوچک از فرماندهان بزرگ و کشور از شاهنشاه بعد کمال نمودار است.

پیشه سپاهیگری ارجمند و در اوستا از پایگاه ارتضیان و ساز و برگ جنگ و افزار آمادگی ستایشها شده است:

« فروهرهای نیک توانای پاک را می‌ستائیم که لشکر بی‌شمار بیارایند، سلاح بکمر بسته. بادر فشهای برافراشته درخشان، آنانند

که پیشتر فرا رسیدند، در هنگامیکه خشتاویهای دلیر بر ضد دانوها می جنگیدند ».^۶

«فروهرهای نیک توانای پاک را میستایم که در طرف راست [همگام با] فرمانده می جنگند در صورتیکه او پیرو راستی باشد ».^۷

علیهذا در ایران باستان کسانی که رخت سربازی می پوشیدند و به ارتش می پیوستند، بنابر آموزش دینی، ایمان و اعتقاد خاصی نیز به پیشه سپاهیگری و فرماندهان خود داشتند، که فروغ این ایمان افراد هر طبقه را وادار به پیروی و فرمانبرداری صادقانه از رده بالاتر، یعنی فرماندهان و سرانجام شاهنشاه می نمود.

پاسداری و بزرگداشت شاه و فرمان او نخستین فریضه دینی و ملی بود. زیرا در ایران کهن و بر پایه آئین زرده است، دین از سیاست جدائی نداشت و بارها در کتاب دینی ایرانیان شکوه میهن و فرخدا داده ایران ستوده شده است.^۸

در سرودهای زرده است قطعه‌ای است که بخوبی مظہر این اطاعت و پرستش وفادارانه میباشد:

«آذربان را میستایم، ارتشار را میستایم، کشاورز پیشرفت دهنده را میستایم، خانه خدای خانه را میستایم، دهبان

۶ - آوستا، فروردین بیشتر بند ۲۷.

۷ - همان بند ۶۳.

۸ - فرایران را میستایم یا، درود میفرستیم به فرمذاده ایران، (اشتادیشت بندهای ۸ و ۹) گردآورده، م «اورنگ» خجسته سرودها.

ده را می‌ستایم ، شهربان شهر را می‌ستایم ، پادشاه کشور را
می‌ستایم ». ^۹

نظم و ترتیب که نشانه و نمودار برجسته انصباط است ، در
ارتش هخامنشی فراوان دیده می‌شود . گزندون مینویسد :

در اردوگاهها چنان نظم و ترتیب دیده می‌شود که بیمانند
است ، جای هر کس بخوبی روشن می‌باشد ، آشپزها ، نانواها ،
سوار نظام ، سپاهیان سنگین اسلحه ، سپاهیان سبک اسلحه ، گردونه‌ها
محل بنه و چهارپایان ، جای افسران ، با وضعی ستایش انگیز معلوم
و همه در جاهای خود قرار می‌گیرند . در تقسیم و واگذاری این
جایگاهها حتی شرایط تاکتیکی (دستبرد و شبیخون) و نوع یکان
و اسلحه مربوط مراعات می‌شود .

کورش عقیده داشت که یک خانه باید مرتب باشد ، تا اگر
چیزی بخواهند بردارند ، بدانند کجاست بطريق اوی باید در موقع
جنگ جای هر لشکر و هر دسته و هریکان مشخص باشد ، زیرا فتح
بسته بدقايق است و بهره‌مندی نتیجه استفاده‌ای که از دقایق می‌شود .
 قادر هریک از فرماندهان پرچمی داشت و خدمتگزاران شاه
پرچم فرماندهان را می‌شناختند و در موقع لزوم این شناسائی بسرعت
کارهای افود و این سرعت در امور نظامی ارزنده است .

سپاهیان هریک از ملل تابعه محل مخصوصی داشتند و باسانی
ممکن بود فهمید که در کدام بخش اطاعت و انصباط هست و در
کدام یک مقررات بخوبی اجرا نمی‌شود .

۹ - همان ، ویسپرد ، کرده ۳ ، بند ۳ .

کورش معتقد بود که فن تاکتیک «سپاه آرائی» تنها این نیست که فرمانده صف سپاهیان را دریک جبهه طولانی یا کوتاه بیاراید. یا خط را تبدیل به ستون کند، یا آنکه شیوه رزم را بنابر آنکه دشمن از راست یا چپ و یا عقب حمله میکند، تغییر دهد، بلکه فرمانده باید بتواند، نظر باقتضای موقع و کیفیت میدان نبرد نیروی خود را تقسیم کند و یکانها را بنقاطی که دارای برتری و ارزش نظامی بیشتری است بگمارد و در آنديشه تحصیل سرعت و برتری باشد.^{۱۰}

دریک مسابقه اسب دوانی با شرکت کورش بزرگ، یک جوان سکائی مقداری از میدان اسب دوانی را جلوتر از دیگران پیمود، پس از پایان مسابقه کورش از او پرسید: آیا اسب خود را با سلطنتی عوض میکنی؟ او پاسخ داد: با سلطنت عوض نمی‌کنم ولی این اسب را بجوانمرد صاحبدلی می‌بخشم.

کورش گفت: در ارتش من جوانمرد بسیار است، هم‌اکنون بتو جائی را نشان میدهم که اگر چیزی پرتاب کنی، بصاحبدلی خواهد خورد.

سپس کوروش محلی را نشان داد و مرد سکائی کلوخی پرتاب کرد، و کلوخ به فرولاس Frolas که افسر جوانی بود خورد. چنان فرولاس زخم برداشت و از بینی اش خون میریخت. اما

۱۰ - گز نfon، کورشنامه، ترجمه رضا مشایخی، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران ۱۳۴۲ - کتاب ۸ فصل ۵.

همچنان در پی انجام مأموریتی که از سوی شاهنشاه به او واگذار شده بود، اسب می‌تاخت، بدون اینکه حتی بدنباش خود بنگرد.^{۱۱} مورخین بزرگ این عمل را نشانه انصباط محکم و اطاعت و برتر دانستن انصباط و فرمان نظامی حتی بر حفظ جان، دانسته‌اند. این انصباط آنهنین که برپایه معتقدات قومی نسبت بر هبر و یک رشته معنویات و مشتی سنت پی‌ریزی شده بود همچنان بزمانهای بعد کشید.

استحکام این انصباط و اطاعت و از سوی دیگر حسن‌همکاری و پیوستگی و وظیفه شناسی سبب شد که کمبوجیه، داریوش، و خشایارشاه ارتش بزرگ ایران را که درجهان آن روز بی‌مانند بود به آفریقا و اروپا هدایت کنند، بی‌آنکه در درون ارتشی به این بزرگی، نافرمانی و سرکشی روی دهد.^{۱۲} در ایجاد این همکاری عواملی مانند سرودهای شورانگیز مؤثر بوده است. خواندن سرود جنگی در هنگام حمله، هم اعلام فرمان حمله بوده و هم یک نوع همکاری و هماهنگی در حرکات و نیز برتری روحی و غرور سر بازی در ارتضیان بوجود می‌آورده است.^{۱۳} هرودت مینویسد: پی‌ثی‌یوس Pythius یکی از بزرگترین ثروتمندان لیدی، در سارد می‌خواست مبلغ ۱۶ ملیون تومان برای هزینه لشکرکشی به خشایارشاه تقدیم کند. خشایارشاه ضمن سپاسگزاری از این مرد، پول مزبور را نپذیرفت و مبلغ هفت هزار دریک طلاهم باو بخشید.

۱۱ - همان، فصل ۳.

۱۲ - همان کتاب ۷ فصل ۱.

وی روزی به شاه گفت : من پنج پسر دارم که همه آنها را برای جنگ احضار کرده‌اند ، چون پیرو فرسوده شده‌ام یکی از پنج پسر را از خدمت سپاهیگری معاف کنید .

خشاپارشاه سخت، برآشت، تقاضای اورا نپذیرفت و گفت : هنگامیکه تو می‌بینی که من با پسران و برادران و بستگانم بجنگ می‌روم نباید چنین درخواستی را بنمائی .^{۱۳}

کار دیگری که میتوان آن را نشانه اجرای دقیق دستورهای نظامی دانست ، این است که خشاپارشاه علیرغم همه مشکلها و سختیها ارتشن ایران را به آتن برد و در این راه حتی نافرمانی و سر سختی امواج دریای اژه را نپذیرفت و ناجیز شمرد .

طوفان ترسناک دریا ، پلهای را که مهندسان ارتشن ایران بر تنه دار دانل زده بودند تا نیروی زمینی بار و پا رهسپار شود ، ویران کرد .

خشاپارشاه فرمانداد تادریا را بر اثر این نافرمانی وایستادگی در برابر اراده سپاه ایران تنبیه کنند و سیصد ضربه شلاق با آن بزنند و در هنگام اجرای مجازات بگویند :

« ای آب شور و تلخ ، این کیفری است که شاه بزرگ برای تو مقرر داشته ، از این جهت که توبدی کردي ، حال آنکه بدی از هیچکس ندیده بودی ، خشاپارشاه از فراز تو عبور خواهد کرد چه بخواهی و چه نخواهی . »^{۱۴}

۱۳ - هرودت ، ترجمه دکتر هادی هدایتی ، کتاب ۷ بند ۳۸ .

۱۴ - این موضوع را هرودت ذکر نمی‌کند ولی بنظر افسانه می‌آید زیرا ایرانیان آبرا احترام می‌کنداشتنند .

ممکن است این کار افسانه و یا بیهوده تلقی شود، اما در هر حال باید توجه کرد، در عصری که شاه یا نماینده اهورامزدا در زمین، همه جا پیروز و سربلند گردیده و با ارتشی بزرگ و سازو برگی بیشمار که تا آن روز مردم جهان بخود ندیده بودند، اینک تصمیم به فتح اروپا گرفته است، برای بالا بردن نیروی رزمی و توانایی روانی ارتشیان و ملل تابعه که بار جنگ و پشتیبانی آن بر دوش آنان سنگینی میکند، بسیار در خور اهمیت و نمودار بهره برداری از یک طرح ذهنی و روانی سودمند میباشد.

اطلاعات

اطلاعات و کسب خبر از دشمن، از نخستین روزهای زندگی اجتماعی، که بشر دشمنی و کینه‌ورزی را شناخت مورد نظر بوده است^{۱۵}. اولین منابع اطلاعاتی، پیشگویان، کاهنان و اخترشناسان بوده‌اند که از طریق مکاشفه والهام، تعبیر و تفسیر خوابها یا انجام یک رشته کارها با بخار و دود گیاهان گیج کننده در حالت گیجی بیانات دو پهلو و یا توجیهات خاصی مینموده‌اند و گاهی نیز بار و ده جانوران فال، میگرفته‌اند.^{۱۶}

- ۱۵ - اطلاعات در اینجا جز آنچه عرف عمومی از آن استنباط میکند، یک اصطلاح نظامی است و منظور از آن بست‌آوردن هر کونه آکاهی از روحیه، وسائل، افزار جنگی، طرحها، ظرفیت جنگی، خصوصیات ملی مردم و فرمادهان دشمن میباشد که بنام اطلاعات رزمی و اطلاعات استراتژیکی خوانده میشود.
- ۱۶ - هرودت، ترجمه دکتر هادی هدایتی کتاب اول بند ۴۷ و ۴۸. باید توجه داشت یونانیان و مردم آسیای غربی دلستگی زیاد باین کارهای داشته‌اند. پیشگوئی‌های کاهن معبد، دلف و آپولون.

رفته رفته کسب اطلاعات هم مانند دیگر جنبه‌های زندگی بشر دگرگون شد و از وضع ابتدائی بیرون آمد و رنگ تحقیقی و علمی گرفت. در زمینه کسب اطلاعات بمفهوم نظامی خود به شیوه‌های علمی و تحقیقی، خاور زمین در ۵۰۰ سال پیش از میلاد پیش‌فتنه‌ای بدست آورده بود که از هر نظر درخور اهمیت است.^{۱۷} کمبوجیه شاه پارس و پدر کورش بزرگ او را چنین پند می‌دهد:

سعی کن که با ارتش منتب و منظم به لشکر بی‌نظم، با سپاهیان مسلح بر سپاهیان بی‌املاحه بتازی و نیز با افراد بیدار بر افراد خواب آسود حمله کنی. سعی کن هنگامیکه خودشان را بنهان می‌کنند تو آنها را به بینی و اگر در موقع بدی هستند، تو موقع خوبی بر گزینی. باید بدانی که از جه نظر ضمیف هستی و از کجای دشمن میتوان ضربت وارد کرده و فاتح شد.^{۱۸}

برای اجرای این پند، اطلاعات دقیق نظامی لازم است، زیرا انتخاب موقعیت خوب نسبت بموقعیت دشمن، دانستن نقاط ضعف خود و دشمن، و اجرای حمله به نقاط ضعیف مستلزم یک رشته تلاش و کوشش در راه تحصیل اطلاعات و آگاهی از کیفیت دشمن میباشد.

یکی از کارهایی که بخوبی میتوان آنرا با فعالیتهای زیرزمینی و براندازی کوئی هماهنگ دانست، ارتباط کورش با سازمانهای پنهانی کشور ماد و میادله اطلاعات است. هارپاک یکی از وزیران

۱۷ - تورات، سلطنت شاؤول و ارض موعود. سن تزو ۳۰۰ (Santzu ۳۰۰ ب-م) سردار چینی که مدارک جامعی از خود باقی‌گذاشده است. غمیکوفی و فالکیری را در کسب اطلاعات مردود شناخته و بر اصول علمی متکی نموده است.

۱۸ - گزنفون، کورشنامه، ترجمه رضا مشایخی کتاب ۱ فصل ۲۶.

دولت ماد در همدان کنکاشی از سران این کشور بنفع کورش ترتیب داده و زمینه کودتائی را فراهم ساخته بود. هارپاک بمانند یک عامل نفوذی یا ستون پنجم در دربار ماد عمل میکرد، و همواره با فرستادن پیامهای کورش رادر جریان رخدادها میگذاشت و او را به استقلال طلبی و شورش ترغیب میکرد، و در این زمینه نیز برنامه‌ای طرح ریزی شده بود.^{۱۹}

کورش با پادشاهان و فرمانروایان بومی و سران ارتش و نیز یاران خود مشاوره میکرد، و از این راه هم اخبار و آگاهی لازم را بدست میآورد و هم دیگران را در اداره امور کشور و یامسائل نظامی دخالت میداد. در جنگ با دولت لیدیه از شیوه اعزام گروههای شناسائی و گرفتن اسیر و تحقیق و بازپرسی از آنان بهره برداری کرد و اطلاعات ارزنده‌ای هم بدست آورد. از اهمیت گرفتن اسیر و دسترسی با خبر سودمند از طریق بازپرسی و ضبط اسناد و مدارک همراه اسیران با پیشرفت وسائل اکتشاف در زمان ماناسبت بگذشته چیزی کاسته نشده است. شاه بزرگ افسری را بنام آراسپ Araspe مأمور گردآوری اخبار از دشمن کرد.

آراسپ با فرار ساختگی و خشم فراوان، ایران را ترک و به لیدیه رفت، همه در شکفتی بودند که چگونه افسری که مورد احترام کوروش بوده است بسوی دشمن گریخته.

کورش به آراسپ گوشزد کرده بود، تا اخبار و اطلاعات دقیق و مفید تهیه نماید و باو سپرده بود که: اگر ارتش دشمن را

بیشتر بدانیم و کمتر بیابیم ، بهتر از آن است که وارونه آن روی دهد .

آراسپ در اجرای مأموریت خود ، خطر بزرگی را پذیرا شد و به اردوگاه دشمن رفت و با تظاهرات سنجیده و طرح‌ریزی شده‌اش مورد احترام قرار گرفت و توانست اطلاعات سودمندی ، در باره : کیفیت تجمع ، شماره سپاهیان ، استعداد و روحیه ، گسترش و آرایش دشمن بدست آورد ، و بار دیگر پیروزمندانه بارتش ایران باز گردد .

در این هنگام کوش برای حفظ شرف و آبروی او و برطرف کردن بدگمانی‌ها اعلام کرد :

این فرار ، ساختگی و بفرمان من بود ، نه از ترس ، یا تمایل آراسپ بخیانت ، آراسپ خدمتی بر جسته که با خطراتی بزرگ همراه بود ، انجام داده است .^{۲۰}

برای آنکه به طرز فکر فرماندهان در هزاران سال پیش درباره کسب خبر از دشمن و شیوه نفوذ در سازمانهای دشمن آگاه شویم ، دستور کوروش را به آراسپ در اینجا می‌آوریم :

باید این دستور را بكاربندیتا اعتماد دشمن را بسوی خود جلب کنی ، نقشه عملیات مارا در آن قسمت که موجب هراس و نگرانی آنان می‌شود آشکار کن . منجمله تصمیم حمله سرسرخانه مارا بسر زمین آنان بازگو کن ، چون مایه ترس آنان است و از شنیدن آن بفکر دفاع از سرزمین خود خواهد افتاد . هر چه میتوانی میان آنان بیشتر بمان ، چه ما هنگامی بتوانیاز خواهیم داشت که نزدیک سپاهیان دشمن خواهیم بود . با آنان توصیه کن که نقشه جنگی خود

۲۰ - گز نفوون ، کورشنامه کتاب ۶ فصل ۱ .

را ساخت و یکباره آغاز کنند، و گوشش کن تا از جزئیات نقشه حمله آنان اطلاع کامل حاصل کنی. باید نقشه اصلی را که به مرحله اجرای خواهد گذاشت بخوبی بدانی و وقتی آن را اجباراً برهم زدند گرفتار هرج و مرج و دچار شکست خواهند شد.^{۲۱}

کورش به کسب اخبار از یک مسیر اکتفا نمی نمود و برای آنکه بهتر بتواند عمل تفسیر، تقاطع و تقویم اخبار را انجام دهد، یک گروه سه نفری دیگر، که از دربار هند به پیشگاه شاه آمد، بودند به لیدیه فرستاد، تا در گردآوری اخبار و اطلاعات لازم اقدام نمایند، و بویژه آنها دستور داد اخبار و اطلاعاتی جز آنچه همه میدانند بدهست آورند و با ایجاد نفوذ در ستاد فرماندهی ارتش لیدیه و محافل دیگر از طرحها و عملیات وارزش رزمی و میل جنگجوی آنان آگاه شوند و «فکر و خیال دشمن را دریابند» و از تصمیمات محترمانه آنان کسب اطلاع نمایند.^{۲۲}

همچنین سردار پارس بنابر اصول جنگ و مسائل تاکتیکی بطور قاطع از وضع بابل و ارتش دولت کلده و مردم آن آگاهی هائی بدست آورده و طرح ارتش کشی های خود را بر آن پایه نهاده است. در غیر اینصورت انجام این فتوحات بزرگ و اجرای یک سلسله عملیات نظامی پیاپی درخاور و باخترا ایران و تسلط بر فینیقیها و در اختیار گرفتن ناوگان آنها مقدور نمی شد.

کمبوجیه پسر کورش بزرگ بوسیله یک نفر چشم پزشک مصری که در ایران بود، اطلاعات لازم را در باره کشور و دربار مصر

۲۱ - گز نفوون، کورشنامه، کتاب ۶ فصل ۱.

۲۲ - همان، فصل ۲.

بدست آورد .^{۲۳} وسپس چون از محور حرکت نیرو در عربستان و صحرای سینا آگاه شد ، با فرمانروایان این سرزمین مذاکره کرد و قراردادی منعقد نمود که آب شیرین مورد مصرف ارتش ایران را تهیه کنند . حکمرانان عرب در طول مسیر حرکت ارتش ایران ، آب مصرفی را بامشکهای که از پوست شتر درست کرده بودند فراهم آوردند . در نتیجه مصیر بدست ایران گشوده شد و کشور لیبی نیز با فرستادن پیشکشها ای اظهار اطاعت کرد .^{۲۴}

کمبوجیه در صدد بود قرطاجنه (کارتاز) و حبشه را هم تصرف کند ولی چون از کشور و دولت حبشه اطلاعات لازم را درست نداشت ، سفیری بدربار امپراتور حبشه فرستاد و دستور داد که اطلاعات لازم را جمع آوری نمایند .^{۲۵}

اما درباره کارتاز باید دانست که : این سرزمین کوچ نشین بزرگ و ثروتمندی بود که مردم فینیقیه در شمال آفریقا مقابله جزیره سیسیلا Sicile برای رفت و آمد های پیاپی و حمل و نقل کالا از راه دریا تشکیل داده بودند . مردم کارتاز در کارهای بازرگانی و دریانوردی مانند مردم فینیقیه زبردست و چابک بودند و کشتی های بازرگانی آنان در بنادر ، دریای مدیترانه رفت و آمد میکرد . چون اینها از سرزمین ما در یعنی فینیقیه جدا شده بودند و در این وقت فینیقیه جزو شاهنشاهی ایران بود و حتی در حمله بمصر همراه با مردم قبرس به

۲۳ - هرودت ، کتاب ۳ ، بند ۱ ،

۲۴ - همان کتاب ۳ بند ۴ تا ۱ .

۲۵ - همان فصل ۲ .

ازتش ایران کمک کرده بودند ، اشغال این ناحیه با اجرای عمل جنگی ضروری بنظر نمیرسیده است ، زیرا بطور ضمنی مردم آن تحت نفوذ ایران بوده‌اند.

همچنین مدارکی موجود است که داریوش بزرگ به کسب اطلاعات نظامی اهمیت بسیار میداده است . در آغاز پادشاهی داریوش شورشهای در ایران روی میدهد، زیرا مرگ بر دیا Bardia و ادعای گثومات Gaumata مغ (بردیای دروغی) و دور بودن کمبوجیه بمدت چهار سال از ایران ، زمینه شورش را فراهم آورده بود .

یکی از شورشهای در بابل روی داد و مدتی طول کشید ، و بابل همچنان در محاصره ارتش ایران بود . در این محاصره یک سلسله علمیات نیرنگ و براندازی انجام یافته است که حائز اهمیت‌میباشد .
تلashهای نظامی حتی اجرای تاکتیک کورش «عبور از مجرای رود فرات» در اینجا مؤثر واقع نشد . برای پایان دادن بکار محاصره

۲۶ - بر دیا پسر دوم کورش بدلست کمبوجیه مخفیانه کشته شد ، هنگامیکه کمبوجیه در مصون بود مغی بنام گثومات که از جریان آگاه بود از بی خبری مردم سود جسته و خود را بر دیا پسر کورش معرفی نمود و ادعای سلطنت کرد و خود را هم به چکس نشان نمیداد . سرداران ایران یعنی رؤسای هفت خانواده بزرگ منجمله داریوش بوسیله ردیمه Rhedime زن کمبوجیه و آتش سال Atossa دختر کورش حقیقت را فهمیدند و او را بازداشت و کشتنده . کمبوجیه نیز در مصون هنگام بازگشت با ایران خودکشی کرد و چون از خانواده کورش کسی نبود ، داریوش که شاخه دیگری از خانواده هخامنشی است در ۵۲۲ پ . م بسلطنت رسید ، شاید یکی از علیی که داریوش نفوذ منها را محدود کرد همین واقعه و بدگمانی است که گثومات ایجاد کرده بود هرودت ، کتاب ۳ بند ۶۷ تا ۷۹

زوپیر (Zopyre) یکی از سرداران پارسی، نیز نگی بکار برد. بدین ترتیب که: خودرا مضروب و مجروح کرد، گیسوان خود را چید و با وضعی دلخراش نزد داریوش رفت و برنامه خود را چنین گزارش داد:

من با وضعی که می بینی از اینجا میگریم و به ارگ بابل
بنای میبرم و میکویم که بفرمان تو، مرا باین حال اندخته اند و
میخواهم از تو انتقام بگیرم، با چنین وضعی آنها مرا بشهر می پذیرند
و من رفته رفته اطمینانشان را جلب میکنم. روز دهم هزار نفر به
دروازه سمیرامیس Semiramis بفرست. هفت روز پس از آن
دوهزار نفر به دروازه نینوا پس از بیست روز چهار هزار نفر سیاهی
باسلحه سیک بدروازه کله بکمار و بیست روز پس از آن فرمان حمله
عمومی را صادر کن و سیاهیان پارسی را فزدیک دروازه بل برای من
اعظام دار. با راهنمائی های من روزهای نخست سیاهیان ایران
شکست خواهند خورد و با بلیها بمن بیشتر اعتماد میکنند، دیگر
کارها بده من و سیاهیان پارسی خواهد بود. ۲۲

زوپیر پس از بیان طرح خود آنرا به مرحله اجرا در آورد و
مانند فراریان بسوی بابل رسپار شد. با بلیها او را دستگیر کردند
واز حال او پرسیدند، او گفت:

من بداریوش پیشنهاد کردم که دست از محاصره بابل
بردارد و بپارس بنگردد، زیرا گشودن این دز محال است. او
از این پیشنهاد خشمگین شد و با من چنین کرد. اینک من بنزد
شما گریخته ام تا بزرگترین خدمت را انجام دهم و شکین توین
ضربه را به داریوش بزنم. زیرا من از همه نقشه های چنگی او
آکاهم و خوب میتوانم علیه او اقدام کنم.

بابلیها که یکی از سرداران بزرگ ایران را با این وضع
دیدند، او را پذیرفتند: زوپیر او طلبانه بجنگ نخستین گروه سربازان

ایرانی که خود ترتیب گماردن آنها را پیشنهاد گرده بود رفت و آنان را شکست داد و توجه بابلیها را جلب کرد. بارهای دیگر نیز چنین کرد و کاملاً مورد اطمینان قرار گرفت. زیرا دیدند هر چه کفته است با گردارش یکسان است.

در روز حمله عمومی زوپیر بدروازه بل رفت و آنرا بروی سپاهیان پارسی گشود و آنها را بشهر داخل کرد.^{۲۸}

پیش از حمله بیونان، داریوش بزرگ با آنکه ارزشی برای کشورهای این ناحیه قائل نبود و از نظر ایران این کشورها بسیار کوچک و ناچیز می‌نمود،^{۲۹} یازده نفر از دانشمندان پارسی را با دموک دس Democedes، پزشک یونانی که در دربار ایران بود،^{۳۰} بیونان و نواحی ایتالیا فرستاد تا بررسی و پژوهشهاش راجع بکرانه های یونان بکنند و اطلاعاتی از این راه دریائی گردآوری نمایند.^{۳۱} پارسیها از شهر صیدا با دوناو بزرگ و سریع السیر حرکت کردند، همه جا از کرانه های یونان میگذشتند و مطالب قابل ملاحظه و مورد نیاز را می‌نوشتند. این هیئت در سفر دریائی خود به شهر تارانت Tarant در جنوب ایتالیا نیز رفتند.^{۳۲}.

۲۸ - پورنیا حسن، در ایران باستان جلد یکم صفحه ۵۵۵ مینویسد: از کتابی به بیستون و استاد بابلی و مقایسه آنها با تاریخ پارسی معلوم میشود که محاصره بابل بیش از چهار روز طول نکشیده است. اگر چنین باشد بکار بردن حیله های چنگی بشرحی که هرودت ذکر کرده نیازی نبوده است.

۲۹ - Liddellhart. Strategy . newyork . 1962 . P . 27 .

۳۰ - هرودت، کتاب ۳ بند ۱۲۹ .

۳۱ - همان، بند ۱۳۰ تا ۱۳۸ .

بنا بشرحی که گتزيان می‌نویسد، داریوش به «آریار من» Ariaramna فرمانروای کاپادوکیه دستور داد، تحقیقاتی درباره سکائیه و مردمان سکائی بنماید. این شخص باسی کشتی، سفری در دریای سیاه کرد و در طی یک رزم کوتاه اسیرانی گرفت که در میان آنان مارسات Marsagete نامی که برادر یکی از سران سکائیه بود وجود داشت و این فرد اطلاعات ارزنده‌ای درباره آب و هوا، طرز زندگی، میزان ثروت، گیاهان و منابع دیگر سرزمین سکائیه در اختیار دولت ایران گذاشت.^{۳۲}

برآورد و پیش‌بینی سخت ترین وضعیت ممکن، و سنجش امکانات خودی و دشمن در بدترین شرایط و نامساعدترین میدانهای رزم در ارتش ایران معمول بوده است، چنانکه در لشکرکشی خشایارشاه بیونان، اردوان برادر داریوش بزرگ در داردانل به شاهنشاه میگوید:

ما دودشمن خطرناک‌داریم، این دودشمن خشکی و دریاست. مرد واقعی آن است که هنگام گرفتن تصمیم محتاط باشد و تمام اتفاقات را در ترازوی عقل بسنجد ولی در موقع اجرا دلیل و مطمئن باشد.^{۳۳}

منظور اردوان از بیان این مطلب این است که ما هرچه در دریا و خشکی پیشروی کنیم، از مبداء خود و محور تدارکات اصلی خویش دور میشویم و حفظ ارتباط با مرکز مشکل تر خواهد بود، هرچقدر وسائل و عوامل انسانی بیشتر باشد، تدارک کردن آنها در

. ۳۲ - پیرنیا حسن، ایران باستان، جلد یکم صفحه ۶۱۲.

. ۳۳ - هرودت، کتاب ۷ بند ۳۹ بعد عبور ایرانیان از هلس پونت.

خطوط طولانی موصلات سخت تر و پیچیده تر خواهد بود . هر اندازه در خاک دشمن پیشروی کنیم ، این دشمنان (منظور کیفیت و موقعیت دریا و خشکی) نیرومند تر بوده و بیشتر بر اراده ما و فعالیت های تاکتیکی ما حاکم خواهند بود .

بنابراین ، پیرامون کار را باید پائید و با دوراندیشی و احتیاط و برآوردهای درست و منطقی که مبتنی بر اطلاعات کامل باشد تصمیم گرفت و سپس این تصمیم را که بر مبانی نظر منطقی اتخاذ شده است دلیرانه اجرا کرد .

خشایارشاه در جنگ ترمپیل هنگامیکه دریافت این تنگه براثر موقعیت تاکتیکی مناسب بوسیله سربازان یونانی اشغال شده و یونانیان آنجا را بعنوان موضع نبرد قطعی برگزیده‌اند ، سورای را فرستاد تااز وضع راه و چگونگی دره و استعداد و گسترش نیروئی که تنگه را اشغال کرده است ، اطلاعاتی بدست آورد . این مأمور که تنها میتوانست عمل شناسائی کوتاهی انجام دهد بمواضع یونانیان نزدیک شد و در بازگشت گزارش داد که :

« گروهی از سربازان مشغول ورزش بودند ، بقیه موهای سرشان را شانه میزدند »^{۲۴}

گزارش این مأمور همان چیزی است که ما امروز آنرا « اطلاع خام » یا « خبر » مینامیم و نیاز به تعبیر و تفسیر و تجزیه و تحلیل دارد تا پرورش یابد و معنا و مفهوم حقیقی آن روشن شود .

خشاپار شاه که مفهوم شانه زدن موهای سر را آنهم بطور گروهی در نیافته بود، از دمارات Demarate پادشاه فراری اسپارت که نزد او بسرمیبرد و سمت مشاور را داشت و نیز با آداب و رسوم یونانیان آگاه بود مفهوم این کار را پرسید و او این امر را چنین تجزیه و تحلیل کرد: یونانیان در این تنگ با ماجنگ خواهند کرد، آنها وقتی بخواهند جان بازی کنند و فداکاری را بکمال برسانند سرهای خود را آرایش می‌کنند. در واقع ارتض ایران و شاه بزرگ با یک دولت نیرومند یونان و با بهترین و شجاع‌ترین سربازان یونان رو برو هستند.^{۳۵}

دمارات در همه طول راه اطلاعات دقیق نظامی، راجع بوضع جغرافیائی، خصوصیات اخلاقی، استعداد و ظرفیت جنگی شهرهای یونان پشاپنشاه میداد.

تنگ ترمومپیل که موقعیت خوبی از نظر موائع طبیعی داشت، روزهای چندی نیروی ایران را متوقف کرد تا سرانجام بر اهنگی یک نفر یونانی که در برآبر پاداش حاضر بخیانت شده بود راهها را نیز می‌شناخت، هیدارن Hidaren سردار ایرانی با گروهی از سپاهیان خود شبانه حرکت و از کوره راهی که در کنار رود آسب Eusebe می‌گذشت روانه شدند و در زیر پوشش درختان جنگلی با مددان بقله کوه رسیدند و از پشت سربقای مدافع حمله کردند.^{۳۶}

در نتیجه همین اطلاعات و راهنمایی دقیق بود که ایرانیان تو انسنند

۳۵ - همان.

۳۶ - همان، بند ۲۱۰ و ۲۱۱.

باز حمات فراوان و تلفات سنگین ترموپل یعنی موضع دفاعی بر جسته
یونان را از چنگ یونانیان بیرون آورند.

در تمام دوره هخامنشی خبرنگاری، و سازمانهای امنیتی و
کسب خبر، چه برای مسائل نظامی و چه از نظر اجرای عدالت رواج
داشت و اطلاعات سیاسی و نظامی از راههای گوناگون به شوش
پاخت جمشید میرسید.^{۳۷} تقویت اسپارت عليه آتن و گاه برانگیختن
آتن عليه اسپارت و پارهای اوقات انجام سیاست موازن و نقشی را
که سکه‌های طلای ایران در یونان انجام داده است، همه مستلزم
کسب آگاهی و داشتن اطلاعات درست و بموقع میباشد، تا بر مبنای
آن اطلاعات، دولت مرکزی بتواند برنامه سیاسی و نظامی خود را
طرح ریزی کند.^{۳۸} نفوذ در میان رجال یونان بواسیله زنان زیبا مانند
«تارگلیا»^{۳۹} و دیگران و برقراری ارتباط محترمانه و دادن کمکهای مالی
به پارهای از سرداران یونان و حتی دانشمندان و سخنرانان آن سرزمین،^{۴۰}
تقویت و نگاهداری دریاسالار کنن Conon بزرگترین افسر دریائی
یونان وسیس و داشتن او به ایجاد نیروی دریائی برومند برای کشور
ایران^{۴۱} و همچنین احترام بسن و عادات مردم و بزرگداشت روحانیان

۳۷ - رجوع شود به سیاست و اقتصاد در دوره هخامنشی، نوشته مؤلف.

۳۸ - رجوع شود به آخرین گفتار دراین کتاب.

۳۹ - ویل دورانت، یونان باستان، بخش ۲ ترجمه مجتبائی، انتشارات
فرانکلین، ۱۳۳۹ تهران صفحه ۸۱.

۴۰ - همان.

۴۱ - رجوع شود به کتاب سیاست و اقتصاد در دوره هخامنشی،

در سراسر امپراطوری که خود موجب شده بود پاره‌ای اخبار از این طریق پیاپی تاخت بر سد، ضرورت و اهمیت دسترسی باطلاعات دقیق قبلی را که از طریق فرماندهان و نیا مأمورین سیاسی، «اعزام سفیران» یا مأمورین ناشناس کسب شده باشد بخوبی نشان میدهد.

واز طرفی باید توجه کرد، اداره کردن کشور بزرگی که از سند تا لیبی و از ولگاتا خلیج فارس واز دریای سیاه تا مقدونیه توسعه یافته بود، بدون داشتن یک سازمان اطلاعاتی دقیق و رساکه مأمورین آن در دور افتاده‌ترین نقطه کشور، شب و روز بتلاش و جمع آوری خبر و فرستادن آن بمرکز شاهنشاهی مشغول باشند مقدور نبوده است. سازمان چشم و گوش شاه نمونه‌ای است از این دستگاه دقیق اطلاعاتی و خبررسانی که جز بطور کوتاه و ناچیز هیچ‌گونه آگاهی دیگری از آن نداریم.^{۴۲}

با این ترتیب شرق در ۴۰۰ سال قبل از میلاد مسیح در حرفه اطلاعات پیشرفته‌تر از غرب بوده است.^{۴۳}

۴۲ - همان.

۴۳ - آلن داس.

داریوش بزرگ وقتی در کنار دریای سیاه، در آسیای کوچک سرزمین Ponte را گشود افسری را بنام مهرداد، بفرمانروائی آنجا گماشت، کم کم حکومت در خانواده او باقی ماند، و تا زمان مهرداد ششم که رومیها اورا Mithridate مینامیدند. این شخص حرف سرخست دولت رم بود، امپراطوری نیرومندی تشكیل داد و افسر اطلاعاتی بر جسته‌ای شد و بر عکس هانیبال Hannibal به بیست و دوزبان و لهجه آگاهی داشت و سخن میکفت و قبایل مختلف و آداب و رسوم آنان را بهتر از رومیها میشناخت. این خانواده ایرانی که نخست در بخشی از ایران بزرگ حکومت میکردند در مکتبی پرورش یافته ←

پی‌دیزی ستاب

ستاد بمنزله مغز متفکری است که فرماندهی رئیس را در انجام ورثه‌ی عملیات و فرماندهی یاری می‌کند، وزمینه اتخاذ تصمیم را فراهم می‌آورد. ستاد سازمانی است که اداره نیروی انسانی، تهیه و تدارک وسائل و ادوات، اجرای آموزش و ترکیب این عناصر را بگونه شایسته‌ای بر عهده دارد. کلیه عملیات نظامی بربایه ستاد استوار شده و ستاد است که منشأ تلاش و کوشش می‌شود و مایه رزم را فراهم می‌آورد. ستاد مانند تکیه‌گاه و چوب دستی مناسبی است که فرمانده بر آن متکی است و بكمک آن ناهمواریهارا هموار می‌سازد.^{۴۴}

با پیشرفت صنایع و توسعه وسائل، صنعت جنگ نیز تغییر کرده و در چه شیوه و هنر جنگ تکامل پیدا کند، ستاد نیز پر کار تراواز نظر کمی تغییر پذیرتر می‌شود، امانتش و عمل ستاد همیشه، تهیه اطلاعات طرح‌ریزی، تبدیل مسئولیت‌هابدستور و فرمان، ابلاغ و پخش دستورها و نظارت در اجرای آنها است. هنگامیکه از رهبری نیروها گفتگو می‌شود، مسئله استراتژی و تاکتیک جلوه‌گری مینماید؛ و این ستاد است که باید مانند مغز روشی طرح‌های تاکتیکی را تهیه کند و قدرت فهم و ادراك را با شوق و شور جنگجوئی و سلحشوری پیوند دهد.

بودند که دارای فرهنگ عمومی و فرهنگ نظامی برجسته‌ای بوده است. اما چرا می‌گوئیم بر عکس هانیبال، زیرا هانیبال سردار کار تازی بود (۲۶۴ - ۱۴۶ پ.م) که در ضریب ایتالیا بملت عدم آشنائی بزبان بومیها و اشتیاء در تلفظ Casinum راهنماییش او را به Casilinum بردند و در نتیجه بدام افقاد.^{۴۵} - واژه Staff در زبان انگلیسی (معادل ستاد فارسی) بمعنی چوب دست و عصا می‌باشد.

یک انسان هر چقدر از نظر نیروی بدنی و فکری و نیز از لحاظ روانی توانا باشد، باز هم نمیتواند همه جزئیات مربوط به اداره و رهبری، پشتیبانی عملیاتی، برنامه آموزشی، پیش بینی نیازمندیها و ترتیبات دیگر را به تنهایی بررسی، آماده و انجام دهد، زیرا ناگزیر از داشتن دستیاران و کمک هایی است که بر روی هم سازمانی را بوجود آورند و با یکدیگر همکاری نمایند. این سازمان را امروز ستاد مینامیم. بعلت پیچیدگی مسائل، فشرده گی کار، مسئله سرعت و افزایش وسائل و آسیب پذیری روان آدمی، ستادها نقش بزرگی را بر عهده دارند.

در دوره هخامنشی پایه سازمان نظامی ایران، نخست بر اصولی که از دولت ماد باقیمانده بود استوار گردید. این اصول خود در طی سده ها بر اثر ارتباط دوستانه و گاه خصمانه با دولتهای آشور و کلده که در جهان آن روز شهرت فراوان داشتند و نیروی نظامی بزرگی را اداره میکردند، بدولت ماد رسید، و مادها بنابندوق و سلیقه و نیز هنر خویش تغییراتی در آن داده بودند.

دراوح قدرت هخامنشی، شاهنشاهان ایران که خود همواره فرماندهی ارشد را در دست داشتند، پاره ای روشهای نورا در جنگ که بوجود آوردند و بر اصل تجربه، جنگ افزارها و یا رسته های نوینی فراهم نمودند و دستورهای آموزشی نیز صادر کردند. وظیفه عملیاتی را خود اداره میکردند و با نظارت مستقیم در میدان رزم بنا ب موقع زمان و قدرت نیروهای طرفین و رخدادهای موجود طرحهای

ذهنی میریختند و اجرای آن را فرمان میدادند. مشاوران و رهبران ملل تابعه، در حضور شاه گرد میآمدند و درباره بکار بردن نیروها، برنامه محاصره و اقدام به نیز نگهای جنگی، اظهار نظر مینمودند، و نیز برای راه پیمایی و سفرهای جنگی طولانی دوراز سرزمین مادر، برای تهیه آب و خواراک و تأمین راه بازگشت و مراکز تدارکاتی به گفتگو و مشاوره میپرداختند^{۴۵}. این خود معرف انجام عمل ستادی میباشد.

اینها مسائل راتجزیه و تحلیل میکردند، راه حل ها را پیش بینی مینمودند و با سنجش آنها یک راه حل منطقی و نزدیک بصره را پیشنهاد میکردند و بتصرفیب پادشاه میرسانند.

در حمله ایران به یونان در زمان خشایار شاه تهیه تدارکات و تجهیزات جنگی و آمادگی لازم دست چهار سال طول کشیده است^{۴۶} بطور یقین، تهیه تدارکاتی با مقیاس وسیع در خط سیری بیش از ۲۰۰۰ کیلومتر از کربلا Crital تا آن برای نیروئی در حدود پنج میلیون نفر^{۴۷} مستلزم وجود ستاد، ارکان مسئول و طرح ریزیهای اداری و رزمی بزرگ میباشد تا بتواند انبارهای خواربار در کرانه های تراکیه تهیه کند، مقداری از ساز و برگ و نیازمندیها را از راه دریا حمل نماید، و برای سازی پردازد.^{۴۸} و رویهم رفته چنان رفتار کند که

۴۵ - هرودت کتاب ۷، بند ۲۵ و ۲۶ ،

۴۶ - د د د ۲۰

۴۷ - د د د ۱۸۴ تا ۱۸۸ . لیکن باید توجه داشت رقمی که این مورخ ذکر میکند دقیق نیست و بنظر گرفته می آید.

۴۸ - هرودت کتاب ۷، بند ۱۱۰ .

عملیات رزمی بعلت نقص پشتیبانی متوقف نگردد.

این افتخار و سرافرازی از آن داریوش است که برای نخستین بار سازمانی را برای طرح‌ریزی و نظارت در اجرای فرمان‌های موجود آورده است که امروز آن راستاد میخوانیم.^{۴۹}

داریوش بزرگ در ارتش ایران عمل طرح‌ریزی و هم‌آهنگی را در امر فرماندهی و هدایت عده‌ها بر شیوه‌ای استوار ساخت که ریشه دارتر و اصیل تراز کار آشوریها، بابلیها و مصریها بود.

اگر در گذشته و نزد ملل نامبرده تدارک و تهیه توشه و خوراک ارتش بر غارت و چیاول استوار بود، داریوش برای نگاهداری اصول انضباط، روش پشتیبانی و تغذیه ارتش و تدارک جنگ افزار و سایر نیازمندیها را برپایه‌های اصولی و اخلاقی گذاشت، نه بر غارت دهکده‌ها و شهرها و یا دستبرد بکار و آنها و کشтарها. داریوش بزرگ در استراتژی خود، ارتش ایران را از طریق سواحل دریاتارک مینمود.^{۵۰} او مبتکر عملیات مشترک و آبخاکی (Amphibious) میباشد، و این اعمال جز بیرکت نیروی اندیشه و بررسی مسائل و مناطق رزمی و تحصیل نتایج منطقی و سپس طرح‌ریزی بر مبنای این نتایج نمی‌باشد.

از یکطرف اهمیت این طرح‌ها و اقدامات برجسته و از سوی دیگر عظمت ارتش ایران و اجرای عملیات مشترک دریائی و زمینی،

49 – J. D Hittle . The military staff, its history and development, pensylvania . 1961 . P. 18 .

– ۵۰ – همان .

ضمون نمودار ساختن شکوه استراتژی ایران ، وجود یک ستاد فعال را به ثبوت میرساند که در آن ستاد نقش افسران ورزیده اطلاعات ، مهندسان زبردست راه و ساختمان و پل و کار دانان دوراندیش مسائل کار پردازی که عملشان مظہر کاریک ستاد خوب میباشد ، هوایا آست و از تاریخ ایران و جهان هرگز ستردنی نیست .^{۵۱}

دبیران ارتش که در پیرامون شاه بودند کلیه اخبار و اطلاعات و چگونگی وقایع و رخدادهارا در آئین سان و هنگام رزم مینوشتند ، حتی نام سربازان و افسران دلیر و نیز لشکر یا ناو جنگی را که با آن وابسته بودند و نام فرمانده مربوطه و ملیت آنها را ثبت میکردند ، تا موقع بدریافت پاداش و امتیازی نایل آیند . این واقعه نیز میرساند که عمل ستادی بنحو شایسته‌ای انجام میشده و این دبیران ، خود افسران بر جسته و کار آزموده ستاد بوده‌اند و مسئولیت ضبط حوادث و فدایکاریها و ثبت فرمان‌ها و ابلاغ آن را بواحدهای نظامی بر عهده داشته‌اند .

۳

اردیش

هدف

دولت ماد و نیروی نظامی

نیروی ذهینی

پژوهیم

نیروی دریائی

اکتشافات دریائی

ناگفته ک دریائی

پایگاه‌های دریائی

هدف

بکار بردن نیروی نظامی باتکاء منابع اقتصادی و ثروت ، و امکانات سرزمینی برای رسیدن بهدف یکی از عوامل تصمیم استراتژیکی است . برای بدست آوردن پیروزی بایستی بوحدت عمل و تمرکز قدرتهای سیاسی ، اقتصادی و اجتماعی و روانی در پشتیبانی و حمایت نیروی نظامی در قلمرو دولت ، متکی بود . جنگ در سه بعد « زمین ، هوا ، دریا » که قامرو دولت را تشکیل میدهد و محیط بشر جمعیت است ، صورت میگیرد . در حالیکه بعد زمان نیز در سرنوشت جنگ مؤثر میباشد . هرگونه تغییر و تحول در سرزمین بر اثر جنگ تأثیر در مردم و زندگی آنان خواهد داشت . پس برای آنکه مردم پذیرای این تغییرات ناگهانی و دردناک باشند و پشتیبانی خود را از نیروهای مسلح دریغ ندارند ، باید از نظر روانی آماده شوند و افکار عمومی متشکل و رهبری گردد .
اما در عصری که از آن گفتگو میکنیم ، دو بعد از ابعاد سه گانه در سیطره انسان است ، بدون اینکه از تأثیر بعد زمان بر کنار باشد ، یعنی سرعت چه در گذشته و چه در حال ، عنصر حاکمی است

که در تعیین سرنوشت پیروزی نقش اساسی دارد .
 در عصر مورد نظر ، دو بعد یا دو مکان خشکی و دریا صحنه نقش گسترشی ها است ، زیرا از بعد سوم « فضا » تنها تجسم پرواز و نیروی هوایی را در بالهای گشوده فروهر^۱ و تندیسه های زیبای شاهین ها که پرچم شاهان بوده است می بینیم^۲
 خشکی و دریا نخست در تاکتیک برای هدایت و رهبری نیروی نظامی و سپس در استراتژی یا رهبری کلیه نیروها برای رسیدن بهدههای ملی یا جهانی که ارتش جزئی از آن بشمار می آید ، نقش اصلی را ایفاء مینموده است .

پس انسان در گذشته سازنده استراتژی خاصی بود که تنها روی دو بعد و تحت تأثیر بعد زمان شکل و قالب میگرفت و برای طرح ریزی این استراتژی شناخت عناصر زیر ضروری بود :

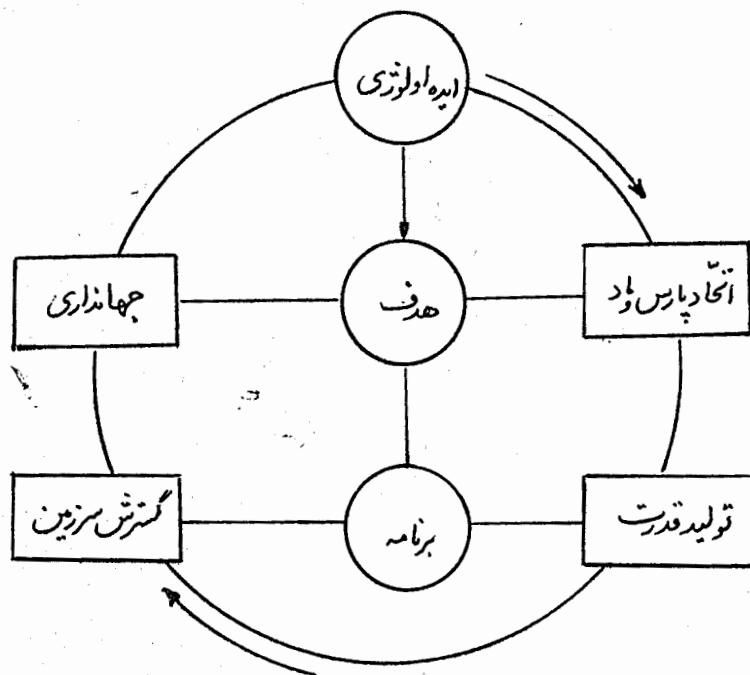
- ۱ - مقاصد و ظرفیت جنگی دشمن .
- ۲ - اعتقادات و شیوه رهبری دشمن .
- ۳ - سرزمین خودی و دشمن .
- ۴ - مقایسه و ارزیابی نیروی دشمن با نیروی خودی .
- ۵ - هدف سیاسی ، هدف اقتصادی و هدف نظامی .

- ۱ - فروهر Fravashi و فروشی Fravahar یعنی بسوی پیش رهسیار شدن و آرزوی پیشرفت کردن ، یعنی روح ملکوتی وایزدی که از راه بزرگی و بلندی به آسمان بستگی داده شده است (فروهر نوشه ، م ، اورنگ) .
- ۲ - ر . ش به کتاب پرچم و پیکره شیر و خورشید ، تألیف نویسنده
- ۳ - بند ۱ تا ۴ بشرحی که در بخش اطلاعات تشریح گردید معمولاً انجام می یافتد .

۶- ایجاد قدرت ملی « ترکیب نیروی نظامی ، اجتماعی و عقیدتی یا ایده اولوژی » .

۷- بهره برداری از قدرت .

دولت هخامنشی عوامل هفتگانه نامبرده را رفته رفته شناخت و سیر دگرگونی و تحول سیاسی و استراتژیکی خود را در مداری به این ترتیب پیمود .

ایده اولوژی بنیاد شاهنشاهی نیرومند
 هدف اتحاد پارس و ماد و ایجاد وحدت
 در فلات ایران

۱- تهیه نیرو سازمان ارتشمی
 ایجاد قدرت ملی « سیاسی ، اقتصادی و اجتماعی »
 ترکیب قدرتهای سه گانه با قدرت نظامی
 توسعه و تقویت ارتش عامل تعیین کننده سرنوشت
 گسترش سرزمین تصرف آسیای باختری ،
 آفریقای شمالی و نفوذ در
 اروپا
 ایجاد دولت جهانی ^۴ هدف نهائی
 جهانداری نظام برتر .
 در مورد هدف نخستین که اتحاد پارس و ماد یعنی دو تیره
 آریائی است، پادشاهان بر جسته مادمانند فرهورتیش Farahvartish
 و هو خشتر Hovakhshatar آن دیشه هایی داشتند و کارهای نیز انجام
 دادند. فرهورتیش پارس را تصرف نمود و سپس در صدد تصرف بخش های
 دیگر ایران برآمد .

هو خشتر نیز در آن دیشه توسعه قلمرو ایران از سوی باختر بود،
 دولت مقندر آسور را منقرض کرد و مرز مادرابکنار رود هالیس
 « قزل ایرماق » رسانید و با دولت نیرومند لیدیه همسایه شد . ^۵ و

۴ - بهمنش ، تاریخ یونان قدیم ، جلد اول ، ۱۳۳۸ ، دانشگاه تهران ،
 مقدمه صفحه «ج» و «د» بنقل از T. J. Toynbee A و نیز جلد اول تاریخ جهان
 از مجموعه Encyclopedie De lapleiaide .
 همچنانکه کوشش در بابل کرده بود ، او نیز (نایلشون) آرزو داشت
 از سراسر جهان یک تاج و تخت بسازد و از همه مردم کیتی یک ملت بدید آورد.
 و یک تور هوگو ، سالنامه دنیا سال ۱۲۶۹ ، مقاله راجع به بنیادگذاری شاهنشاهی
 ایران صفحه ۸ .

۵ - پیر نیا ، حسن ، ایران باستان ، جلد یکم صفحه ۱۸۰ - ۱۹۹ .

خود حکومت نیرومندی را در فلات ایران تشکیل داد . لیکن جانشین او نتوانست این امپراطوری را نگهداری کند و براثر فساد و بیداد، رجال حکومت سازمانهای پنهانی تشکیل دادند و کورش را بقیام دعوت نمودند .^۶

درنتیجه افتخار بزرگ و تاریخی در این زمینه و هدفهای دور برد دیگر نصیب کورش پارسی گردید . درباره تهیه نیروی نظامی، و بموازات توسعه و تقویت ارتش کارهای دیگری مانند اقدامات عمرانی، اقتصادی و اداری، برای رفاه اجتماعی و افزایش اعتماد مردم ایران و ممل دیگر و نیز بهره برداری از افکار عمومی و شور و هیجان ملت انجام یافته است که در همین فصل و بخشهای آینده بررسی خواهد شد .

دولت ماد و نیروی نظامی

مادها که یکی از سه تیره بزرگ آریاها ایرانی (ماد، پارس، پارت) بودند در آغاز سده هفتم یا پایان سده هشتم پیش از میلاد، در شمال باختری ایران دولت ماد را تأسیس کردند .

هرودت زمان تأسیس این سلسله را از ۷۰۱ تا ۷۰۸ پ.م دانسته و مدت حکومت این دولت را ۱۵۰ سال مینویسد . اما کتریاس تاریخ نویس دیگر یونانی مدت سلطنت این دودمان را ۳۱۵ سال میداند .^۷ سرزمین ماد یا ایران شمال باختری و غربی، بعلت داشتن مس و آهن و معادن سنگ، نفت و همچنین بواسطه

۶ - هرودت، کتاب اول بند ۱۲۳ تا ۱۳۰.

۷ - هرودت، کتاب اول بند ۹۶ تا ۱۰۸ و پیرنیا، ایران باستان جلد

یکم صفحه ۲۰۸.

جلگه‌های حاصلخیز و پرورش اسبان خوب مورد توجه پادشاهان آشور بود. زیرا در جهان قدیم، وجود این منابع خود دلائل کافی سیاسی و نظامی تجاوز آشوریها را به ایران فراهم می‌آورد.

تریبیت اسب در ایران غربی زمینه ایجاد و توسعه سواره نظام را در ارتش موجب شده بود و سواران ایرانی که از دوران کودکی با اسب و اسب سواری آشنائی داشتند عناصر ورزیده و کارآمدی بودند. آشوریها که در حمله‌های پیاپی خود تنها به نیروی ضربتی خویش که از ارابه‌های جنگی تشکیل شده بود اتکاء داشتند، در پیچ و خم کوه‌های زاگرس دچار آسیب و درماندگی‌های فراوان می‌شدند. لیکن در تماس با مادها رسته سواره نظام را از ایرانیان اقیاس کردند و با افزودن رسته نوینی به ارتش خود نقص آن را جبران نمودند.^۸

در هنگام پادشاهی هوختتر که براستی باید او را یکی از برگزیدگان سیاسی و نظامی دانست، تلاش و کوشش فراوانی در جهت توسعه نیروی نظامی و اصلاحات کشوری بعمل آمد، زیرا وی بر اثر جنگ پدرش با آشور و شکست نیروی ایران بتجربه آموخته بود که نیروی چریک ماد نمی‌تواند با ارتش مقتندر آسور برآبری کند، پس ساز و برگ و سازمان ارتش ایران را برای نبرد با ارتش آسور سر و سامان داد و سپاه دائمی را بجای نیروی چریک برگزید

۸ - برای آگاهی بیشتر رجوع شود به کتاب ایران، از آغاز تا اسلام نوشته پرسور گیرشمن.

و به آموزش آن کوشید.^۹

وی اصلاحات پر دامنه‌ای را آغاز کرد، با استفاده از خوی
دلیری و سوار کاری، نیرومندترین سوار نظام را تشکیل داد. بکار
آموزش و انضباط سخت توجه کرد و کامیابی‌هائی نیز بدست آورد.^{۱۰}
با این تلاش برجسته سر انجام هوخته با حکمران شهر
بابل، نبو پالاس سار Nebopolassar متعدد و دولت آشور را
بکلی مضمحل ساخت، بطوریکه از آن روز تا کنون فقط نامی از
این دولت در برگهای تاریخ باقی مانده است.^{۱۱}
اتحاد هوخته با فرمانروای بابل که مطیع دولت آسور بود
علیه آن دولت، زیر کی، هوشیاری و دیپلماسی این پادشاه را در
اضمحلال و ریشه کن نمودن دولتی که بارها بایران تعرض کرده
بود، میرساند. پس از تجدید نظر هوخته در سازمان ارتشم ماد
رسته‌های گوناگون، نظامی عبارت بود از:
پیاده نظام، شامل کمانداران و نیزه داران و آتش‌اندازان
سوار نظام.

یگانهای پشتیبانی و تدارکات.

۹ - هرودت، کتاب ۱ بند ۱۰۳ و ماهنامه ارتشم، سال ۴۷ شماره ۱
مقاله ماد و مادها.

۱۰ - گز نفوون، کورشنامه، صفحه ۵۸.

۱۱ - هرودت کتاب ۱، بند ۱۰۳، (نبوپالاس سالارحاکم شهر بابل و فرمانبردار
دولت آسور بود، لیکن دعوی استقلال کرد و متعدد هوخته پادشاه ایران شد
و پس از انقضاض آسور، دولت کلده را بوجود آورد و وارد تمدن بابل گردید
و سرزمین آسوریان میان دو دولت تقسیم شد.

یگانهای بارکش ، شامل گاریهای بزرگ که با اسب کشیده میشد و امور حمل و نقل را بر عهده داشت . ساختن این گاریها و استفاده از اینگونه بارکشی از ابتكارات ایران مادی است .^{۱۲} همچنین ساز و برگ و جنگ افراست پاهیان عبارت بود از : زره ، کلاه خود ، نیزه بلند ، شمشیر ، خنجر ، گرز ، زوین ، تیر و کمان ، گلوله‌های نفت آلود ، سپر ازني و برگستان .^{۱۳}

در باره آتش اندازان که میتوان گفت کار ، شعله افکن یا گلوله‌های آتش‌زای امروزی را میکردند باید دانست که تیراندازان مادی در جنگ از مواد سوزان مانند نفت استفاده می‌بردند . بدین ترتیب که گلوله‌های پارچه‌ای را به تیرهای خود می‌بستند و به نفت می‌آغشتند و آتش میزدند ، وسیس به منطقه دشمن پرتاب مینمودند . این رفتار در اندک زمانی اردوگاه دشمن را با آتش میکشید . از این تاکتیک نیز خشایارشاه در جنگهای آتن بهره‌برداری کرد . بدین ترتیب هنگامیکه ارتش ایران وارد شهر آتن شد ، گروهی از شهر گریخته بودند و گروهی در داخل قلعه شهر دفاع میکردند ، بنناچار برای درهم شکستن آخرین نقطه مقاومت ، آتش‌اندازان ایرانی از فراز تپه‌ای گلوله‌های آتشین بدرون دژ پرتاب کردند و سرانجام آنجا را تصرف نمودند .^{۱۴}

۱۲ - همان ، ضمناً باید توجه داشت که این ارابه‌های بارکش غیر از ارابه‌های آسودی است که یک وسیله تم rejی بشمار میرفت .

۱۳ - زره و پوششی که تن اسب را می‌پوشاند .

۱۴ - هرودت ، کتاب ۸ ، بند ۵۲ تا ۴۵ .

شاید پرتاب این گلوله بوسیله افزار مخصوصی که از خواص اهرم برخودار بوده است انجام میشدۀ ، هرودت گزارش میدهد که سربازان مادی چگونه با این گلوله‌ها تیراندازی میکردند و خود آنها را «آتش مادی» نامیده است . این کار مورد تقلید یونانیان نیز قرار گرفت و بعدها در جنگهای خود از گلوله‌های آتشین استفاده مینمودند .

با همه این اصلاحات و ابداعات ، چنین مقدار بود که : این دولت بر اثر فساد ناشی از قدرت و ثروت ، بدست کورش پارسی که فرمانروای یکی از استانهای این پادشاهی بود از پای در آید ، و بجای آنکه همه آسیا در آب غرق شود ، این قاره در زیرشاخ و برگهای تاک رحمت و روح آزاده کورش بیاساید .^{۱۵}

قوم ساده و تازه نفس پارس که آلدگی فساد ناشی از ثروت و تجمل را نداشت ، بربری کورش ارتش کوچک ساده و پاکدل و قانعی بوجود آورد . سپاهیان پارس بخوارکی اندک می‌ساختند و نوشابه‌ای جز آب چشم‌های گوارای پارس نمی‌آشامیدند لباسهایشان مانند خوراکشان ساده و جنگ افزارشان از آن ساده‌تر و شامل : سپری از ترکه بید ، کلاه نمدین ، قمه و نیزه کوتاه بود . اما دلهایی جسور و شجاعتی بی‌مانند داشتند ، بطوريکه بعدها «نیزه یونانیان را از دستشان منی گرفتند و می‌شکستند و مردانه

۱۵- آستیاژ Astiæg پادشاه مادخواب دید که از شکم دخترش «ماندانا» ما در کورش بقدری آب جریان یافته که آسیا را غرق کرده است . بار دیگر خواب دید که از شکم دخترش تاکی روئیده که بر قاره آسیا سایه افکنده است . هرودت ، کتاب اول ، بند ۱۰۷ تا ۱۳۲ .

می جنگیدند»^{۱۶} ، گوئی برسالت خویش و نقشی را که باید در تاریخ
جهان ایفاء کنند آگاهی داشتند.

بدین ترتیب کورش وارث امپراطوری و سازمان نظامی دولت
ماد که از نظر رهبری و مدیریت ناتوان شده بود ، گردید و سعی
کرد از شکل و قالب سازمان پیروی نماید .^{۱۷}

کورش سربازان پارسی و مادی را چنان اداره و رهبری کرد
که بصورت ارتش آهنین و شکست ناپذیری در آمد و بر «سارد» و
«بابل» مسلط شد و فرمانروائی اقوام سامی را در مغرب آسیا چنان
پایان داد که تاهزار سال پس از آن دیگر نتوانستند دولت و حکومتی
تأسیس کنند.

تمام کشورهایی را که تحت تسلط آشور ، بابل و لیدیه بود
ضمیمه ایران ساخت و از مجموع آنها یک دولت شاهنشاهی بوجود
آورد که بزرگترین سازمان سیاسی جهان پیش از دولت روم قدیم و
یکی از خوش اقبالترین دولتهای همه دوره تاریخ بشمار می‌رود.^{۱۸}

نیروی ذهینی

با سقوط دولت ماد ، قرارداد صلح ماد - لیدیه که در سال
۵۸۵ : پ : م منعقد شده بود بخودی خود لغو و دولت لیدیه ، هم متحد

۱۶ - هرودت ، کتاب ۹ بند ۶۲ نبرد پلاطه .

۱۷ - نلدکه Noldeke خاورشناس آلمانی میکوید امپراطوری ماد
بدست کورش منهدم نشد و فقط تغییر شکل یافت و یک تیره دیگر از مردم ایران
با تسخیر آسیا و کشورهای همسایه ، نقشه‌هو حشتر را اجرا کردند .

۱۸ - ویل دورانت - مشق زمین گاهواره تمدن ، بخش اول ، ترجمه
آرام ، تهران اقبال ، ۱۳۳۷ ، صفحه ۵۱۸ .

بزرگ خود و هم آرامش مرزی خویش را از دست داد.^{۱۸} و در تعریض به ایران پیشدهستی کرد تا از نیرومند شدن کورش جلوگیری نماید، لیکن شکست خورد و سرزمین‌ثروتمندی‌لیدی جزو امپراطوری ایران گردید.

کورش در برخورد نخستین خود با کرزوس Cresus پادشاه لیدیه در پترویوم Petrium بسال ۵۴۷ پ.م با آنکه به عقب‌نشینی ارتش لیدیه منتهی گردید، به ارزش سوار نظام و نقشی را که این رسته در ارتش آن کشور بازی میکرد آگاه شد، و دریافت که سوار نظام ایران در برابر لیدیها از نظر تحرک و استعداد بسی ناچیز است. و بیقین یکی از عللی که کورش، ارتش لیدیه را پس از فرار دنبال نکرد همین امر بوده است. بهر حال از این جنگ پند گرفت و به تواناگردانیدن بدنی و روانی ارتشیان همت‌گماشت و دگرگونیهای زیر را در ارتش بوجود آورد:

۱ - پیاده نظام

در پیاده نظام و جنگ افزار پیادگان دگرگونی‌های داد و با آموزش‌های سخت و سنگین آنها را برای رزم تن به تن آماده نمود.

۲ - سوار نظام

دریافت که سوار نظام اگر چه سنگین و پر هزینه است، لیکن

۱۹ - پس از انفراض آسور هوختن بطرف لیدیه رفت و پس از جنگی بحکمیت شاهان بابل و کیلیکیه قرارداد صلحی میان ایران و لیدیه منعقد شد ورود هالوس مرز دو کشور تعیین گردید، سال ۵۸۵ پ.م هرودت کتاب اول بندهای ۷۳ و ۷۴.

از نظر تحرک بسیار ارزنده و قادر است با سرعت در نقاط مختلف میدان رزم وارد در عملیات تاکتیکی شود.

اسب‌های ایران بویژه نژادی که در نیسایه تربیت می‌شد، میتوانست سرعت لازم را برای انجام حرکات و جابجایی در جنگها داشته باشد و در آنکه زمانی قدرت را از یک نقطه به نقطه دیگر انتقال دهد. زیرا این رسته عامل تحرک و سرعت و انتقال قدرت بود. کورش در شورائی مرکب از افسران و فرماندهان، با توجه به آنچه از جنک ایران و لیدی آموخته بود، گفت:

ما میتوانیم که دشمن را در هنگام نبرد شکست دهیم ولی پس از آن نمی‌توانیم او را دنبال کنیم و از پیروزی خود بهره برداری نماییم، این عیب را باید رفع کرد، تا نیازمند دیگران نباشیم ۲۰

فرماندهان که خود ضرورت تاکتیکی سوار نظام و نمایش سرعت در جنگ را میدانستند، گفته کورش را تصدیق کردند و فرمانی صادر شد تا در تهیه اسب و آموزش و پرورش سوار نظام اقدام شود. و برای آنکه ارزش سوار نظام بیش از پیش بالا برود و از نظر روانی بهره برداری کلی بعمل آید، قانونی بتصویب رسید تا کسانی که از دولت اسب میگیرند باید همیشه سواره حرکت کنند اگر چه مسافت کم باشد. ۲۱

دلبستگی کورش به رسته سوار نظام تا آنجا بود که در مدت یکسال سواران ایران از ۲۰۰۰ نفر به ۱۰۰۰ نفر افزایش یافت. این پادشاه از هیچکس هدایائی نمیگرفت، مگر در جهت گسترش امور

۲۰ - گزنهون، کورشنامه، کتاب ۴، فصل ۳.

۲۱ - همان،

نظمی ، بويژه سوار نظام ، تنها تحفه‌ای که اين استراتژ بزرگ
می‌پذيرفت ، سلاح برای پیکار و اسب برای تكميل رسته سوار نظام
بود .^{۲۲}

۳ - شتر سواران

سواران کشور ليديه شهرت جهانی داشتند و در چابکی و
تیراندازی بيمانند بودند ؟ کورش با نبوغ ذاتی خویش برای درهم
شکستن انبوه سواران ورزیده ليديه به تاکتیک ابتکاري خاصی دست
زد که تا آن روز بیسابقه بود ، وروشنگر استعداد نظامی و سرعت
انتقال فکری او میباشد . بطوریکه از بررسی جنگ ليديه استنتاج
میشود ، برای حمل و نقل بنه و ساز و برگجنگ و مواد غذائی تعدادی
شتر در ارتش ایران مورد استفاده قرار گرفته است .

شیوه ابتکاري به اين ترتیب بود که کورش هنگامیکه برتری
سوار نظام ارتش ليديه را نسبت به سپاهیان خود دید ، بیدرنگ
دستور داد که شتر سواران چابک در صفحه‌ای منظم و هم آهنگ ،
فریادکشان و باصلابت بطرف صفوف سوار نظام ارتش ليدی حرکت
کنند . در اثر اجرای این تاکتیک اسبهای ارتش ليديه که از هیکل
بلندشتران و بوی بدن آنها و هیاهوی سربازان بوحشت افتاده بودند
گریختند و نظام صفحه‌ای ليديه را بر هم زدند .

این آشفتگی رشته انضباط و فرماندهی را پاره کرد و افسانه
شکست ناپذیری سوار نظام ارتش لیدی نقش بر آب گردید ، و
ایرانیان در این جنگ پیروز شدند . نتیجه این تاکتیک موجبات

توسعه و بهره برداری از واحدهای رزمی شتر سوار و نیز واحدهای
اداری را در ارتش جوان ایران فراهم آورد.^{۲۳}

۴- گردونه‌های جنگی

در ارتش ماد، اрабه‌های بزرگی که با اسبهای نیرومند و زیبا
کشیده میشد وجود داشت. این اربابها بزرگتر از اربابهای ملل
همسایه بود و در هیچیک از کشورهای بابل، لیدیه و آسور مانند
نداشت.

کورش بزرگ نه تنها روش باربری و حمل تدارکات را به
سنت ارتش ماد، با این گردونه‌ها پذیرفت و توسعه داد، بلکه در
باره گردونه‌های جنگی تغییرات و تحولات تاکتیکی هم بوجود
آورد.

بسانی که میتوان گفت، گردونه‌هایی که بفرمان کورش
بزرگ ساخته شد، از نظر بهره برداریهای نظامی و انجام عملیات
تاکتیکی، بسیار مناسب و ابتکاری بوده است. اربابهای جنگی را
با وسائلی که بدست می‌آورد، میساخت ولی استفاده از اربابها را
به نحوی غیر از آنچه اهالی تروا (Troie) یا اهالی سیرن (Cyrene)
تا آن زمان معمول داشته بودند مقرر داشت، در واقع تا این تاریخ
اهالی ماد، سوریه و عربستان و سایر اقوام آسیائی از اربابهای
جنگی بهمان نحو استفاده می‌نمودند که اهالی سیرن استفاده
میکردند.

۲۳ - هرودت، کتاب ۱ بند ۲۸ تا ۸۰ و گزنهون، کورشنامه کتابة
فصل ۱ صفحه ۲۰۸ و نیز کتاب ۷ فصل ۱ صفحه ۲۶۶.

کورش پس از بررسی روی رزم ارابه‌ها دید که سربازان ورزیده را بر ارابه‌ها سوار میکنند و بدین جهت نمی‌توانند آنطور که شایسته است در پیکارهای تن به تن، یا تصرف سرزمینها شرکت کنند و بیهوذه و بیکار میمانند.

علاوه بر این در یک دسته مرکب از سیصد ارابه جنگی، سیصد سپاهی ورزیده، یکهزار و دویست اسب و سیصد رانده از بهترین سربازان باید انتخاب نمود و این عده عملاً نمی‌توانند که ضربه مؤثر و خرد کننده‌ای بدشمن وارد سازند.

بدین جهت شکل و ساختمان ارابه‌ها را تغییر داد و دستور داد به نحوی ساخته شود که در جنگ مؤثرتر و سودمندتر باشند. چرخها رانیرومندتر و استوارتر ساخت، تا در میدان کارزار مقاومت بیشتری داشته باشد، طول محور را زیادتر کرد، تا دیرتر بشکند و خطر واژگونی کمتر شود.

جایگاه راننده را از چوب‌های ستبر مانند برجی ساخت تا راننده بهتر و با آزادی بیشتر اسبها را برآند و گردونه را هدایت کند، ولی این برحها راننده را بالاتر از آرنج نمی‌بوشانید، و اрабه ران بجز چشمها یا از سر تا پا مسلح بود.

در دو انتهای محور چرخها دو داس برنده آهنین بطول دو آرنج جا داد و در زیر ارابه دو داس دیگر قرار داد، نوک آنهاییز و بطرف زمین بود تا دشمن را به آسانی و با سرعت حرکت گردونه پاره کند.

۶۴

۲۴ - گزنهون کورشنامه، کتاب ۶ فصل ۱، گزنهون می‌افزاید؛ این قسم ارابه هنوز هم در دسته های سپاهیان و ادشاها نیافریده باشند.

این ارابه‌ها قوای ضربتی ارتش ایران را تشکیل میداد و هنگامیکه یکجا حمله می‌بردند بسیار وحشتناک بودند و عامل اصلی پیروزی بشمار میرفتند، گاه از داخل این ارابه‌ها گاوله‌های نفت آلود و سوزان بطرف صفوف دشمن پرتاب میشد و سبب پراکندگی و از هم گسیختگی دشمن را فراهم می‌آورد و در ستون‌ها شکاف ایجاد نمی‌نمود و سپاهیان پیاده یا سوار، داخل در این شکاف‌ها می‌شدند و دشمن را تجزیه می‌کردند.^{۲۵}

۶- ارابه‌های بنه و نفر بر

هنگامیکه با ساختن ارابه‌های داسدار و آتش‌انداز نیروی ضربتی توائی فراهم آمد، سرعت و چالاکی در تدارک این نیروی سریع السیر و تأمین ضایعات و درمان مجروهین و جایگزینی آنها و همچنین پشتیبانی رسته‌های دیگر ارتش در لشکر کشی‌ها و عملیات تاکتیکی ضروری و مهم بود. کورش میدانست که باید در این زمینه اقدام شایسته‌ای بعمل آورد.

آبرادات Abradat افسرشو شی چون دید کورش گردندهای داسدار را می‌پستند و می‌خواهد هر چه زودتر، زین و برگ اسباب تهیه شود و سواران زره پوش آماده گردند و ارتش ایران تحرک لازم را پیدا کند، کوشید تا یکصد ارابه زرهی بسازد و آنها را با اسباب و سربازان خود سازمان دهد و آماده کند. حتی خود بر ارابه زرهی که با هشت اسب کشیده می‌شد سوار شد و نزد

۲۵- همانطوریکه گفته شد مبتکر گلوهای آتشین هو و خشن بود و این شیوه از اصول نظامی ماد اقتباس شده. گن‌تفون در کورشنامه کتاب ۶ فصل ۱ و کتاب ۷ فصل ۱ در این باره گفته‌کو می‌کند.

کورش رفت و آنرا به شاه بزرگ تقدیم کرد .
هنگامیکه کورش این ارابه را که چهار مال بند داشت دید
بنگر افتاد که میتوان برای هر ارابه هشت مال بند ساخت و شانزده
گاو «هشت جفت» به آنها بست و بانیروی شانزده گاو برج متحرک کی
را که هیجده پا ارتفاع داشت حمل کرد . کورش پیش بینی کرد
که چنین برجهای را اگر در پشت صف سپاهیان وا دارد ، برای
سپاهیان کمک بسیار بزرگی است و در پیشرفت کار زار و انهدام
دشمن مؤثر خواهد بود . پس دستور داد تا در این دژهای متحرک ،
راهروها ، کنگرهای و وسائل دفاعی لازم بسازند ، بطوریکه در هر
یک از آنها بیست نفر سرباز جای بگیرد . پس از ساختن این برجها
روشن شد که هشت جفت گاو برای کشیدن چنین برجی با وزن سپاهیان
و ساز و برگشان کافی است .

و استفاده از این برجها اگر چه با چوبهای سنگین و پردوام
ساخته شده است ، از ارابههای معمولی و کوچک که برای بنه بکار
میروند ساده‌تر و آسان‌تر است . ۲۶

چون از این شیوه حمل و نقل خشنودش و از استحکام و ارزش
این ارابهها در جنگ اطمینان یافت ، دستور داد ، شماره‌ای از
آنها را در پشت سپاه برای حمل بنه ، ساز و برگ و دیگر نیازمندیها
بکار بردند ، زیرا معتقد بود که باید به دشمن برتیری داشت و هر
عاملی که در نبرد مایه پیروزی و آسایش باشد عین عدالت و پیشرفت
است . ۲۷

۲۶ - گز نفوون ، کورشنامه کتاب ۶ فصل ۱ .

۲۷ - همان ، کتاب ۶ فصل ۱ .

چون این سردار در پی توسعه و گسترش نیروی نظامی بود ،
از کوچکترین فرصت در بالا بردن روحیه سپاهیان بهره می‌برد ، و
فرماندهان را به اجرای آموزش و تهیه وسائل ، تشویق می‌نمود . و
بویژه‌یادآوری می‌کرد که سوار نظام و گروهانهای اربابه جنگی تشکیل
دهند و آنها را آماده نگاه دارند ، و نیز می‌گفت :

هر کس از شما تعداد بیشتری ارباب ران و بهترین سوار نظام
رادارا باشد برای من مافند دوستی است باوفا ، ازمن پاداش خواهد
گرفت و پایه‌های استواری برای شاهنشاهی ایران خواهد بود . ۲۸

بررسی روی این اختراع

بطور روش میتوان ، اظهار نظر کرد که ابتکار کورش در
ساختن اربابهای داسدار که نمونه نخستین زره‌پوشها و اربابهای
امروزی جهان است ، نتیجه دقت نظر ، بصیرت و تجربه‌های تاکتیکی
این استراتژ بر جسته می‌باشد .

این اربابها ، قدرت آتش ، سرعت ، ضربت و حفاظت را
دارا بود ، و تحرک لازم رابه ارتش میداد ، و چون همواره سرعت
و غافلگیری دو اصل مهم در رهبری جنگ می‌باشد ، بنابراین ارتش
ایران برتری قابل ملاحظه‌ای داشت .

کورش بر اثر تیزبینی و نبوغ خویش و بررسی روی اربابهای
قدیم دریافتی بود که نیروی انسانی و وسائلی که بکار می‌رود ، بازده
کافی ندارد و نمی‌توان با این اربابها ضربت قطعی در نقطه مورد
نظر بدشمن وارد کرد ، در نتیجه همیشه مقداری نیرو و ساز و برق

بیهوده بمنصرف میرسد ، یعنی در یک واحد ارابه ۳۰۰ گردونه ، ۱۲۰۰ اسب ، ۳۰۰ راننده و ۳۰۰ تیرانداز بکار می‌رود ولی کار آئی و بهره رزمی آنان بسیار کم و ناچیز می‌باشد .^{۱۶}

تلفات هم زیاد است ، زیرا خدمه ارابه هیچگونه حفاظ قابل ملاحظه‌ای ندارند ، برای رفع این عیب و اجرای تاکتیک «ضربهدر زمان و مکان معین» و «اغتنام فرصت و جلوگیری از تباہ کردن زمان» و نیز افروden بر نیروی روانی و استعداد رزمی ارتش ، سه اصل : سرعت ، حفاظت ، ضربت را یعنی همان عوامل حاکمی که امروز از وسائل موتوری ارتش ، مانند : تانکها و هوایپماها انتظار داریم ، در یک وسیله جنگی گرد هم آورد .

از سوی دیگر باید دانست که قدرت آتش یا اسلحه ارابه‌های داسدار ، منحصر بقدر تیراندازی و توانائی سلاح سرنشین آن نبود ، داسهای برنده و ترسناکی که در انتهای محور چرخها و در زیر ارابه بر محور چرخها ساخته شده بود ، هر یک به تنها کار چند تیرانداز ورزیده را انجام میداد .

سرباز دشمن حتی نمی‌توانست احتمالاً از زاویه بی‌روح پیرامون زیر ارابه استفاده کند و بزمین بیفتند .

حرکت این ارابه‌ها با داسهای بران و درخششته در پهلوها و یر ، و برجهای زره داری که سرنشینان ارابه را حفظ می‌کرد ، با لاوران مصمم و مقتدری که از زیر زره و کلاههای خود ، بانگاههای

پرنفوذ ، بی پروا به مراکز تجمع و هدفهای نظامی نزدیک میشدند، وحشت در دل دشمن پدید می آورد و قدرت مقاومت را از او میگرفت.

این اربابها دژهای متخرکی بشمار می رفتند که نیروی انسانی ، مهمات و تدارکات را با نیروی اسباب تندری که با زره پوشیده شده بودند بجلوی برداشتند . و اگر همه اسباب این دژهم کشته میشدند ، از قدرت سرنشینان ارباب تا زمانی که دارای وسائل رزم بودند و نیز تا لحظه رسیدن کملک ، چیزی کاسته نمی شد .

بویژه که گردونه های بیشتر بصورت توده و یا صورت بندیهای خط بکار میرفند تا بتوانند در زمان مناسب ، ضربت ناگهانی خود را به روی هدف متوجه کر سازند و یکدیگر را پشتیبانی نمایند . برای استفاده از سرعت های متناسب ، مال بند اربابها یا دژهای رونده بگونه ای ساخته شده بود که اسبها را میتوانستند کم یا زیاد کنند . مثلاً بنا بر سرعت مورد لزوم و ظرفیت دژ و وزن بارها ، دواسب ، چهار اسب ، هشت اسب یا شانزده اسب بکار میرفت . ۳۰

اصل دیگری که در این اربابها بر جسته و شایان دقت میباشد ، اصل صرفه جوئی است ، هم از نظر تاکتیکی و هم از نظر اقتصادی : از نظر تاکتیکی همچنان که گفته شد ، وجود برگستوان برای اسبها ، برجها و کلاه خود برای سرنشینان ، و نیز افزودن بر عرض بدن ارباب و کاستن از خطر واژگونی آن ، از تلفات و ضایعات فراواز جلوگیری مینمود .

افزودن برستبرای چرخها و محور ارابه و افزایش عرض بدنه و کارهای دیگری که در بهبود واستحکام آن بکار رفت، هم برآرzes تاکتیکی آن افروز و هم بردوام و استقامت ارابه‌ها. بدین ترتیب هم از اتلاف نیروی انسانی جلوگیری شد و هم از اتلاف نیروی اقتصادی.

این عوامل حاکم و ارزنده موجب شد که نیروی زرهی و سوار نظام را در ایران مورد توجه قرار دهند و در تکامل آن بکوشند، زیرا هسته مرکزی قدرت ارتش را این دو رسته بوجود می‌آوردن.

از ارتش ایران سوار نظام به عنوان از رسته‌های دیگر است و دارای همان ساز و برگی است که کورش مقرر داشته و ارابه‌های داسدار بقدرتی سودمند هستند که شاهان ایران بکار بردن آنرا تا کنون فکاه داشته‌اند.

پرچم

بکار بردن پرچم از هزاره‌های پیش در میان تیره‌ها و ملیت‌های گوناگون معمول بوده است. امروز هنگامیکه علامت ویژه روی پرچم کشورها را بررسی می‌کنیم، دیده می‌شود که پاره‌ای از آنها ریشه تاریخی ژرف دارد و باعقايد عرفی و مذهبی ملت‌ها پیوسته است. اما درباره درفش هخامنشی باید گفت: کهن ترین و استوار ترین اسنادی که در دست داریم و در آن از سازمان سیاسی، اداری و نظامی ایران هخامنشی (۵۵۰ - ۳۳۰ پ. م) گفتگو شده، همان مدارک و کتب تاریخ نویسان و سرداران یونان باستان مانند

هروdot و گزنهون xenophon است که بایران آمده و
با خود در جنگهای ایران و یونان شرکت داشته‌اند.

هروdot بارها از برق سرداران و فرماندهان ایرانی یاد می‌کند
ولی از چگونگی برق، دم نمیزند و گزارشی نمیدهد، همانطور که
سنگ نوشه‌هادراینموردسکوت کرده‌اند. در اینکه هریک از یکانهای
نظمی دارای پرچمی بوده‌اند شکی نیست، ولی خصوصیات و
مشخصات آن در دست نمی‌باشد.

گزنهون در شرح یک آرایش جنگی هنگامیکه کورش به
لیدیه می‌رود می‌گوید:

مقرر بود که سربازان هر دسته از ارابه‌های جنگی در حدود
دسته‌خود باشند و پرچمی در وسط دسته‌در اهتزاز بود تا سربازان
دسته‌خود را بشناسند و من اقب آن باشند.^{۳۲}

نه تنها یگان‌ها دارای پرچم‌های ویژه‌ای بودند، بلکه هریک
از فرماندهان پرچمی و نشانه‌ای داشتند که بر بالای محل اقامت خود
برمی‌افراشتند و سربازان، پرچم فرماندهان را می‌شناختند و هر گز
در میان آنبوه سپاه به اشتباه دچار نمی‌شدند.^{۳۳}

اما پرچم کورش یا درفش شاهنشاهی بسیار انگیزند و
معروف روح بلند پرواز و میخنی بریک اصل کلی و سنت کهنه
مردم این سرزمین می‌باشد.

در هنگام حرکت به کشور لیدیه پرچم کورش چنین توصیف
شده است:

۳۲ - گزنهون، کورشنامه، کتاب ۶ فصل ۳، صفحه ۲۲۳

۳۳ - همان، کتاب ۸ فصل ۵، صفحه ۳۱۵

از طرف راست کورش «کری سان ناس» kerysantas فرمانده سوار نظام با اسواران ها حرکت میکردو از طرف چپ «آرساماس» Arsamas فرمانده پیاده نظام ، کورش مقرر داشت همه سپاه و ان چشم به درفش شاهی که بر بالای سرش در اهتزاز بود بدو زند و با آهنگ موزون قدم بردارند . درفش کورش عقابی بود از زربناب با بالهای گشوده که بر نیزه بلندی قرار داشت . امروز هم درفش شاهان پارس چنین است .

۳۴

پیکره عقاب با بالهای گشوده برستگ لاجورد

در جای دیگر نیز چنین توصیفی از پرچم هخامنشیان شده است . و آن زمانی است که اردشیر دوم در سال ۴۰۴ پیش از میلاد به پادشاهی رسیدو با برادرش بنام کورش کوچک به پیکار برخاست . کورش کوچک در آسیای صغیر ده هزار سپاهیان مزدور یونانی را گرد کرده در کوناکسا Cunaxa با اردشیر به جنگ پرداخت

(۴۰۱ پ.م) گزنهون که خود جزو سپاهیان کورش کوچک بوده است، گزارش این نبرد را در کتاب «سفر جنگی کورش» یا «بازگشت» می‌نویسد و پرچم اردشیر را چنین توصیف می‌نماید :

سیاه شاه فرار کردویونانی‌ها آن را تاده که در آن تبهای بود تعقیب کردند . روی تبه لشکر شاه جبهه را تغییر داد، اردشیر در اینجا پیاده نظام نداشت ولی روی تبه بقدره سوار بود که یونانی‌ها نتوانستند بدانند اینجا چه می‌شد، ولی همینقدر ملتفت شدند که بیرق شاه عقاوی است از زر که بالهای خود را گشوده و بر توک نیزه‌ای قرار گرفته .^{۳۵}

لیکن جز این دو مورد در جای دیگر از پرچم هخامنشی گفتگوئی نشده است . اما در موزه لوور پاریس جامی هست که بر روی آن جنگ یک نفر سرباز یونانی با پرچمدار ایرانی تصویر شده است ، پرچمدار ایرانی به زمین افتاده ولی چگونگی پرچم بخوبی دیده می‌شود و چنین است :

پارچه پرچم بشکل مربع مستطیل می‌باشد که بوسیله دو وتر که از دوزاویه مقابل ترسیم شده بچهار مثلث مساوی تقسیم گشته است . سه گوشها دو بدو در نقطه رأسشان باهم تماس پیدا می‌کنند . رنگ دوم مثلث سفید و دوم مثلث دیگر سیاه است این جام کتیبه‌ای هم دارد که نشان میدهد «دورس Dours آن را کشیده »^{۳۶}

۳۵ - گزنهون، بازگشت ده هزار یونانی، ترجمه منوجهر امینی تهران، انتشارات نیل، ۱۳۳۹، صفحه ۳۹ .

۳۶ - پیر نیا، حسن، ایران باستان جلد دوم صفحه ۱۴۸۳، بنقل از تاریخ ایران سرهی سایکس .

کنت کورس Quint - Curce مورخ دیگر یونان در ضمن توصیف حرکت داریوش سوم از بابل برای جنگ با اسکندر و بیان چگونگی آرایش سپاه و زینت و تجمل لشگریان ایران می‌نویسد :

بعد گردونه‌شاهی آمد. این گردونه‌از طرفین بصورت‌های خدا ایان که از زر و سیم ساخته بودند مزین بودو شاه در درون اراده، بلند و شاهانه نشسته بود. قید اسبها بسکه‌ای قیمتی مرصع بود و منتهی می‌شد بدوهیکل زرین که قد آنان بیک آرنج مورسید. یکی از هیکل‌ها مجسمه نینوس و دیگری مجسمه بلوس Bellus و در وسط آن دوهیکل مجسمه عقا بی بود با بالهای گسترده که از زر ساخته بودند و آنرا علامت مقدس میدانستند.^{۳۷}

در سال ۱۸۳۱ میلادی در حفریات پومپئی در ایتالیا یک تخته سنگ موزائیک بدست آمده که بر آن تصویری است از جنگ ایوسوس در سال ۳۳۳ قبل از میلاد میان داریوش سوم هخامنشی و اسکندر مقدونی. سمت چپ این تصویر نقش اسکندر را کشیده‌اند که در میان جنگیان خود سواره ایستاده است. و در طرف راست وروبروی اسکندر داریوش شاهنشاه ایران بر اربه جنگی در میان سپاهیان ایرانی دیده می‌شود.

در پشت سر داریوش یک سوار، پرچمی در دست دارد، که متأسفانه خاتم کاری مزبور در این ناحیه آسیب دیده و شکل ورنگ پرچم را کاملاً نشان نمیدهد. لیکن قسمتی از شکل چهار گوشه پرچم و ریشه‌هایی که از آن آویخته است و تیزه‌ای که پرچم بر آن نصب شده، دیده می‌شود.^{۳۸}

۳۷ - همان صفحه ۱۲۹۶.

۳۸ - مقاله پروفسور اسکار من، کتاب پرچم و پیکره شیر و خورشید، تهران ۱۳۴۵، سرمه‌نگ بختور تابن

باين ترتیب باید پذیرفت که پرچم ایران در عصر هخامنشی در ابتداء عقاب زرین بابالهای گشوده بوده و در پایان عصر هخامنشی برای اینکه حمل و نگهداری پرچم ساده‌تر و عملی‌تر باشد آن را بصورت صفحه‌ای در آورده‌اند که بطور قطع نقش عقاب بر آن بوده است.

زیرا سوابقی در دست است که نقش عقاب را که نزد ایرانیان مظہر شکوه و بزرگی و نمودار فر آسمانی بوده است در ۸۰۰ تا ۱۰۰۰ سال پیش از میلاد نشان میدهد.^{۳۹}

در ایران زمین ، عقاب مظہر پادشاهی و نمودار همت بلند و فرو شکوه آریائی بوده است و در کتاب اوستا ، فر کیانی که ویژه شاهنشاهان میباشد به چهره مرغی بنام وارغن Vareghan از خانواده عقاب نشان داده شده است.^{۴۰}

فیروزی دریانی

دریا از روزگاران پیش در زندگانی انسان نقش بزرگی داشته است . روستاهای دیرین و شهرهای کوه در کنار دریاها و رودها بوجود آمده و بدینوسیله انسان ، ناتوانی خود را درستیز باطیعت ، با انکاء بمنابع طبیعی در دسترس تلافی نموده است . کتابهای

۳۹ - جام زرین ، از تپه حسنلو ، رضائیه بتاریخ مرداد ۱۳۳۷ ،
۴۰ - اوستا ، بهرام یشت ، گرد ۷ و نین گرده ۱۵ بند ۴۱ ، بنام مرغ
س ، ا ، نا SA-E-NA یا شاهین .
برای آگاهی بیشتر رجوع شود به کتاب فروهر ، نوشته م . اورنگ
تهران ، ۱۳۴۴

دینی از نخستین اسنادی میباشد که ارزش دریا ، رودها و منابع طبیعی موجود را به بشر گوشزد کرده و بهره برداری از آنها را دستور داده است^{۴۱} .

تا آنجا که آگاهی داریم دولت ماد ، ارزشی برای نیروی دریائی و یا برابری و بازرگانی از راه دریا نشناخته و با آنکه بدریای مازندران و نیز رودهایی در شمال ایران دسترسی داشته چندان گرایشی به اکتشاف و بهره برداری از دریا ورود نداشته است ، و یا اگر کارهایی کرده و مقدمات بهره برداری از این منابع طبیعی را فراهم آورده ، ناچیز و بیمقدار بوده و آگاهی درستی بما نرسیده است .

از طرفی میتوان پنداشت چون این دولت دسترسی بدریای مدیترانه و سیاه نداشته ، و دریای مازندران هم از مراکز بازرگانی و داد و ستد دور بوده است ، ارزش دریا و اهمیت راههای دریائی را چنانکه باید در نیافته بوده است .

اما تیره های دیگر ایرانی که در کرانه های دریای مکران و خلیج فارس و دریاچه سیستان که شاید در گذشته های دور بادریاچه

۴۱ - قرآن سوره نحل : و هوالذی سخر البحر لتأکلوامنه لحما طریا و تستخرجو منه حلية تلبسوها و ترى الفلك مواجن فيه ولتبغنو من فضله ولعلكم تشکرون .

او است کسی که دریا را رام ساخت ، تا از آن گوشت تازه بخورید و زیورها بپرون آورید ، که خود را زینت بدهید و کشتنی ها را می بینید که آب دریا را می شکافند تا از نعمت های آن بهره بجوینند ، باشد که شما سیاسکن از باشید .

قم مربوط بوده است، بهنر دریانوردی و ارتباط از راه دریا آگاهی داشته‌اند. دولت هخامنشی برای توسعه نظامی و درتماس سیاسی و بازارگانی خود در جنوب و در دریای مدیترانه و دریای سیاه بلزوم و ضرورت نیروی دریائی آگاه شد و در صدد اکتشافات دریائی و تهیه ناوگان بازرگانی برآمد، و از زمان داریوش بزرگ پی‌ریزی آن آغاز گردید.

از زمان کورش بزرگ با مطیع کردن یونانیان آسیای کوچک، ناوگان آنان در اختیار دولت ایران قرار گرفت و شاهنشاهی هخامنشی بر تنگه‌های داردانل و بسفر حاکم شد.

پس از آنکه دولت کلده مغلوب گشت و بابل ضمیمه سرزمین ایران گردید، کشور فینیقیه که مردمی متمدن، ثروتمند، دریانورد و بازرگان داشت جزو ایران گشت.^{۴۲} انصمام فینیقیه بدولت ایران و وفاداری مردم آن تا پایان دوره هخامنشی به حکومت ایران،^{۴۳} نخست ناوگان، این کشور را بهمۀ دریانوردان ورزیده وزبردست که حتی دریانوردان یونانی با آنها برابر نمی‌کردند در اختیار دولت هخامنشی قرار داد^{۴۴} و از طرف دیگر نفوذ سیاسی ایران را تا قرطاجنه «کارتاز» که یک کوچ نشین فینیقی بود گسترد.

در این زمان فینیقی‌ها و کارتازیها حاکم بر دریای مدیترانه

۴۲ - تورات، کتاب حزقیال باب ۲۷ از قرود این سرزمین گفتگو کرده.

۴۳ - فقط در زمان اردشیر سوم براین بدرفتاری فرمافروای ایرانی مردم شهر صیدا شورش کرد.

۴۴ - ویل دورانت، مشرق زمین گاهواره تمدن، ترجمه احمد آرام، شرکت اقبال، تهران ۱۳۳۷، صفحه ۵۲۸.

بودند و در زمان کمبوجیه که آفریقای شمالی شامل : مصر ، لیبیا ، سیرن و برقه^{۴۵} جزو شاهنشاهی ایران گردید ، آنان بعلت ارتباط معنوی و مراودات دریانوردی و بازرگانی که با سرزمین ما در یعنی فینیقیه داشتند و در کنار خود ارتش ایران را میدیدند ، از دربار هخامنشی فرمانبرداری کردند .

هنگامیکه داریوش بزرگ روی کار آمد ، از آنجاکه آغاز حکومتش با شورش‌های پیاپی روبرو بود^{۴۶} این اندیشه دردماغ او گذشت که این کشور بزرگ را باید باسازمان اداری و سیاسی منطقی و شایسته‌ای اداره کرد همانطوریکه این سرزمین پهناور بازنش بزرگ و منظمی نیازدارد .

در سال ۵۱۷ پ . م که داریوش ، شورش مصر را سرکوب کرد ، برای توسعه بازرگانی و سهولت امور استراتژیکی و تاکتیکی در صددوصل کردن دریای مدیترانه با دریای سرخ از راه نیل برآمدو مطالعاتی در این زمینه انجام داد . همچنین دستورهایی بداشمندان مصری درباره تحقیقات دریائی صادر کرد ، این موضوع از سنگوشه ارزنده‌ای که در هنگام کندن ترعة سوئز کنونی در تاریخ ۱۸۶۹ میلادی بدست مهندس فرانسوی فردیناندو لسپس^{۴۷} Ferdinand de Lesseps کشف شده است روشن میگردد .

۴۵ - بن غازی کنونی .

۴۶ - کنیه بیستون ، ستون چهارم ، بند دوم ، تمداد ۱۹ شورش را که سرکوبی شده است داریوش نام می‌برد .

۴۷ - نامبرده در سال ۱۸۵۴ کنسول فرانسه در مصر بود ، پس از مطالعاتی برای ایجاد ارتباط میان دریای مدیترانه و دریای سرخ ، امتیاز حفر کanal را برای ۹۹ سال از محمد سعید باشا خدیو مصر دریافت کرد .

این گتیبه، گرانبها ترین سندی است از طرز تفکر شاهنشاه ایران و استراتژی جهانی ایران.

این سنگنوشته به سه زبان آسیائی: پارسی قدیم، عیلامی، آشوری و نیز زبان مصری تهیه شده و در کرانه ترمعه‌ای که ایرانیان کنده‌اند نصب گردیده ولی بمرور ایام در طی سده‌های دیرپایی، هم آب راه «کانال» انباسته شده و هم سنگنوشته در زیر خاک پنهان گردیده است.

مصریان در این سنگنوشته از نظر بزرگداشت داریوش، عنایین والقاب فراعنه خود را به او داده‌اند و همان تشریفات دربار خود را در تصاویر داریوش حجاری نموده‌اند.

مصریان داریوش را زاده الهه نیت Nuit که مادر خدایان مصر است میدانند و اورا همطر از الهه خورشید دانسته و می‌نویسنند: . . . شاه مصر بالا و پائین ان تریوش که جاودانه و پایینده باد، شاهنشاه بزرگ پسر و بیشتاب سه خامنشی تو انا وجهانگیر است.

بخشن آخر سنگنوشته خراب شده و جسته و گریخته کلماتی خوانده می‌شود و چنین استنباط می‌گردد که داریوش، دانشمندان کشور مصر افراد خوانده و از آنان پرسشهایی می‌کند، و گفتگو از کشتی‌هایی است که می‌خواهند برای تحقیق و پژوهش بدریاگسیل دارند.^{۴۸}

گرچه در سده هفتم پیش از میلاد یکی از فراعنه مصر شروع

۴۸ - برای آگاهی بیشتر به ایران باستان جلد یکم، پیرنیا، صفحه ۵۷۰ مراجعه شود.

بکندن آب راهی میان نیل و دریای سرخ کرده است ولی بتصویر اینکه سطح دریای سرخ بالاتر از سطح نیل است و در صورت کنندن آبراه مصرا در آب فروخواهد رفت، از اینکار باز ایستاده است.

داریوش بزرگ «بیستون» از کتاب هنر ایران «گیرشمن»
لیکن داریوش پس از بررسیهای فراوان و اطمینان از اینکه
کنند تر عه آسیبی بسر زمین مصرا نمیرساند بدلاً ائل استراتژیکی و اقتصادی
تر عه را کند و بر اقتدار شاهنشاهی ایران که با طبیعت هم به نبرد بر میخاست

افزود. پهنانی این کانال بقدری بود که دو کشتی بزرگ (تریرم) میتوانستند از کنار هم بگذرند. یک روی سنگ نوشته که بخط میخی میباشد چنین است :

داریوش شاه گوید : خدای بزرگی است اهورامزدا ، که آن آسمان را آفریده که این زمین را آفریده ، که بشر را آفریده که خوش را به بشر داده که داریوش را شاه کرده ، داریوش را بیادشاهی کشوری رسانیده که بزرگ است و اسیها و هر دان خوب دارد .

.... هنم داریوش ، شاه بزرگ ، شاه شاهان ، شاه کشورهایی که از فرادهای بسیار مسکون است ، شاه این زمین بزرگ تا آن دورها ، پس و بستاً هنگامنشی ..

.... هن یک پارسی ام از پارس ، همن را گشودم ، فرمان دادم تا این آبراه را بکنند ، از بی رَوَ «نیل» که در مصر روان است تا دریائی که از پارس بدان روند .

این ترمه کنده شد ، چنانکه امر کرد و کشتی هاروانه شدند ، چنانکه اراده من بود ... ۴۹

اگتشافات دریائی

داریوش برای شناسائی دریاهای گشودن راههای دریائی بروی ناوگانهای نظامی و بازرگانی ، دو گروه اکتشافی از دو خط سیر مختلف از خاور به باخته فرستاد .

در سال «۱۲۵ پ.م» ارتش ایران بسوی هندوستان حرکت کرد و هند غربی را تا کرانه رود سند ضمیمه ایران نمود .

۴۹ - متن کتیبه از ایران باستان جلد یکم ، صفحه ۵۷۱ .

قسمت بزرگ آسیا بواسیله داریوش کشف شده و این در زمانی بود که او میخواست بداند، رود سند کجا بدریا میزد. در میان اشخاصی که داریوش از آنها انتظار اطلاعات صحیح داشت و برای کشف این امر فرستاد اسکیلاکس Scyllax بونانی بود.^{۵۰} این هیئت از شهر کاسپاتیرا Kaspatisra حرکت کرد و بطرف خاور و دریارفت، بعد فرستادگانی بسوی هنوب رفتند و ماه سی ام بجامی رسیدند که پادشاه مصر فینیقی ها را مأمور کرده بود. پس از آنکه هیئت، لیبیا را دور زدند. داریوش هنديها را باطلاعات در آورد و از آن زمان، از این دریا استفاده میکنند.^{۵۱} از این نوشه در می‌یابیم که هیئت اعزامی داریوش بزرگ از رود سند حرکت کرده‌اند و کرانه‌های بلوجستان و مکران را پیموده و بساحل شبه جزیره عربستان رفته‌اند، واز آنجا از راه خلیج عدن و باب‌المندب بدریای سرخ داخل شده و از ترعره‌ای که بفرمان داریوش در سال ۵۱۷ پ.م کنده شده است بکشور مصر و دریای مدیترانه راه یافته‌اند و آنکه بپژوهش و تحقیق در کرانه‌های آفریقا پرداخته‌اند.^{۵۲} سپس هیئت دیگری بسر پرستی دموک دس DeMocedes از کرانه‌های دریای اژه بیونان و ایتالیا رفت و به شناسائی پرداخته‌اند.

۵۰ - از اشاره‌ایکه ارسسطو در (سیاست) کتاب ۲، فصل ۱۳ بند ۲ باین شرح یادمیکنند (ما فرقی را که بگفته اسکیلاکس در هندوستان شاهرا از مردم ممتاز میکند در هیچ جا نمی‌یابیم) چنین استنباط میشود که وی شرح مسافت خودرا نوشته و ارسسطو خوانده است.

۵۱ - هرودت، کتاب چهارم بند ۴۶

۵۲ - منتسکیو در روح القوانین صفحه ۴۷۵ می‌نویسد؛ این سفر دو سال طول کشید.

این هیئت نخست از شهر صیدا Sidon با دو کشتی تری رم Trireme و یک کشتی بارکش با خواربار و آذوقه کافی رهسپار سواحل یونان شدند. در کرانه های یونان ایرانیان آنچه را که قابل ملاحظه بود مینوشتند. بعد شهر تارانت Tarente در جنوب ایتالیا رفتند.

در اینجا سرپرست هیئت گریخت و ایرانیان بزنдан افتادند. ایتالیائی ها که نگران حمله ارتش ایران بودند، زندانیان را آزاد کردند و بسوی آسیا حرکت دادند.

این بار کشتی ایرانیان دچار طوفان شد و ناچار در محلی بنام پاپی گیوس ایرانیان بخشکی آمدند و بار دیگر بزندان افتادند، اما این بار هم براثر آوازه بلند دولت هخامنشی نجات یافتند و بایران بازگشتند. این ها نخستین ایرانیانی بودند که از آسیا بیونان و ایتالیا رفته و بشناسائی سرزمینها پرداختند.^{۵۳}

اقدامات دیگری هم در زمان خشایارشا برای ایجاد راههای دریائی و کندن ترعرعه بعمل آمده است.

در لشکر کشی ایران بیونان، بفرماندهی مردونیه در سال ۴۹۲ پ.م چون نیروی دریائی ایران از دامنه های کوه آتس Athos در کرانه های شرقی یونان در دریای اژه عبور میکرد، براثر طوفان شدید کشتی های ایران بادماغه کوه برخورد کرد و خرد شد بطوریکه

۵۳ - برای آگاهی بیشتر، ر، ش تاریخ هرودت، کتاب ۳، بند ۱۲۹ تا ۱۳۸. (علت فراد دموک دس این بود که چون در دربار داریوش بود، اجازه مسافت نداشت ولی با وساطت ملکه آنسا اجازه اکتشاف دریائی باو داده شد ولی او گریخت تا دیگر بایران باز نکردد،)

سیصد کشتی شکست و بیست هزار نفر غرق شدند^{۵۴}. خشایارشا برای جلوگیری از تلفات و ضایعات مجدد و تأمین ناوگان ایرانی دستور داد، در محل مناسبی که از منطقه طوفانی دور باشد و هم بتزدیک شدن راه دریائی کمک نماید کنانی بگتند.

کنند این ترעה که ملتهای گوناگون در آن شرکت داشتند و همگی مورد تشویق و ستایش شاه بزرگ قرار گرفتند سه سال طول کشید.^{۵۵}

دومهندس ایرانی بنام بوبارس Bubares وارتاخه Artachee در تمام مدت عملیات حفاری را زیرنظر داشتند، در آزادی ترעה ۲۲۰۰ متر، پهنای آن ۹۰ متر و ارتفاع آن ۸ متر بود.^{۵۶}

از آنجا که ایرانیان بیدار و آگاه از کوچکترین رویدادها بهره برداری علمی، سیاسی و یا استراتژیکی میکردند، در یکی از کیفرهایی که برای گناهکاری از خانواده هخامنشی بنام ستابس «Sataspes» پیشنهاد و تصویب خشایارشا رسیده است، حقیقت آشکار و بزرگی را می‌بینیم. مجازات اینطور

۵۴ - هرودت، کتاب ۶ - بند ۴۳ تا ۴۵.

۵۵ - این کanal در تاریخ بنام کanal آتسريا کanal خشایارشاه معروف است. لوگی دو بومورخ فرانسوی در کتاب خود بنام تاریخ ایران می‌نویسد که تاقون نوزدهم آثار ترעה خشایارشاه باقی و بعضی قسمتهای آن روی سطح دریا نمودار بوده و با چندین ماه کار ممکن بود این ترעה دوباره قابل کشتیرانی بشود.

۵۶ - سرلشکر مقندر، تاریخ نظامی ایران، چاپ سوم سال ۱۳۲۱،

۲۰ - هرودت، کتاب ۷ بند ۷

مقرر شده بود که گناهکار باید دور ایسیا بگردد^{۵۷} و وارد خلیج عرب شود^{۵۸}، یعنی از دریای مدیترانه، قاره آفریقا را دور بزند و بدريای سرخ وارد شود و نتیجه تحقیقات خود را جمع آوری و گزارش دهد^{۵۹}. اکنون ما کاری نداریم که گناهکار در عوض معافیت ازتبیه تا چه حد در دریا پیشرفت و چه کرد، اما این امر میرساند که ایرانیان در زمان هخامنشی به ارزش دریا آگاه شده بودند و اهمیت فراوانی بدریانوری و اکتشافات دریائی میداده‌اند. دیده می‌شود که ۱۳۰۰ سال پیش از طارق سردار عرب، یک ایرانی از تنگه میان اروپا و آفریقا گذشته و بخشی از کرانه‌های باختری آفریقا را شناسائی کرده است.

تاکتیک دریائی

داریوش مبتکر تاکتیک خاصی در بکار بردن نیروها، بویژه در نیروی دریائی می‌باشد، این تاکتیک یا شیوه رزمی عبارت است از:

- بکار بردن نیروها بشکل توده.

- انجام عملیات مشترک آبخاکی «دریائی و زمینی»،
Amphibious

داریوش را بحق واژ روی انصاف باید پدیدآور نده عملیات آبخاکی دانست.^{۶۰}

۵۷ - هرودت در کتاب خود آفریقا را بنام کشود شمالی آن لیبیا نامیده است.

۵۸ - دریای سرخ.

۵۹ - هرودت، کتاب ۴، بند ۴۳.

۶۰ - مرکز آموزش دریائی آمریکا باین امر اعتراف دارد (مساحبه با افسران دریائی ایران که دوره‌های منظم تخصصی را در آمریکا طی کرده‌اند).

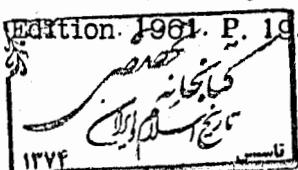
این عملیات در جنگهای امروز با توسعه نیروی دریائی و اتکاء آنان به پشتیانی از راه هوا و زمین بسی ارزشمند و در خور توجه است. ترکیب و اجرای عملیات زمینی و دریائی یا عملیات آبخاکی و تدارک و پشتیانی متقابل برای یگانهای «زمینی یا دریائی» که از سرزمین اصلی دور هستند، نه تنها از راه خشکی بلکه از مسیر دریائی روی هدف استراتژیکی بسیار سودمند میباشد.^{۶۱} زیرا با ترکیب قدرت زمینی و دریائی و اتکاء هر یک از این نیروها به نیروی دیگر، دشمن در معرض سخت ترین و غافلگیرانه ترین و خرد کننده ترین ضربت تاکتیکی قرار میگیرد.

سردار نامی ایران در ۲۵ قرن پیش، به ارزش عملیات همزمان روی آب و روی خاک آگاه بود و رسته پیادگان دریائی یا تفنگداران دریائی (Marine) را تشکیل داد و در دریای مدیترانه در ناحیه اژه، بکار برد و مورد آزمایش قرارداد.^{۶۲}

داریوش قسمتی از پیاده نظام ایران را برای جنگهای روی آب و نبرد در کرانه های دریا و با طلاقها آماده کرد و آنها را با ناو های بلند و بزرگ و تندرو، مانند کمانداران و آتش اندازان

۶۱ - چنانچه اهمیت این کار را امروز بخواهیم دریابیم باید اثربنی وی هوانی را نبیند خالت دهیم وجود نیروی هوانی نه تنها چیزی از اهمیت این شیوه نکاسته است بلکه ارزش عملیات مشترک را بیشتر نمودار ساخته و نیروها را به حمایت یکدیگر نیازمندتر ساخته است.

62 - J. D. Hittle . Brigadier General . The military Staff, its history and development. Pennsylvania , 3d

دریائی بکار برد : کشتی های ویژه ای ، حمل و نقل بار و بنه ، اسپها و سپاهیان را بر عهده داشت و نیروهای نظامی را در کرانه ها پیاده می نمود و تدارک نبردهای که در زدیکی سواحل دریا صورت می گرفت بهمین شیوه فراهم می شد . در جنگ اول ایران و یونان « زمان داریوش » ایرانیان در کیلیکیه Cilicie آماده شدند تا از راه جزیره سامس Samos بیونان بروند . در کرانه دریا سپاهیان و اسپها را بکشتی نشاندند و با ۶۰۰ کشتی تری رم Trireme عازم آن سرزمین شدند و از جزیره ای به جزیره ای رفتند ^{۶۳} .

هرودت بطور مختلف تعداد ناو های نیروی دریائی ایران را از ۶۰۰ « حمله داریوش به سکائیه اروپائی یا حمله ایران بیونان ^{۶۴} » تا ۱۲۰۰ دستگاه ^{۶۵} « حمله خشایارشا بیونان » نوشته است : مخصوصاً در لشکر کشی خشایارشا بیونان از نیروی نظامی پنجاه ملت و مردمان گوناگونی نام می برد که وطن شان از رو دسیحون تا حبشه واز کرانه اقیانوس هند تا یونان گسترده شده و رزم ناوها و کشتی های باری آنان بروی هم به ۳۰۰۰ دستگاه می رسد . ^{۶۶}

گرچه از زمان فتح شهرها و جزایر یونانی نشین آسیای صغیر ناوگان آنها در اختیار دولت ایران درآمد ، لیکن نه ناوگان این شهرها و نه نیروی دریائی مصر پس از فتح آن کشور هیچیک مورد

۶۳ - هرودت ، کتاب ۶ ، بند ۱۶ تا ۱۰۱ .

۶۴ - همان کتاب ۴ بند ۸۷ و کتاب ۶ بند ۹۴ بیمده .

۶۵ - همان کتاب ۷ بند ۶ بیمده شرح نیروها ، نیروی دریائی و ملت ها .

۶۶ - همان .

اطمینان ایرانیان نبودند ، از این رو فرماندهی ناوگان به افسران ایرانی سپرده میشد . اتکاء ایران بیشتر بنوایگان فینیقی بود که بدولت شاهنشاهی وفادار بودند ، ناخدایان فینیقی ناوهای بزرگ و مناسب‌تری از ناوهای یونانی را اداره میکردند و بادانش دریانوردی بر دریاها مسلط بودند . بعدها نیز که ارزش نیروی دریائی برای ارتش ایران بالا رفت ، دولت ایران دستور ساختن ناوهایی را در کارخانه‌های فینیقیه ، کاریه « سوریه امروز » و کرانه‌های بسفر و داردانل صادر کرد .

بطور کلی آنچه از نوشه‌های مورخان بویژه هرودت بدست می‌آید ناوگان هخامنشی بر سه نوع بود :^{۶۷}

۱ - رزم ناو : کشتی‌هایی بود با سه ردیف پاروزن Trireme که در سه طبقه جامیگرفتند .

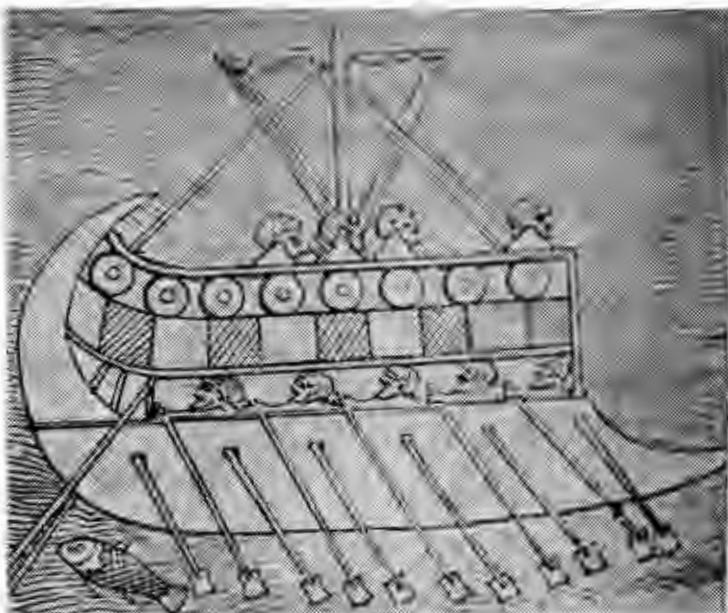
پاروزنها از سی تا پنجاه نفر بودند ، و چون شماره پاروزن‌ان زیاد بود این نوازقوه محركه قابل ملاحظه‌ای که بستگی بورزیدگی بدنی و تمرین کارکنان ناوداشت برخوردار بود و با داشتن سرعت مناسب یک نوع اسلحه ضربتی ، غافلگیر کننده و عامل قدرت بشمار میرفت .

۲ - ناو نیروبر : کشتی‌های درازی بود که قبرسیها می‌ساختند و یونانیان آنرا سرکور Serqure مینامیدند و برای حمل و نقل اسب‌ها و سواره نظام بکار میرفت .^{۶۸}

۶۷ - همان .

۶۸ - برای آگاهی بیشتر درج شود بکتاب هفتم هرودت و ایران باستان جلدیکم ، صفحه ۷۴۲ .

۳- ناوبارگش : ناوهای مختلفی بود که برای جابجاگردن ساز و برگ ، مواد غذائی و تدارکات و ملزمومات دیگر مورد استفاده قرار میگرفت .

نمونه‌ای از ناوهای هخامنشی

ناویان و کارکنان کشتی‌ها از مللی بودند که ناوها را ساخته یا در اختیار داشتند اما فرماندهان ناوها از مردم پارس ، ماد یا سکائی انتخاب میشدند .

گنجایش کشتی به ۸۰ تا ۲۰۰ نفر سرپوشید ، کشتی‌ها معمولاً برای حفاظت از خطر طوفان و جهت یابی از نزدیک کرانه‌ها حرکت میکردند .

در سینه و پاشنه « پیش و پشت » ناوها برجهایی ساخته شده

بود که از درون آن گلوله های آتش زا یا مواد دیگر به دژها و ناو های دشمن پرتاب می نمودند.

کشتی ها افزون بر چنگ که که آهنین که بکشتی های دشمن پیوند می خورد و آنها را بدام می انداخت ، در پیش آنها ، تیغه های بلند و برنده پولاد بکار رفته بود که در بدنه کشتی دشمن فرموده و آنرا می شکافت.^{۶۹}

قاعدۀ حقوق دریائی

چون حرکت ناو های جنگی در آبهای نزدیک یک سرزمین ، «آبهای ساحلی و منطقه نظارت» نوعی تجاوز بحاکمیت دول ساحلی تلقی می شد ، این امر گاه سبب تیره گی روابط و یا نگرانی ملتهای بود که در جزایر و کرانه ها سکونت داشتند و از نیروی دریائی نیرومند برخوردار نبودند ، از این روی یونانیان با شاهنشاهان ایران پیمان بسته بودند که کشتی های ایرانی باید همواره باندازه یک میدان اسب^{۷۰} از سواحل یونان دور باشند.^{۷۱}

۶۹ - مرمنگ ستاد کوثر ، بدیع الله ، سنگنوشه ها سخن میگویند ، روابط عوامی ستاد بزرگ ارتش ایران ، صفحه ۳۵ .

۷۰ - شبیه نظریه دریای ساحلی در قرن ۱۸ میباشد ، حقوق آنان هلندی در آن زمان عرض آبهای ساحلی دول کرانه دریا را باندازه یک برد گلوله توب میدانستند تقریباً ۶ کیلومتر اما با پیشرفت صنعت ، برد توپها زیاد شد و این نظریه ارزش خود را از دست داد ، بموجب قراردادهای کنفرانس ژنو سالهای ۱۹۳۰ ، ۱۹۵۸ و ۱۹۶۰ هر یک از دول عرض آبهای ساحلی و منطقه نظارت خود را تعیین واعلام نموده اند ولی تاکنون عرض ثابت و معنی موردن توافق قرار نگرفته است .

۷۱ - منتسلکیو ، روح القوانین ، توجیه مهدی ، تهران ، چاپ دوم ۱۳۲۴ صفحه ۵۱۰ .

نفعجه

بطور کلی آنچه از بررسیهای عمیق روی لشکر کشی - های کورش ، گمبوژیه ، داریوش و خسایارشاه برمیآید ، این است که یک روش نظامی ابتدائی و ساده که از مصر آغاز شده و در آسیای صغیر میان دولت‌های لیدی و آشور بصورت نقل امور نظامی درآمده بود ، در این عصر راه تکامل پیمود ، و از نظر رزمی و پشتیبانی بر اصول و قواعد دانش اولیه نظامی استقرار پیدا کرد ، و در مسائل استراتژی رابطه علت و معلول و نقش سیاست مورد توجه قرار گرفت . همچنین جنگ از نظر وسعت منطقه عملیات ، اصل شناسائی منطقه و مردم ، بطرز شگفت آوری گسترش پیدا کردو استراتژی تحرک یافت .

در این هنگام ما « سیستم » نرم و قابل انعطاف مصربها را می‌بینیم که دارای امکاناتی اندکی بیش از دستبرد بوده است تا بر سد به « سیستم » عظیم داریوش که وسیله این « سیستم » او توانست پیکارهایی از سرزمین هند گرفته تا استپهای روسیه انجام دهد و حتی اصولی از عملیات منکب را نیز بکار برد . ۷۲

پایگاه‌های دریائی

نیروی دریائی ایران مانند نیروی زمینی اش رفته بزرگ و نیرومند میشد ، تا برتری دریائی را در دریاهای که سرزمین شاهنشاهی را در بر گرفته بود فراهم آورد . این نیرو از نظر استراتژیکی و تاکتیکی در سه منطقه دریائی استقرار یافته بود :

- ۱ - پایگاه یکم دریائی - در کرانه‌های آسیای صغیر و مرکز آن هالیکارناس *Halicarnasse* بود.
- ۲ - پایگاه دوم دریائی - بندر آبادو پر جمعیت صور *Tyre* بود که حفاظت و نگهبانی کرانه‌های فینیقیه و مصر را بر عهده داشت.
- ۳ - پایگاه سوم دریائی - در دهانه خلیج فارس و اپاتان «آبادان امروزی» *Opatan* قرار داشت.

۳

آموزش پژوهش نظامی

قربیت بدنی
آموزش روانی
آموزش ناگفته‌گی
پل‌سازی از نظر نظامی
آمادگی و آرایشگی سپاه
پیک و مخابره با آتش
سپاهیان مزدور

در ایران باستان توجه شایانی به کار آموزش و پرورش چه از نظر فرهنگی و چه از نظر نظامی مبذول میگردید. از بررسی روی نوشه های تاریخ نویسان یونانی که برنامه و مواد آموزشی را بطور پراکنده در کتابهای خود آورده اند، میتوان آموزش نظامی را چنین برشمرد:

- تریت بدنسی.
- آموزش روانی.
- آموزش تاکتیکی.

تریت بدنسی

تریت بدنسی و آموزش های قهرمانی و زیبائی اندام^۱ که بمنزله مقدمه آموزش های روانی و تاکتیکی است در سر لوحة برنامه دولت بوده و بسی پرارزش بشمار می آمده است. جوانان پارسی باید صبح پیش از برآمدن آفتاب بر خیزند

۱- در ایران رشادت و تناسب اعضا از محسنات جوانان محسوب می شود و سعی دارند بوسیله ورزش بر زیبائی خود بیفزایند. پلو تارک، کتاب استکندر

و صدای بوغی که از مفرغ بود آنها را از خواب بیدار میکرد .
چندی بعد همه در میدان بزرگی گرد میآمدند و گروههای پسنجاه
نفری تشکیل میدادند .^۲

سپس رهبران این گروههای جوانان را تا ۶ کیلومتر میدوانیدند.
فریاد زدن در هوای آزاد و بلند پاسخ دادن را تمرین میکردند تا
ریه آنها اورزیده شود و صدای آنان رسما و نیرومند گردد . در برابر
عوامل طبیعت مانند گرما ، سرما ، طوفان و سیلابها مقاومت نو-
جوانان را بالا میبرندن . بویژه آنها را مأمور میکردند تا در پیرامون
ساختمانهای دولتی نگهبانی دهند ، تا هم به بیداری شبانه عادت
کنند و هم آئین نگهبانی و حفاظت را بیاموزند .

درخت کاشتن ، تهیه اسلحه ، شرکت در شکار ، اجرای
تمرینهای جنگی ، راه پیمایی ، اسبدوانی ، ارابه رانی ، تیراندازی ،
پرتاب نیزه ، و انجام جنگهای تن به تن با شمشیر ، از مواد برنامه
آموزش‌های بدنی بشمار میرفت . این ورزشها بصورت مسابقه انجام
میشد و شاه در پاره‌ای از آنها حضور می‌یافت و به نفرات اول پنج
مسابقه رسمی جایزه میداد .^۳

چون در ایران باستان شکار بهترین مکتب و آموزگار جنگ
بشمار میرفت و جوانان میتوانستند در شکارگاهها هنرهای جنگی را
که آموخته بودند ، بکار برند و تجربه و ورزیدگی کامل بدست

۲ - گزنهون ، کورشنامه ، صفحه ۵ ، این محل آموزش را الوترا
نامیده است . Eleuthera

۳ - استرابون ، کتاب ۱۵ ، فصل سوم - بند ۱۷ تا ۲۶ .

آورند ، شاه در هرماه چندبار باگروهی از جوانان بشکار میرفت ، پارهای دیگر از جوانان نیز همراه با فرماندهان بشکار میپرداختند. در شکارگاهها آرایش جنگی بکار میبردند و رسم بر این بود که خوراک ناچیزی با خود بردارند تا بسختی و گرسنگی و قناعت و ناکامیهای میدان جنگ عادت کنند و قدرت اراده و خویشتن داری را تقویت نمایند .^۴ در این موردگاهی میان جوانان کار بر قابت میکشید .

برخی اوقات رقابت‌ها بصورت مسابقه در ملاعام انجام میشد و جوایز هم توزیع میگردید، قبیله‌ای که در بین افراد خود بیشتر از همه، جوانان ممتاز در علم ، چابکی و رشادت و اطاعت داشت مورد ستایش و تمجید قرار میگرفت و آموزگاران آنان نیز تقدیر میشدند.^۵ حتی برای آنکه شکار کردن و انجام تمرین‌های جنگی در همه فصلهای سال امکان پذیر باشد و در تمرین‌های بدنه در نگی حاصل نشود ، زمینهای بزرگ و پهناوری را باکاشتن درخت که خود جزو یکی از ورزشها و سنت‌ها بود ، بصورت جنگلهای مصنوعی در می‌ورزند و آن را پردیس «Paradis» میگفتد و در این باعها همه گونه جانوران را رها میگردند تا به تولید نسل پردازند ، و زمینه اجرای تمرینهای بدنه را فراهم آورند .^۶

۴ - گزنفون ، کورشنامه ، کتاب ۱ فصل ۲ ، صفحه ۷.

۵ - همان ، صفحه ۸.

۶ - پردیس همان لفظ است که امروز فردوس گفته میشود و از ایران به زبانهای اروپائی رفته و Paradis شده است .

بزرگترین ارزش دستگاه تربیتی یک ملت آن است که دارای هدف باشد و برپایه هدف وظائف و مسئولیت سازمانهای تربیتی معلوم و روشن گردد . ایرانیان در نتیجه ایجاد شاهنشاهی پهناور و نیرومند ، منافع ملی خود و منافع ملل دیگر را در این دیدنده‌نمایند که هم نیروهای گوناگون ایرانی را بیکدیگر پیوند دهند و هم ملل زیر فرمان خویش را بهم نزدیک کنند ، و فلسفه تربیتی و اجتماعی خود را پسی ریزی نمایند . روش تعلیم و تربیت ایران عملی بود و منظور از آن بار آوردن و پرورانیدن جوانان برای شرکت در زندگی و پذیرفتن مسئولیت در جامعه بوده است .

قدیمی‌ترین تربیت و پرورش ملی و اجتماعی ایرانیان ، تربیت راد مردی و پهلوانی است . ایرانیان ملتی قهرمان پرست و قهرمان پرور بوده‌اند . وجود واژه‌های فراوان در زبان فارسی برای قهرمان و مسائل قهرمانی نمونه برجسته این خوی ایرانی می‌باشد .^۷

خانواده در ایران ارزش داشت و هر خانواده برای نگاهداری شرف و بزرگی خود در تربیت روحی و جسمی جوانان میکوشید . برنامه آموزشی گروهی در میدانها مکمل برنامه خانواده بود . یکی از هدفهای تربیت ایرانی این بود که فرد را اجتماعی بساز آورد و برای جامعه انسانی تربیت کند . آیه‌ای از اوستاگواه این مدعای است .

۷ - برخی از این واژه‌ها چنین است : پهلوان ، قهرمان ، راد ، کو دلیل ، گیو ، نیو ، گرد ، جوانمرد ،

ای اهورا مزدا فرزندی بمن ارذانی فرما که با تربیت و
دانای باشد و در هیئت اجتماعی داخل شده و بسوظیفه خود رفتار
نماید . فرزند دلیری که نیازد دیگران را برآورد . فرزندی که
بتواند در ترقی و سعادت خانواده ، شهر و کشور خود بکوشد .^۸

برای تربیت کودکان ، دبستانهای دور از مرکز کسب و کار و
غوغای بازار وجود داشت . مدارس عمومی بود ، وزیر نظر آموزگاران
برگزیده اداره میشد . کلیه ایرانیان میتوانستند کودکان خود را به
دبستان بفرستند ، باید دانست که فرستادن کودکان بدبستان برای
کسانی بود که نیاز بکمک آنان در امر معیشت خود نداشتند ، کسانی
که چنین قدرتی دارا نبودند کودکانشان را بدبستان نمی فرستادند .^۹

آناراین تربیت که همانا قناعت در زندگانی و توجه مخصوص
به تمرين ها و دوری از تن پروری است ، هنوز در آنان دیده میشود .
حتی امروز بین پارسیان آب دهان بزمین اندختن عیب بزرگی
است و بدیهی است چنانچه تن به قناعت کامل نمی دادند و یا
بکمک تمرينهای بدنی تن خود را آماده و مهیا نمی ساختند ، اجرای
این آداب عملی نمی شد .^{۱۰}

آهونش روانی

هدف از آموزش و پرورش روانی این بود که جوانان را آزاده ،
متکی بنفس ، با اراده ، بربار ، و نسبت بجامعه و قوانین مطیع بار
آورند و نیروی روانی و بدنی آنان را در خدمت کشور و جامعه قرار
دهند . این آموزشها نخست در خانواده که هسته مرکزی جامعه ایرانی

۸ - اوستا ، آتش نیایش ۶۲ - ۵ .

۹ - گز نفوون کوزشنامه ، کتاب ۱ فصل ۲ صفحه ۹ و ۱۰ .

۱۰ - همان ، صفحه ۱۰ .

را سازمان می‌داد بعمل می‌آمد و سپس در دبستان و در میدان‌های ورزشی تکامل می‌یافت. تربیت روانی که با تربیت جسمانی مکمل یکدیگر بشمار می‌آیند عبارت بود از: حق شناسی، راستگوئی، فرمانبرداری، قناعت و سادگی، شجاعت روحی، احترام به سن و عادات، گرایش به دادگری و راستی و درستکاری.

شعارهای بزرگی مانند: راه درجهان یکی است و آن راه راستی است^{۱۱} و یا اندیشه نیک، گفتار نیک و کردار نیک. معرف و نماینده جامعه منزه و پاکیزه‌ای است که در آن جامعه هر کس بحقوق وحدود و تکالیف و مسئولیتهای خویش آگاهی دارد و تجاوز و خودخواهی و خویشتن پرستی را ناپسند می‌شمارد و به نبرد جاودانی نیکی با بدی و پیروزی روشنایی بر تاریکی اعتقاد و ایمان دارد. در چنین جامعه‌ای مردم حتی از گرفتن وام دوری می‌جوینند زیرا معتقدند که وام گرفتن، غرور و شهامت روحی و اخلاقی را می‌شکند و گاه انسان بر اثر نداشتن غرور و شهامت بدروغ گفتن و بداندیشیدن می‌گراید.

وباین اصل و نیز برپایه احترام به حیثیت و شرافت فردی پرهیز از وام گرفتن و دروغ گفتن را جزو دستورهای اخلاقی، آموزش میدهد و نظارت مینماید.^{۱۲}

آداب ایرانی در عصری که بیشتر کشورها بخوب و مصلحت عامه توجهی نداشتند، بیشتر معطوف به خیل عامه و مصالح کشور بود. در کشورها^{۱۳} اگر کسی از قوانین سریچی می‌کردا و انتباوه می‌کردند

۱۱ - سرودهای زرتشت، بخش ۲۷، بند ۱.

۱۲ - هرودت، کتاب ۱ بند ۱۳۳ تا ۱۴۰.

ولی در قوانین و آداب و سنت ایرانی پیش بینی های لازم صورت می گرفت
که حتی المقدور رذائل اخلاقی انجام نکرید و مردم بطوري بار
آیند که مرتکب اعمال زشت و نشک آور شوند و محتاج به
تبیه و مؤاخذه نکردند^{۱۳}.

جوانان را بکار کردن و نیز خوردن غذای کم و حتی میوه های
جنگلی عادت میدادند. تا هم تدرست باشند وهم با سختی و رنج
خواه گرفته^{۱۴}. همچنین آنان را به اعتدال و میانه روی وا میداشتند و
بدادگاهها میبرندتا از آغاز کودکی بداداد و حق و انصاف آشنائی
پیدا کنند^{۱۵}.

اطفال را به اعتدال مزاج خواهیدادند. علت توجه کودکان
به این خصلت آن بود که بزرگتران را بین خصائص متصف
میدیدند و قهرآ باین صفت خواه میگرفتند. همچنین اطفال را تغییب
میگردند که نسبت برؤسای خود مطیع و وظیفه شناس باشند و آنچه
آنرا به این کار تشویق میکند این بود که اطاعت و وظیفه
شناسی منحصر با اطفال نبود، بلکه بزرگتران نیز موظف بودند که
حرمت مهتران خود را نگهدارند و آنرا امری واجب شمارند^{۱۶}
وقت شناسی، احترام به سنت ها و ارزش های اجتماعی،
سادگی در خواراک، در پوشش و صراحة در گفتار را به نوباوگان
می آموختند. اطاعت از قانون، بزرگداشت آموزگار و استاد، پدر
ومادر، رهبران جامعه و دیگر مردم و نیز شرکت در کارهای همگانی
وسودمند، برپا داشتن جشن و سرور بویژه در زادروز خود،^{۱۷} یک

۱۳ - گزنهون، کورشنامه، کتاب اول فصل ۲ صفحه ۵.

۱۴ - استرابون، کتاب ۱۵، فصل سوم - بند ۱۷ تا ۲۳.

۱۵ - گزنهون، کورشنامه، کتاب ۱ فصل ۲.

۱۶ - همان صفحه ۶.

۱۷ - هرودت، کتاب ۱، بند ۱۳۳ تا ۱۴۰.

ضرورت و فریضه اجتماعی بشمار میرفت و چون محیط از هر لحظه
آمادگی لازم را داشت و خود یک آموزشگاه کامل بشمار میرفت ،
اثرات این آموزش همبستگی و یکپارچگی را فراهم می‌آورد ، و هر
کس منافع خود را در منافع جامعه جستجو می‌کرد .

در باره روشی و صراحت گفتار ، سادگی و پاسکی اندیشه و
همبستگی درونی میان اندیشه و گفتار ، سنگنوشته‌های باز مانده
مدارک بر جسته‌ای بشمار میروند ، زیرا از متن کتبه‌ها ، صفا ، سادگی ،
شجاعت اخلاقی و عظمت روحی نمودار است و خواننده در می‌یابد
که میان مغز و زبان گوینده همبستگی وجود دارد ، هرچه مغزاً ندیشیده
زبان همان را باز گو کرده است .

هنگامیکه بنیادگذار شاهنشاهی ایران می‌گوید : من کورش
شاهنشاه هخامنشی هستم ^{۱۸} « ادم کوروش خشنه‌ثیه هخامنشیا
садگی ، مهر ، بزرگ منشی و عظمت روحی اورا در گفتارش
می‌یابیم .

و آنگاه که داریوش با سرفرازی می‌گوید :
من داریوش ، شاه بزرگ ، شاه کشورها ، شاه سرزمینهای
پیهناور ، پسر ویشتاسب ، هخامنشی ، پارسی ، پسر پارسی ،
آریائی چهر از نژاد آریائی ^{۱۹} .

بزرگی و شکوه مادی و معنوی و جلال و عظمت روحی اورا
که انگیزندۀ نیروی روانی نسلهای دیگر است مشاهده می‌کنیم .

۱۸ - علی سامی ، پاسارگاد ، کتابپژوهشی معرفت شپراز ، ۱۳۳۰ ، آرامکا کورش

۱۹ - از کتبیه داریوش در شوش .

آموزش تاگتیکی

آنچه تا اینجا گفته شد بیشتر جنبه همگانی داشت و برنامه‌ای بود که همه نوجوانان پارسی از آن پیروی میکردند، و آموزگاران اجرای آن را نظارت مینمودند.

انجام درست و کامل برنامه تربیت بدنی، همراه با تقویت روانی، زمینه آمادگی آموزش‌های تاکتیکی و نظامی را بخوبی امکان پذیر مینمود. در واقع پس از آماده ساختن تن با ورزش‌های مناسب و ایجاد تدرستی و نیرومند ساختن روان، افراد اجتماع از سلامتی عقل و جسم برخودار میشدند و اجتماعی پدید می‌وردند که مورد ستایش مورخان و فلاسفه بزرگ بوده است.^{۲۰}

روشن است که حفظ این جامعه نیاز فراوان بقدرت نظامی دارد و ایجاد قدرت نظامی کار آمد، بستگی باشیوه تربیت نظامی و تاکتیکی سنجیده‌ای خواهد داشت.

در تاریخ دوران گذشته میهن ما، آموزش نظامی شایسته‌ای دیده میشود، و این آموزش تا آنجا که توانسته است نقش خویش را با سرافرازی بازی کرده و از هنگامیکه به آلدگی و سستی و ظاهر سازی گرائیده، دوره خواری و فرومایگی برای ارتش و کشور فراهم آورده است.

گفته‌های گزنفون و هرودت بطور کلی درباره سادگی و

۲۰ - گزنفون، کتاب ۸ فصل ۸ و هرودت کتاب ۱ و استرایون کتاب

۱۵: فصل یوم

ثربیت بدنی و آموزش سپاهیگری ایرانیان دوره نخستین هخامنشی و نیز دلیری و صراحت و پاکدامنی آریائیان یکسان و هماهنگ است. لیکن در پایان دوره هخامنشی بعلت تنم و تن پروری و چاپلوسی، بیکبار ایرانیان تغییر حالت دادند و ناتوانی و سستی برآنان چیره گردید و این وضع آنقدر ادامه یافت تا آنچه را که باتلاش و کوشش و در سایه خرد و بینش بدست آورده بودند، آسان از دست دادند.^{۲۱}

پیش از آنکه به آموزش تاکتیکی پردازیم باید توجه کنیم که:

تا زمان داریوش، مرکن نقل و توسعه نظامی در آسیا کوچک بود و بطور یقین در طول این مدت زمان، یک رشته تکامل و پیشرفت در ارتشها بوقوع پیوسته است. مثلاً اراده هائی که وسیله مصریها ساخته و بکار برده میشد، از طرف آشوریها پیشتر تکمیل گردید. سیستم نظامی آشوریها از نظر سازمان، یک نمونه کلی از سازمان نظامی مادها (آریانهای قدیم ۶۰۰ ب.م) بوده و کوروش ارتش ایران را برایه و اصول مادها بنیاد گذاری کرده است.^{۲۲}

کوروش بزرگ همواره فرمانهای بنام فرماندهان صادر میکرد و در آنها دستورهای عملیاتی و آموزشی بسیار ساده و روشنی را یادآوری مینمود و به نکات و دقایقی در آموزش نظامی توجه داشت که امروزه نیز در نبردهای نوین و در عصری که دانش و صنعت با

۲۱ - تجربه ثابت کرد که تجملات و زنان و خواجه سرایان جزو بازگران چیزی نیستند و چون این چوزها داخل سپاه اسکندر گردد، باعث شکست او خواهد شد، چنانکه فقادان همین چیزها موجب غلبه او گردید. از نطق داریوش سوم، ایران باستان جلد ۲ صفحه ۱۳۹۵.

۲۲ - J. D. Hittle. Brigadier General. The Military Staff. Pennsylvania. 1961. P. 19

پیشرفت‌های خود بر قدرت ویرانگریهای جنگ افزوده است بکار می‌رود.

باید همه افراد مهر سکوت بر لب گذارند، شب هنگام هشیار باشید، چه شب هنگام که چشمان سر باز قدرت دید ندارد باید گوش او هر اقب باشد مبادا هنگام شب نظم خود را بن هم بزنید، زیرا مرتب کردن صعوف، در شب هم راتب مشکلتراست از روز، و بدین لحاظ بهتر است آرایش جنگی خود را شب نیز کم و بیش حفظ کنید و سکوت بر همه جا حکم فرماید. نگهبانان و پاسداران در شب باید متعدد و هوشیار باشند، پاسداران باید آهسته حرکت کنند، تاخوab سر بازان بی جهت پریشان نشود و «بتوانند کامل» استراحت کنند. چون صبح فرارس، و شیپور آماده باش از هرسوطنیان انداز شود، هر سر باز بمحض اینکه آهنگ شیپور را شنید باید با ساز و برگ بیدرنگ، آماده حرکت شود.

هدف ما ای سربازان دلیل بابل است، همگی بآن سو متوجه باشید و بکوشید تا پرچم پیروزی را بر افزایید ۲۳

در اینجا دیده می‌شود که سردار پارسی راجع به بهره برداری از تاریکی شب و استراحت کامل سربازان، مشکل حفاظت، شیوه نگهبانی و پاسداری، کم کردن فاصله و مسافت گروهانها و آرایش‌های نظامی، بیداری، حرکت و سمت حرکت دستورهای میدهد که با آموزش‌های نوین هیچ‌گونه تفاوتی ندارد.

اسب سواری^{۲۴}، تیراندازی، پرتتاب نیزه، جنگ‌های تن‌بن ارابه رانی، از مواد آموزش تاکتیکی بشمار میرفت^{۲۵}. اجرای

۲۳ - گز نفوون، کورشنامه، کتاب پنجم، فصل سوم، صفحه ۱۷۷.

۲۴ - هرودت، کتاب ۱، بند ۱۳۶.

۲۵ - گز نفوون، کتاب ۸ - فصل ۸

دقیق این برنامه آموزشی همراه با اطاعت و انضباط شدیدی که میان فرماندهو فرمانبربود ، نیروی نظامی سخت و آهنینی را بوجود آورده بود که پیروزیهای درخشنان دولت هخامنشی مدیون آن میباشد .

سر باز نیزه دار پارسی

کورش جوشنی بمدادن و اسباب داد و سپاهیان را بازوبینی
مجهز ساخت و آنان را برای جنگهای تن و زم های نزدیک
آماده کرد. این آموزش در ایران چنان رونق گرفت که در هنگام لشکر

سر باز نیزه دار شوشه

کشی خشاپار شاه بیونان در نبرد پلاته Platee « ۴۷۹ پ. م » هرودت
می‌نویسد :

پارسیها نیزه یونانی‌هارا از دست آنان می‌گرفتند و می‌شکستند .
در این روز پارسیها انه از حیث زورمندی کمتر از یونانیان بودند
و نه از حیث شجاعت ، ولی چون سبک اسلحه بودند و جا به کی و
احتیاط دشمن خود را نداشتند ، تک تک یا در گروههای ده نفری
به اسپهارتها حمله می‌کردند و همه کشته می‌شدند .^{۲۶}

گرچه این نویسنده می‌گوید ایرانیان دو نقص بزرگ داشتند ،
یکی لباس بلند که مناسب برای رزم نبود و دیگر اسلحه سبک آنان
در برابر سپاهیان یونانی که سنگین اسلحه بودند .^{۲۷} اما دلیری و
شجاعت و اطاعت و ایمان سربازان ایرانی را در اجرای دستور
و رسیدن به هدف ممکر نشده است .

مسائل مهم دیگری مانند : بهداشت نظامی ، انتخاب محل
اردوگاهها بویژه از نظر بهداشتی ، انجام یک رشته مسابقات نظامی ،
آموزش شکار برای افزودن به چالاکی و آمادگی سپاهیان مورد
توجه بوده است .^{۲۸} زیرا هدف آموزش این بود که سربازان بیکاره
وناتوان نباشند ، بلکه تنی سالم ، بازویانی نیرومند و روحی پر توان
داشته باشند تا بتوانند پشتیبان سیاست کلی کشور گردند .

آمادگی و کارآئی رزمی سپاهیان بیش از هر چیز تحت نظارت

۲۶ - هرودت ، کتاب ۹ ، بند ۶۲ .

۲۷ - همان ، بند ۶۳ .

۲۸ - گ-زنفون ، کورشنامه ، کتاب اول ، فصل ۶ گفتگوی کورش با

پسرش .

و مرآقبت بود و فرماندهان به شیوه‌های گوناگون در افزایش توانائی و آمادگی رزمی کوشش مینمودند.

کورش میگوید: بنظر من تهیه مسابقات و تمرینهای متعدد جنگی و دادن پاداش، کمک شایانی به چستی و چالاکی سر بازان خواهد نمود.^{۱۱}

راه پیمائی‌های پیاده نظام وسواره نظام، همکاری رسته‌های مختلف ارتش در اردوگاهها و نیز تمرین‌های نظامی، برای بالابردن نیروی رزمی یگانها و حفظ روحیه سلحشوری سپاهیان اجرامیگردید. در این تمرین‌ها، دسته ارابه جنگی، کمانداران، سوارنظم، پیادگان سبک اسلحه و سنگین اسلحه، گروهان‌های مهندس: پل ساز و راهساز، و ناوگان‌ها شرکت میکردن و عملیات مشترک انجام میدادند.

شیوه‌های رزمی «تاکتیک» که در نبردهای بزرگ میشد، نمونه بر جسته‌ای از روش بکار بردن نیروهای در میدان رزم با توجه بخواص فنی سلاح آنان، ماهیت رسته‌ها و کیفیت زمین «منطقه عملیات» بوده است که بیرون از حدود بررسی این کتاب میباشد و بایستی در مسائل تاکتیکی مورد پژوهش و تحقیق قرار بگیرد.

پل سازی از نظر نظامی

در ارتش ایران از زمان دولت ماد و نیز پس از آن، ساختن

سد و موانع و بهره برداری از زمین در مسائل دفاع نظامی ، بصورت هنر پیشرفته‌ای در آمده بود . کندن خندق ، زدن نقب ، بکار بردن نردبان ، برگردانیدن مسیر رودها ، ساختن برج در نقاط مناسب ، تهیه دیوار در گذرگاههای منحصراً بفردو اتصال این دیوارها بموانع طبیعی مانند کوهستانها ، تپه‌ها ، مردابها ، رودها و همچنین زدن پل ، مرسوم بود و مهندسان نظامی و کارشناسان ورزیده و بصیر ، کارهای مربوط باین گونه فعالیت‌های دفاعی را با نظر فرماندهان انجام میدادند .

برگردانیدن آب رود فرات در محاصره بابل و ورود ارتش کورش از راه رود بداخل شهر بزرگ بابل که با دیوارهای بلند و وستبر محصور بود در نوع خود با توجه به زمان تاکتیک بی‌مانندی بشمار می‌آید .

اردشیر دوم هخامنشی در جنگ با کورش کوچک دستور داد تا در جنگ^{۳۰} بین النهرين خندقی کنند که پهنه‌ای آن ده آرنج ، ژرفای آن نیز ده آرنج ، و درازای آن صد استاد یا ۲۱ کیلو متر بود . این خندق عامل دفاعی مناسبی را برای ارتش ایران و مانع باز دارنده‌ای را برای نیروی سرکش کورش کوچک فراهم مینمود .

ساختن پل بر روی تنگه بنفرو اتصال خاک آسیا باروپا و عبور ارتش ایران از فراز آن در زمان داریوش بزرگ ابتکار برجسته‌ای است

۳۰ - گزئون ، سفر جنگی کورش ، کتاب ۱ - فصل ۷ . گزئون خود جزو ده هزار نفر یونانی در این نبرد شرکت داشته است .

که شیوه‌های مهندسی نظامی آن روز را معرفی نمینماید. در جایی که پل را ساخته بودند عرض بسفر ۲۲۰۰ متر است.^{۳۱}

داریوش هنگامیکه زیبائی و استحکام پل را دید و دانست که از نظر نظامی باسانی میتواند سپاهیان خود را به اروپا وارد کند، خرسند گردید و به مهندس سازنده آن پاداش داد و او را گرامی

شمرد^{۳۲}

توجه به کار راه سازی و پل سازی ضرورت داشت، زیرا برای کشوری که هدف آن گسترش نفوذ خود و یکپارچه کردن جهان شناخته شده آن روز بود، این امر برای هرگونه نقل و انتقال نظامی و اقتصادی و امنیتی لازم بنظر میرسید.

راه و پل دو عامل مهمی بود که تحرک استراتژیکی و تاکتیکی ناشی از توسعه سوار نظام وارابه جنگی را که نیروی محرکه ارتش های دوره پیشین بشمارمی‌رفت، بالا میبرد و این تحرک را در سطح وسیعی اعمال میکرد.

این تحرک استراتژیکی، بعلت گسترش مرزهای ایران و وسعت جغرافیائی کشور و موقع خاص آن در ذهن داریوش نقش بسته بود و ارزش نظامی این مسئله او را چنان شیفتگی کرده بود که میگوید:

۳۱ - هنودت، کتاب ۴ - بند ۸۳ تا ۱۲۴. این عرض را ۱۲۰۰ متراد نوشته و هر ستاد ۱۸۵ متر است.

۳۲ - همان، مهندس سازنده پل Mandrocle نام داشت و از اهل جزیره ساموس و تبعه دولت ایران بود.

من در نظر دارم پلی از یک قاره به قاره دیگر بسازم و به کشور
سکاها لشکر بکشم ^{۳۳}.

پل بزرگ و تاریخی دیگری که در زمان ارتش کشی خشاپارشاه
بیونان ساخته شد و مورد بهره برداری قرار گرفت، پلی است به درازای
۱۱۵۰ متر که بفرمان او بر تنگه داردانل بستند.

در آغاز مصریها و فینیقیها مأمور شدند که از محل آبیدوس
در کرانه شرقی داردانل دو پل بسازند و آسیا را به اروپا.
مربوط کنند. این پلها ساخته شد اما در برابر طوفان دوام نیاورد
و ویران گردید. خشاپارشاه که مصمم بود به یونان برود، دستور
داد از نو پلی استوار بسازند.

مهندسی که مسئولیت ساختن پل جدید را بر عهده گرفت،
از کشتی های پنجاه پساروئی و «تری رم» برای بستن پل استفاده
کرد. در سمت دریای سیاه، ^{۳۶۰} کشتی و در سمت دریای اژه ^{۳۱۴}
کشتی لنگر انداختند و آنها را با رسما نهای کتانی و کلفت
بیکدیگر بستند و از کرانه با چرخهای منجنيق رسما نهای را کشیدند،
تا این دیوار بزرگ ولزان بر روی دریا، در برابر تنبدادهای دریائی
 مقاومت داشته باشد. ^{۳۴} برای آنکه رفت و آمد میان دریای اژه و
دریای سیاه و دیگر جاهای قطع نگردد، واصل ارتباط رعایت شود،
در طول این پل در سه جای گذارگاههایی باز گذاردن تا ناوهای
کوچک بتوانند با آمد و رفت خود نیازهای روزانه نظامی و اقتصادی

۳۳ - پین نیا، ایران باستان صفحه ۵۶۱ بنقل از هرودت.

۳۴ - هرودت، کتاب ۷، بند ۲۶ به بعد،

را برآورند . سپس پل را با تیرهای چوبی مهار کردند و روی آنرا
تخته کوبیدند و روی تخته ها خاک ریختند و در دو طرف پل در سراسر
درازای آن نرده گذاردند تا از افتادن جانوران بارکش و اسبها
بدریا و نیز از وحشت و پریشانی و فرار آنها جلوگیری نمایند ^{۳۰} .

این شیوه بسی ستایش انگیز و در نوع خود بی مانند است . هنوز
هم در ارتشهای جهان ، از اینگونه پلها و با همین روش استفاده میکنند
و وسائل و جنگ افراها را از روی آن عبور میدهند .

پس از آماده شدن پل ، بفرمان خشاپارشاه یک تمرین دریائی
بوسیله نیروی دریائی ایران انجام و دریانوردان فینیقی در این تمرین
وما نور دریائی موجبات خرسندی شاهنشاه را که از فراز تپه ای عملیات
دریائی را تماشاميکرد فراهم آوردند ، بعد از پایان کار ناوگان ،
عبور سپاهیان از پل آغاز گردید :

در آن روز پارسی ها به تدارک عبور از هلس پونت مشغول
بودند ، روز دیگر در انتظار طلوع آفتاب زوی پلها عطربات بسوختند
وراه را با شاخه های مورت گستردند ، در طلیعه خورشید خشاپارشاه
مقداری شراب در ظرفی از زردبار یا ریخت و آفتاب را نیایش
کرد و از آن خواستار شدسانجهای پیش نیاید که مانع از جهانگیری
او در اروپا گردد . پس از آن خشاپارشاه یک جام و یک صراحی
زرین و یک قبضه شمشیر پارسی به هلس پونت ازداخت ، بمداد این
من اسم پارسی ها شروع به عبور کردند .

از یکی از پلها پیاده نظام و سوار نظام میگذشت ، و از دیگری
که بطرف دریای اژه بود چار پایان باری و خدمه عبور مینمودند ...
..... در مدت هفت شب آن روز لشکر پارس از ترس ضربت

اطمینان از آمادگی و آراستگی سپاه

برای حصول اطمینان از آمادگی و قدرت کارآئی و همچنین آراستگی سازوبرگ و جنگ افزاری گانهای نظامی، همه ساله و گاه بنابه نیاز و پیش آمد حوادث، آئین برگزاری باز دید و سان انجام میگرفت.

یگانهای نظامی متوجه در پایتخت یا درجای اقامت موقتی شاهنشاه بوسیله شخص پادشاه که وظیفه عملیاتی و فرماندهی رزم را نیز بعده داشت و خود در رزم شرکت میجست، بعمل میآمد، و برای پادگانهای دورافتاده، افسران و رزیده‌گسیل میشد تا آئین سان را

۳۶ - هرودت کتاب ۷، بند ۵۴ - ۵۶ .

هر دوست در اینجا خواسته است بفهماند که سبازان این‌انی با فشار تازیانه واژ روی ترس و پریشانی اطاعت نظامی داشته‌اند، در حالیکه درست بمنظور نمیرسد زیرا، دیگر مورخان در این مورد چیزی نتوشته‌اند و از طرف دیگر باید توجه نمود که برای سنت موجود و آئین زردشت پادشاه نماینده خدا و مورد احترام بود و این بزرگداشت بر پایه‌های معنوی و روحانی استوار بوده است نه بر اساس ترس. و نیز باید دانست در سال ۱۴۰ ب.م هنگامیکه کوروش کوچک بربادر خود اردشیر دوم شاهنشاه ایران شورید و شوش رهیارشد، در شهر Tarse کردند سبازان متوجه شدند که کوروش میخواهد با شاه بجنگد، ناگهان نافرمانی کردند و گفتند ما برای اینکار استخدام نشده‌ایم و به فرمانده یونانی خود کل آرخ سنگ Clearque پرتاب کردند. (گن‌نفوون، سفرچنگی، کتاب ۱ فصل ۲۳) در حالیکه اگر مسئله ترس و شلاق در میان بود کوروش کوچک هم شلاق داشت، بنابراین عامل دیگری جز تازیانه مطرح است و آن اطاعت و احترام پادشاه و ایمان به پیشه سپاهیگری است.

انجام دهند و از میزان آمادگی رزمی و چگونگی تدارک و سازو برگ
آنان آگاه شوند و حقایق را گزارش نمایند. خشایارشاه در این مورد
دقت بسیار داشت و از او اخبار زیادی بمناسبت دارد. چنانچه
این پادشاه در لشکر کشی بیونان در کرانه های داردانل نیروی زمینی
و نیروی دریائی را جداگانه سان دید.

خشایارشاه سوار گردانه چشمکی شده از پیش لشکرها
گذشت، اسما هر کدام از ملل را پرسید و دیگران جوابهای آنها
را ثبت کردند.

سپس شاه سوار گشته صیدایی گردید، زیر چتر زرین
قرار گرفت و خواست کشته ها را سان ببینند. فرماندهان نیروی
دریائی پیشنهاد فرمودند که بقدر چهارصد پا از کرانه دور
شوند و لشکر اندازند و بخط مستقیم صفت بندند، ناوگان ها چنین
گردند و پیشانی کشته ها بطرف ساحل بودند. در این موقع تمام
سپاهیان دریائی کاملا مسلح بودند. خشایارشاه در گشته صیدایی
از پیش کشته ها گذشت و آنها را سان دید. ۳۲

از این روی با بازرسیهای پیاپی، فرماندهان ناچار بودند
همواره در بهداشت و تدرستی سپاهیان، آمادگی چشمکی افزارها،
حرکات صفت جمع یگانها و آموزش تاکتیکی آنان کوشانند.
زیرا هدف این بود که سپاهیان ایران تو انان را اجرای مأموریت
های نظامی را دور از سرزمین کشور، و نیز فرماندهان قدرت اداره
ورهبری نیروهای گوناگونی را که دارای آداب و رسوم و زبان و آئین
مختلف بودند دارا باشند.

سازمان دادن و رهبری چنین نیروهایی که نسبت بزبان و آئین
و سنت یکدیگر بیگانه بوده اند، خود مسئله ای را تشکیل میدهد که تنها

نبوغ فرماندهان ورزیده باتکاء ایمان و اعتقادشان به بزرگی ایران
واجرای فرمان شاه بزرگ و به پشتیبانی نیروی اراده و همت گشوده
میگردد.

باید پذیرفت که توانایی ارتش تنها بر پایه تعداد جنگ
افزارها و شماره سربازان نیست ، بلکه قدرت ارتش مجدهای
است از قدرت مادی و قدرت اخلاق، روحیه و ایمان بفرماندهی
ورهبری برجسته و انصباط عالی.

عنصر اولیه در رزم انسان است . و این انسان بیش از آنچه
پنداشته شود آسیب پذیر است. فقط یک نیروی امیدبخش اورا از هراس
جنگ بازمیدارد، و این نیروتر کیب یافته است از اعتقاد ، ایمان ،
آموزش و روحیه .

در نهاد انسان نیروهای بسیاری نهفته است که با شیوه‌ای مثبت
وسازنده بایستی آن نیروها را شناخت و بکار گرفت .

ارزش و اهمیت رهبری و مدیریت در این است که ما چگونه
این نیروها را می‌شناسیم و چه سان بکار می‌بریم .

ما قبول داریم که شاه پارس اهمیت فوق الماده بسیار میدهد ،
بدین معنی که بواسیله ایالت یا مردمی که باج میدهد ، امن
کرده چقدر سوار و تیر انداز و فلاخن دار و سپردار نگاه دارند ،
و تا جه اندازه تهیه این قوا برای اداره کردن ممالک تا بعده و
دفاع آن در موقع حمله دشمن لازم است . بجز قوای منبور شاه
پادگان هائی هم در دژها دارد . والی این قوه پادگان را نگاه
میدارد و شاه این نیرو و سپاهیان اجیگ را که باید کاملاً مسلح باشند
همه ساله سان می‌بینند . در موقع سان ، غیر از پادگان فلاخ سایر
سپاهیان را در جامی که معین شده ، جمع می‌کنند . آنهائی را که
نژدیک مقر او هستند شخصاً سان می‌بینند و افرادی که دورند ،

از سان اشخاص مطمئن ، یعنی فرستادگان شاه میگذرند . از ولات و سرکرده ها آنها یکه عدد سپاهیانشان کامل و اسلحه و اسبهایشان خوب است ، ارتقاء رتبه میباشد ، یا با آنان هدایائی گرانبهاداره میشود و کسانی که نسبت به پادگانها به مسامحه و بی قیدی قائل شده یا از جهت جلب منافع بی وجودانی کرده اند، عقوبی سخت یافته از ریاست منفصل میشوند و کسی دیگر بجای آنها معین میگردد . ۳۸

پیک و مخابرہ با آتش

برقرار کردن چاپاروپیک «پست» و نیز مخابرہ با آتش و افزار های نورانی از ابتکار دولت هخامنشی است . در سرزمین پهناور هخامنشی ارتباط در طول شاهراهها با ساختن چاپارخانه و نگاهداشت اسباب تندرو و مأموران ورزیده برقرار میگردید . در هر یک از پاسگاهها پیکی با اسب تندرو آماده بود تا به محض دریافت نامه و یا خبر از پیک پیشین ، بیدرنگ آن را به پیک دیگر بر ساند و آن دیگر نیز چنین میگرد و اینکار تا مقصد ادامه میافتد ، بدین ترتیب در سراسر سرزمین ایران روز و شب ، در سرما و گرماء ، پیکها ، نامه ها و پیام ها را از یک سوی به مرکزی بردنداز پایتحت فرمان ها و دستورها را به استانها میرسانندند . ۳۹

۳۸ - پیرنیا ، ایران باستان ، جلد دوم ، صفحه ۱۴۸۳ و پیکولوسکایا و (دیگران) ایران باستان تا مده هیجده ، صفحه ۳۰ ، هردوائز بنقل از گزنوون ، کتاب *Economie* ، «منسوب بسفرط» .

۳۹ - شاردن سیاحت نامه ، ترجمه محمد لوى عباسى ، تهران ، جلد دوم ، صفحه ۱۳۳۵ ، ۳۱۶ می نویسد که چاپارهای تند رو در ایران اخبار و نامه و فرمانهارا به سراسر کشور می بردند .

در میان موجودات فانی ، موجودی نیست که زودتر از
چاپار پارسی بمقصد برسد . زیرا پارسیها ترتیب این کار را بسیار
ماهرانه داده‌اند . گویند راه هر قدر دراز باشد در آن ، آنقدر
آدمی و اسب نگاه میدارند که هنیک روز راه ۴۵ تا ۵ فرسنگ^{۳۹}
یک چاپار و یک اسب داشته باشد .

نه برف و باران ممکن است مانع از حرکت سریع چاپار
گردد و نه شب و گرما . ^{۴۰}

چاپار نخستین موضوع مأموریت خود را به دومی میدهد و
دومی به سومی والی آخر . چنین چاپار را که با اسب بمقصد می‌رسد
پارسیها انگارین «Angareion» مینامند ^{۴۱} .

افزون بر چاپارها ، در راههای مهم و نقاط استراتژیکی که
داری ارزش حیاتی بود ، بمنظور مخابره و ارسال پیام‌ها و اخبار ،
برجهای آتش ساخته بودند .

کار این برجها به این ترتیب بود که از فراز آنها مأموران ،
اخبار و گزارش‌ها ، وبا دستور و فرمانها را با آتش و یا علائم نورانی
به نگهبانان بر ج دیگر مخابره می‌کردند و اینکار تا مقصود ادامه می‌افت .
هم چنانکه وقتی «مردونیه» آتن را گرفت ، با آتش از راه جزایرسیکلااد
خشایارشاه را که در سارد بود آگاه کرد ^{۴۲} .

۴۰ - بیاد بود این پیشینه کهن داین ابتکار ایرانی ، بررس در ساختمان
اداره پست نیویورک نوشته است ^{۴۳} با دو باران و روز و شب نباید در گردش این
دستگاه در نگی پدید آورد .

۴۱ - هرودت ، کتاب ۸ ، بند ۹۷ و ۹۸ - گز نفوون اداره چاپار را به
کورش بزرگ نسبت میدهد . کورش نامه فصل ۷ .

۴۲ - هرودت ، کتاب ۸ .

از همدان و شوش تا آخرین مرز ایران بفاصله های منظم
و معین برجها ساخته بودند و نگهبانان در آن بودند و با آتش
علام مشخص و معلومی را مخابره میکردند . برجهای بعدی اخبار
را می گرفتند و هم چنین ارسال میداشتند . در سال ۱۳۲۹ پیش
از میلاد هنگامیکه سپهبد ایران ، آتن را اشغال کرد در شب همان
روز خبر به ساردار یا یخت لیدیه که شاهنشاه در آنجا بود رسید .^{۴۳}

سپاهیان هز دور در ارتش هخامنشی

هسته مرکزی ارتش ایران را سپاهیان پارس و سپاهیان مادو
ایلام تشکیل میدادند ، «ارتش ثابت و فعال منحصرآ از افراد پارسی
و مادی تشکیل میشد که بصورت دسته های ثابت ، در مراکز مهم
سوق الجیشی کشور مستقر میشدند تاماً آسایش خاطر مردم و برقراری
امنیت باشند .^{۴۴}»

در میان سپاهیان پارسی ، لشکر ده هزار نفری جاویدان یا
بیمرگان بود که سربازان آن در نبرد پیشتاز بودند^{۴۵} و نیزه پارسی را

۴۳ - فیشا غورس ، سیاحت‌نامه پاورقی صفحه ۳۳ و ۳۴ .

* جشن های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی ایران ، هم جشن تفاهم بین المللی
و دوستی است ، هم بزرگداشت پیشینه پست و از تباط و مخابرات .

۴۴ - ویل دوران ، مشرق زمین گاهواره تمدن صفحه ۵۳۱ .

۴۵ - این لشکر را از آن جهت جاویدان یا بیمرگان می گفتند که هیچگاه
شماره آمان کم نمیشد و اگر سربازی کشته میشد بیدرنگ سرباز ذیکری چای او را
پر میکرد ، این ها اسلحه و لباس ویژه ای داشتند ، آموزش آنان بسیار خوب و
یکی از وظایف آنان پاسداری از شاهنشاه بود . نمونه این سربازان بالباسهای
بلند و نیزه های دراز که انتهای آن بکوی زرین ختم میشود در کانپیکارهای
شوش بدست آورده است .

بدور دست‌های افق می‌بردند ،^{۴۶} و هم پاسداران شاهنشاه بشمار می‌آمدند، انضباط، ورزیدگی، آموزش و روحیه این سپاه بسیار خوب و برجسته شهرت جهانی داشت.^{۴۷}

تا آن زمان که ارتش ایران از ملل آسیائی ، یعنی ملت‌های امپراطوری آسیائی هخامنشی تشکیل شده بود ، نیرومند و توانا بود، سرکشی در آن راه نداشت و با شکست و ناکامی کمتر رو برو می‌گشت . تلفات سنگین روحیه این ارتش را ناتوان نمی‌کرد، زیرا افراد آن مؤمن و معتقد به اصولی مانند سادگی، بردهاری، استقامت بودند و خوب تدارک می‌شوند و احساس سروری می‌کردند .

این ارتش بزرگ که از ایرانیان و از مردم کشورهای دیگر شاهنشاهی ایران بوجود آمده بود شصت سپاه را تشکیل می‌داد : هرسپاه به لشکرهای ده هزار نفری ، هنگهای هزار نفری، گروهان- های صد نفری و گروههای ده نفری تقسیم می‌شد.^{۴۸}

همینکه از زمان داریوش دوم دیپلماسی زرگایگرین استراتژی نظامی گردید و دولت ایران در صدد برآمد از جزایر و کشورهای یونانی سپاهیان مزدور فراهم آورد و با خرج دریک‌های زربه گرد

۴۶ - اشاره به کتیبه داریوش در نقش رستم فارس ، اگر اندیشه کنی چند بود کشورهایی که داریوش شاه داشت براین پیکن ها بشکن که تحت را می‌برند ، آنگاه خواهی دانست ، آنگاه بتو آشکار می‌شود که نیزه هر دو پارسی دور رفته و آنگاه بتو آشکار می‌شود که مرد پارسی بسی دور از پارس جنگیده است.

۴۷ - هرودت ، کتاب ۷ ، بند ۴۱ و او مستد ، تاریخ شاهنشاهی هخامنشی صفحه ۳۲۲ .

۴۸ - هرودت کتاب ۷ ، بند ۸۱ و ۸۲ او مستد کتاب پیشین صفحه ۳۲۴ .

آوری مزدوران پرداخت، ارتش ایران توانایی پیشین خود را رفته رفته از دست داد.

اجرای طرح سپاهیگری مزدوری در ارتش هخامنشی، ارزش رزمی ایران را کاست و نیروهای مسلح کشور را آلوه و تباہ کرد. سپاهیان مزدور که برای خوارک و دریافت هزینه زندگی به استخدام در آمده بودند از اصول ایمان و وفاداری به ایران پیروی نمیکردند. انگیزه درونی برای ترغیب آنان بفداکاری و جانبازی وجود نداشت هر چند گاه یکبار سبب بی نظمی میشدند و تقاضای افزایش جیره میکردند. این رفتار خرابکارانه و بدآموز سر بازان مزدور از یک طرف و تعجل پرستی و آرامش طلبی و سستی ناشی از رفاه فراوان از سوی دیگر، حس فداکاری و گذشت و قدرت اراده و شجاعت را در ارتش ایران ناتوان کرد.

يونان از نظر طبیعی و درائی چنگهای ممتد داخلی بصورت کشور فقیری درآمده بود، بسیاری از یونانیان در اندیشه مهاجرت بودند تا لقمه نانی بدمت آورند، چنگجویان یونانی از نظر ورزیدگی و آشنائی بمیدان کارزار بدیگران بتری داشتند. شاهنشاهی هخامنشی نیز امکانات و مقدورات وسیعی برای بهره‌مندی از هنر آنان بصورت سر بازان اجیر فراهم داشت.

چنگجویان یونانی آماده بودند تا در رکاب هر کسی که زندگی بهتری برای آنها فراهم میکرد شمشیر بزنند. از این رو گاهی بسود شاهنشاه و گاهی بسود شورشیان علیه شاه بچنگ می‌پرداختند، حتی ارکشیدن اسلحه بروی هم میهنان یونانی خویش شرم نداشتند. یونان مردان چنگی خود را از دست میداد و روز بروز ناتوان تن میشد.^{۴۹}

۴۹ - آیمارو (دیگران) تاریخ تمدن ایران، ترجمه جواد محیی گوتنبرگ ۱۳۶۷ صفحه ۹۰ و ۹۱

وایران هم نمی‌توانست همواره به مژدورانی که معتقد و پای-
بند باصول میهن پرستی و رهبردostی نبودند فقط فروش هنرجنگ جوئی
برای سیر کردن شکم راهنمایشان بود اعتماد کامل داشته باشد. *
عقب نشینی ده‌هزار نفر سپاهیان یونانی که بیاری کورش کوچک
در نبرد با برادرش اردشیر دوم به مرکز ایران آمده بودند، بگمان
یونانیان معرف ضعف حکومت مرکزی ایران می‌باشد.

این سیاه پس از آنکه کورش کوچک و دیگر سرداران خود
را از دست داد، میتوان گفت که از وسط کاخ او «اردشیر، رهائی
یافته، با تجربیات خود بتمام یونان نشان داد که عظمت پارسیها
و شاه آنان فقط از خیث طلا، تن آسائی و زنان آنان است و باقی
همه ظاهر سازی است. بنابراین بقدری که یونان بقوای خود
مطمئن شد، بهمان اندزاده با نظر حقارت به نیروی بیکانه
نگریست. ۵۰

ضمون آنکه نمیتوان این نظر را کاملاً پذیرفت، لیکن تا حدودی
منطقی هم بنظر میرسد، زیرا در این عقب نشینی یونانیان پنج سردار
بزرگ خود را از دست دادند و در آن دیشه بد بختی و گرسنگی فرورفتند
بودند و از بیم حمله ارش ایران شب و روز آرام و قرار نداشتند^{۵۱}. در این
حال، دادن این همه‌آزادی عمل بدون خلع سلاح آنان، یا بیرون

* آنچه از تاریخ ایران باستایش باید ذکر شود، این است که بندرت
اتفاق می‌افتد که فرد ایرانی برای جنگ با ایرانیان بمن دوری گرفته شود.
در صورتی که هر کس میتوانست یونانیان را برای جنگ با خودشان اجیر کند.
دویل دورانت مشرق زمین گاه موارد تمدن - صفحه ۵۰۰.
۵۰ - بلونارک، زندگانی اردشیر، بند ۳۲.
۵۱ - گز نفوون: بازگشت، صفحه ۸۹.

راندن آنها بایک رشته عملیات منظم نظامی دوراز حزم و احتیاط و بیرون از محدوده شهامت و جسارت سربازی است. مگراینکه فرض کنیم دیپلماسی خاصی که منافع دولت ایران در آن بوده این امر را ایجاب میکرده است.

مثلاً دولت ایران از نظر سیاسی و یا اقتصادی تعقیب آنان را جایز ندانسته و اطمینان داشته است که همان بیم و هراس از حمله ایران کافی است تا آنها را از مرزهای کشور بیرون کند.

در هر صورت چه نظر یونانیان و چه نظر ما هر کدام درست باشد، نفس عمل اثرات بدی هم در پی داشت. زیرا یونانیان ثروت سرشار و بار آوری سرزمین بین النهرين را دیدند و سپس در یونان شایع کردند که شاهنشاهی ایران با انواع آب و هوای گوناگون که موجبات نعمت و برکت را فراهم آورده است، دارای ارتقی است که عملاً ارزش نظامی آن ناچیز است. همین امر موجبات سرکشی را از این پس فراهم آورد و زمینه تاخت و تاز آژریلاس Agesilaus سردار اسپارت را در ایران فراهم کرد.^{۵۲}

۵۲ - در گفتار دیپلماسی زر در همین کتاب شرح داده شده است

سیاست نظمی

نقیبیم سر زمین شاهنشاهی از نظر نظامی
وال جنگ ایران و یونان
ارذش استراتژیکی شمال افریقا
تحریکات یونانیان
طرح استراتژی داریوش
حمله خشایارشاه به یونان

تقسیم سرزمین شاهنشاهی از نظر نظامی

پس از آنکه داریوش بزرگ شورشها را در گوشه و کنار شاهنشاهی سرکوب کرد، بیش از پیش به لزوم توانا ساختن ارتش آگاه گردید. بنابراین بیدرنگ به تقویت ارتش، تجدید سازمان و استحکام اصول اداری و نظامی همت گماشت. از نظر سازوبرگ و همچین نیروی انسانی ارتش را پشتیبانی کرد و برای آنکه این ارتش در لحظه حساس بتواند در سراسر سرزمین پهناور شاهنشاهی ایران آماده بکارباشد و از سرکشی‌ها و نایمنی‌ها جلوگیری کند، آن را در چهار منطقه جداگانه متمرکز ساخت.

بعدها نیز سپاهیان اجیر یونانی در جزایر دریای مدیترانه و کرانه‌های داردانل و بسفر مستقر شدند و پنج منطقه نظامی بوجود آمد. کلیه نیروهای مسلح شاهنشاهی، پادشاهان و فرمانروایان بومی و شهرهای یونانی نشین و شاهان قبرس در حوزه جغرافیائی مناطق پنجگانه نظامی بودند.

این مناطق نظامی چنین بود:

۱ - ارتش یکم در ایران مرکزی:

- ۲ - ارتش دوم در بین النهرين .
- ۳ - ارتش سوم در آسیای کوچک .
- ۴ - ارتش چهارم در مصر .
- ۵ - ارتش پنجم شامل سپاهیان مزدور و سپاهیان بومی شهرها و جزایر یونانی .

فال جنگت ایران و یونان

سرزمین آسیا و کشور ایران بارها از سوی سکاها که در جنوب اروپا از رو سیه تا یوگسلاوی و بلغارستان، و اطراف رودهای سیحون و جیحون میزیستند، مورد تهاجم و دستبرد واقع شده بود.

داریوش که مانند دیگر شاهنشاهان هخامنشی آسیا را منطقه نفوذ خود میدانست و وظیفه حمایت و امنیت مردم ملل تابعه ایران را داشت، با لشکر کشی خود در سال ۵۱۴ پ.م آنها را سرکوب کرد و تراکیه و مقدونیه را گشود و به سرزمینهای شاهنشاهی افروز، و برای جلوگیری از نفوذ یونانیان در آسیای باختری نقطه اتکاء و حاشیه امنیتی بدست آورد.

در بسیاری از برجهای تاریخ هر دوست می بینیم که ایرانیان آسیا را ازان خود میدانستند و پشتیبانی سیاسی و نظامی از ملل قاره آسیا را از وظایف اساسی خود می پنداشتند. و این اندیشه در مغز همه رجال دوره هخامنشی وجود داشت. چنانکه در حمله اسکندر مقدونی به ایران «سال ۳۳۴ پ.م» هنگامیکه شورای جنگی تشکیل شد،

مم‌نون» Memnon فرمانده سپاهیان یونانی که در خدمت ارتش ایران بود میگفت :

اگر ما نتوانیم جنگ را بدرود اروپا بکشیم ، بایستی عقب نشینی کنیم و شهرها و روستاهای را که در مسیر لشکرکشی مقدونیه است آتش زنیم تا سپاه مهاجم دچار تنگنای گردد .

گرچه شیوه و تاکتیک سرداران ایران ، بردن جنگ بسر زمین دشمن بود ، تا هرگونه ویرانی در سرزمین متعارض انجام گیرد و دشمن را دچار آشوب داخلی و نابسامانیهای اجتماعی و اقتصادی بنماید ، اما بخش دوم رأی سردار یونانی را نپذیرفتند و گفتند : در این صورت ماباید مردمانی را که نگاهداری آنان بر عهده ما است ، بخودشان واگذاریم و این برخلاف روح سپاهیگری است و خیانتی است که پاسخ آن را در پیشگاه شاهنشاه نمیتوانیم داد^۱ .

این ضابطه‌ای است که میرساند ایرانیان باستان خود را قدرت مطلق آسیا میشناختند و حمایت آسیائیان را وظیفه خود میدانستند .

چنین نتیجه میشود که در پادشاهی هخامنشی توجه شایسته‌ای بکار میرفته تا مرزهای قلمرو شاهنشاهی بعوارض و عوامل طبیعت متکی نباشد ، تا قابلیت دفاع بیشتری را با هزینه کمتر و امید افزونتر به پیروزی فراهم آورد .

و همچنین از نظر امنیتی و اقتصادی و سایر جهات ، تسهیلات

۱ - پیرنیا ، ایران باستان جلد دوم ، صفحه ۱۲۴۸ .

۲ - دیودور ، کتاب ۱۷ - بند ۱۸ - و آریان ، کتاب ۱ فصل ۴ ، بند ۲

بیشتری را برای زیست همگانی در درون مرزها امکان پذیر سازد.
میتوان گفت که از جنبه مسائل ژئوپلیتیکی ارزش مرزها و موقع
حساس آن بخوبی درک شده بود ، حتی میتوان پنداشت که : چرا
کوروش هنگامیکه آسیای صغیر و فینیقیه و جزایر یونانی ساحل دریای
اژه را تسخیر کرد ، بمصر نرفت و در باره آن کشور اقدامی ننمود ؟
البته یک نظر اینست که زمان کافی در اختیار نداشت . این نظر
چندان مورد پذیرش نیست . زیرا ممکن بود فتح مصر را نیزیکی از
سرداران ایرانی بسپارد ، همچنانکه ادامه فتوحات جزایر آسیای
کوچک را به افسران سپرد .

نظر دیگر این است که دولت جوان کوروش هنوز نیروی دریائی
کافی و روش تدارکاتی مناسبی که بتواند در بیابانهای سوزان اردن
وسینا پاسخگوی نیاز ارتش ایران باشد ، نداشته است . این نظر هم قابل
تردد است زیرا :

فینیقی ها زمانی که فرمانبردار دولت هخامنشی شدند مزایائی
برای دولت نامبرده داشتند . اینان ملتی متمند و دریانورد و دلیر بودند
که میان دریای مدیترانه و کوهستان لبنان میزیستند . این ملت ناوگان
خود را با اختیار دولت هخامنشی گذاشت و بر عکس یونانیان جزایر تا
پایان دوره هخامنشیان نسبت به ایران و فادار ماند^۳ . و چون کارتاز
کوچ نشینی بود از دریانوردان فینیقیه در شمال آفریقا ، رفته رفته نفوذ
ایران را در دریای مدیترانه افزودند و دامنه آن را به کارتاز (قرطاجنه)

۳ - فقط در زمان اردشیر سوم بملت بدرفتاری حکمران ایرانی سربشورش
برداشتند .

نیز رساندند^۴. و این فرمانبرداری مردم فینیقی از آن جهت بود که:
 «امیران بازرگان فینیقی ارزش عضویت در یک شاهنشاهی
 جهانی را میدانستند و از روی میل نمایندگان خود را به جشن بزرگ
 سالیانه میفرستادند^۵.» واصلان اوگان فینیقی با سیصد کشتی سه ردیفی
 هسته نیروی دریائی ایران را تشکیل میداد و امکان حمل و نقل نیروی
 نظامی و تدارک آن موجود بود.

نظرسوم این است که او، حدود ایران را از سوی باختربدریای
 مدیترانه و از سوی خاور بسند و از شمال بدریای سیاه و کوههای
 قفقاز و از جنوب بخليج فارس و دریای مکران، حدود طبیعی میدانست^۶
 و درواقع همین گونه هم هست. زیرا از چهار سوی این سرزمین پهناور
 بموانع طبیعی استواری متکی بود که هم در درون خود تسهیلات ارزشمند
 داشت و هم عمل دفاع را آسان تر مینمود.

سیاست کوروش، سیاست یک رجل بزرگ سیاسی بود و
 او فتوحات دیگری را در نظر داشت و بدین سبب حفظ صلح با
 کاهنان و نمایندگان قشراهای عالی مردم با بل برای اوی واجد اهمیت
 خاص بود. چنانکه در عهد سلطنت «اماپیس» تسخیر مصر را وجهه
 همت قرار میداد خطرناک میبود، زیرا سازمان هرتب مصر و نیروی
 آن مانع از تحقق منظور اوی بود.

ولی اینکه کوروش با فلسطین مناسبات دوستانه برقرار
 کرد و شهرهای فینیقی را مورد عنایت قرار داد تصادف محض نبود.
 اینان می‌باشد در جهگ آینده علیه مصر متعدد و نزدیکترین
 تکیه گاه اوی باشند^۷.

- ۴ - مشیرالدوله، ایران باستان جلد دوم فصل ۱ باب ۲ .
- ۵ - اومستد، تاریخ شاهنشاهی هخامنشی صفحه ۳۲۹ .
- ۶ - مشیرالدوله، پیرنیا، ایران باستان جلد اول صفحه ۴۸۴ .
- ۷ - تاریخ ایران از باستان تا پایان سده هیجدهم، نوشته پنج محقق روسی
 ترجمه کریم کشاورز، تهران سال ۱۳۴۹ صفحه ۲۱ .

نظریه نویسنده‌گان کشور اتحاد جماهیر شوروی را که در بالا
گفته‌یم نمیتوان یکجا پذیرفت، زیرا:

- مصادر در آن عصر نیرومند تراز دولت کلده و تواناتر و ثروتمندتر
از دولت لودیه نبود، و چنان‌که در پیش دیدیم دولت کلده میخواست
با مصر پیمان اتحادی به بندد که کوروش مجال نداد و مصر نیز
تن در نمیداد.

- با فتوحاتی که کوروش انجام داد، و دولتهای بزرگ را
بکی پس از دیگری مقهور کرد، از طرف نیروی رزمی و قدرت روحی
سر بازان ایرانی بالارفت و از طرف دیگر موجبات هراس دولتهای
دیگر فراهم آمد.

و این یک اصل مسلم و غیرقابل تردید نظامی است که نیروی
جوان و تازه نفس دارای تحرک و جنبش بیشتری است و بهمین دلیل
موجبات ضعف روحی کشورهای دیگر را که احتمالاً دچار فساد هم
شده باشند فراهم می‌آورد.

پس اگر کوروش در آن زمان تلاشی برای تصرف مصر نکرد
از آن جهت نبود که: «خطرنالک میبود» و «سازمان مرتب مصر و
نیروی آن مانع از تحقق» این عمل می‌بود، بلکه براین اساس استوار
بود که احتمالاً او تکیه به مرزهای طبیعی را از نظر نظامی و تاکتیکی
مفیدتر میدانست، و گرنه چگونه چند سال بعد آن کشور «مصر» با
«سازمان مرتب و نیروی» خود بدست کمبوجیه فرزند کوروش فتح شد؟

ذرمورد یهودیها نیز بسانی که در کتاب دیگری بررسی شده،^۸
کوروش آنان را از برداگی و بندگی رهائی بخشدید، چون بگفته کتاب
دینی قوم یهود، او مسیح بود و از نظر فلسفه سیاسی اندیشه
جهانی داشت.

یهودیان از بندرسته که آزادی خودرا در تاریخ جهان مدیون
کورش هستند تا زمان اردشیر دوم زیر سرپرستی و نظارت دولت
ایران بودند.

کوروش یهودیان را از آن جهت مورد حمایت و عنایت
قرار داد که نخست یکتا پرست بودند و آئینشان با کیش مزدآپرستی
همآهنگی داشت و دیگر آنکه با برداگی و فساد مخالف بود و با آن
مبازه میکرد، و اصولاً از سیاست مذهبی خاصی پیروی می‌نمود.
فینیقی‌ها هم که مردمانی دریانورد و بازرگان بودند، هسته
مرکزی نیروی دریائی ایران را تشکیل میدادند و از نظر بازرگانی و
توسعة اقتصادی و بردن نفوذ ایران به سایر نقاط آنسوی دریا مفید
بودند و این خود مورد نظر کوروش بود، و از سوی دیگر سرزمین
اسرائيل و فینیقیه کرانه‌های خاوری دریای مدیترانه را تشکیل میداد
و در واقع مرز را به مانع طبیعی بزرگی مربوط می‌ساخت.

درست است که ضرورت استراتژیک حکم میکند، در مسیز و
درحالی هدف نظامی، نیروی مهاجم باید پایگاههای داشته باشد
چنانکه کمبوجیه از این پایگاهها و پایگاههای دیگر برای حمله بمصر

۸ - کتاب سیاست و اقتصاد در شاهنشاهی هخامنشی، زیرچاب
و نیز فرهنگ ایران در شاهنشاهی هخامنشی، تألیف نگارنده.

بهره برداری کرد ، اما عقیده کورش دائر بر تکیه بمرزهای طبیعی استوارتر و معقول‌تر بنظر میرسد .

ازش اسقراطیگی شمال افریقا

کمبوجیه برخلاف نظر کوروش سیاست توسعه ارضی در پیش گرفت و بحدود طبیعی موجود اکتفا نکرد ، قبرس را گشود و با در دست داشتن پایگاه سرزمین فلسطین و فینیقیه با امیران عرب وارد مذاکره شد و یاری آنها را جلب کرد و تازیان را موظف نمود هنگام عبور ارتش ایران از صحرای سینا ، آب و بخشی از تدارکات مورد نیاز را فراهم آورند . آنگاه رسپار مصر گردیدواین کشور باستانی را که تمدنی کهن داشت در سال ۵۲۴ پ . م گشود و تا برقه ، سیرن «سیرنائیک» ولیبی رفت .

سپس برای شناسائی سرزمین حبشه و آگاهی از چگونگی جغرافیائی و نیز مردم آن سامان نمایندگانی به امپراتوری مزبور فرستاد و قصدش شناخت آن کشور و تصرف آنجا بود .

با همه این گفتگوها باید پذیرفت ، جنگ با یونان را که جنگ بزرگ پارسی شهرت یافته ، آتنی‌ها باعث شدند . زیرا اینها بودند که نخست به شهر سارد تاختند و آنجا را آتش زدند .

از آنجا که امکان هرگونه سازشی را یونانیان از میان برده بودند ، برخورده نظامی ایران و یونان کاری اجتناب ناپذیر بود .

دولت ایران با تسلط برجزار دریای اژه و تراکیه ، با یونان
که دروازه جهان اروپائی بود رو برو شد .
سیاست نظامی ایران خواهان تسلط بر یونان بود تا از تحریکات
و خرابکاریهای یونانیان آسوده خاطر باشد .
یونانیان که هوشیار و آزاده ولی فقیر بودند ، میخواستند از
ثروت آسیا بویژه کشور لیدی بهره مند شوند .
از طرف دیگر تعصب خاصی داشتند تا تمدن هلنی را در برابر
تمدن آریائی نگهداری کنند . زیرا برخورد ایران و یونان تنها
یک برخورد نظامی بشمار نمیرفت ، بلکه مقابله و برخورد دو تمدن
و دو فرهنگ هم بود و نفوذ نظامی راه نفوذ فرهنگی را هموار
میساخت .

برخورد دو طرز تفکر متضاد ، خواهی نخواهی آتش جنگ را
بدنبال داشت . و اینکار بیشتر ناشی از گناه تحریک و تجاوزی بود که
یونانیان مرتكب میشدند .

خشایار شاه این حقیقت روشن را چنین بازگو میکند :
یا یونان باید فرمانبردار مأگردد ، یا ما فرمانبردار «آنان»
باشیم ، در این کار راه میانهای نیست و عدالت اقتضا میکند ،
کارهای را که نسبت بما کرده اند تلافی کنیم . ۱۰

برای حفظ امنیت سرزمینی بود که داریوش از تنگه بسفور به
اروپا رفت و از رود دانوب گذشت و در جنوب روسیه تا رود ولگا
پیش راند و سکاهای را که همواره در پیرامون سرزمین شاهنشاهی تاخت

وقاژ میگردند در سال ۵۱۴ پ.م سرکوبی کرد^{۱۱}.
داریوش از گستاخی یونانیان نسبت به شهر سارد و آتش زدن
پرستشگاه آن رنج میبرد و دستور داده بود، هر روز یکی از خدمتگزاران
یادآوری کند که شاهها آتنی‌ها را فراموش مکن^{۱۲}.
برای حمله داریوش به یونان باید در جستجوی دلیل دیگری
هم باشیم.

بهتر آن است که چنان باورداشته باشیم که شاهنشاه ایران
نگران بود که ممکن است از بستر کشورهای یونان و مستعمرات آن،
یک امپراطوری بوجود آید، یا میان آنها پیمانی بسته شود و تسلط
ایران را بر باختر آسیا در خطر اندازد.^{۱۳}.

بر اثر نافرمانی فرمانروای مصر و شکایتی که مصریان از شیوه
رفتار و بیدادهای او کرده بودند، داریوش با آن کشور رفت و کار
آنجا را سامان داد و از سورش جلوگیری کرد.

داریوش یک رشته اصلاحات اجتماعی مانند تهیه خطوط
مواصلات، توسعه آبادانی از طریق کندن قنات و کاریز را در مصر
آغاز کرد. دیپلماسی داریوش باندازه‌ای خردمندانه و دلسوزانه بود
که مصری‌ها اورا «فرعون» و «قانونگذار» خود خوانده‌اند.^{۱۴}

۱۱ - هر دوت، کتاب ۴ شامل اطلاعاتی راجع به سکاها است.

۱۲ - هر دوت، کتاب ۵ - بند ۱۰۵.

۱۳ - ویل دورانت، تاریخ تمدن، مشرق زمین گاهواره تمدن، ترجمه
آرام، چاپ اقبال تهران ۱۳۳۷ - صفحه ۵۲۳.

۱۴ - کتیبه‌ای از داریوش که در نزد یکی از کانال سوئن یافته‌اند و به سه زبان
نوشته شده است.

از آنجاکه مصر در کرانه مدیترانه قرار داشت و بر سر راههای بازرگانی خشکی و دریائی بود، یک پایگاه بزرگ بشمار میرفت و اهمیت نظامی داشت، از این روی امنیت آنجابرای دولت هخامنشی دارای ارزش فراوان بود.

این کشور پایگاهی بود در جنوب دریای مدیترانه که با تسلط بر دریا، اجرای استراتژی نظامی ایران را از دوسوی بروزن آسان میکرد. در واقع ارتش ایران از طریق تنگه های بسفور و داردانل و از راه فینیقیه و قبرس و همچنین از طریق مصر و کوچ نشین کارتاز در آن سوی لیبی میتوانست سرزمین یونان را محاصره و مقاومت آن را درهم بشکند.

علیهذا بدلاطیل نظامی و امنیتی، داریوش سرزمین مصر را به چهار منطقه نظامی تقسیم کرد و در هر یک از بخش ها پادگانی گماشت.

۱ - منطقه یکم - منفیس پایتخت مصر.

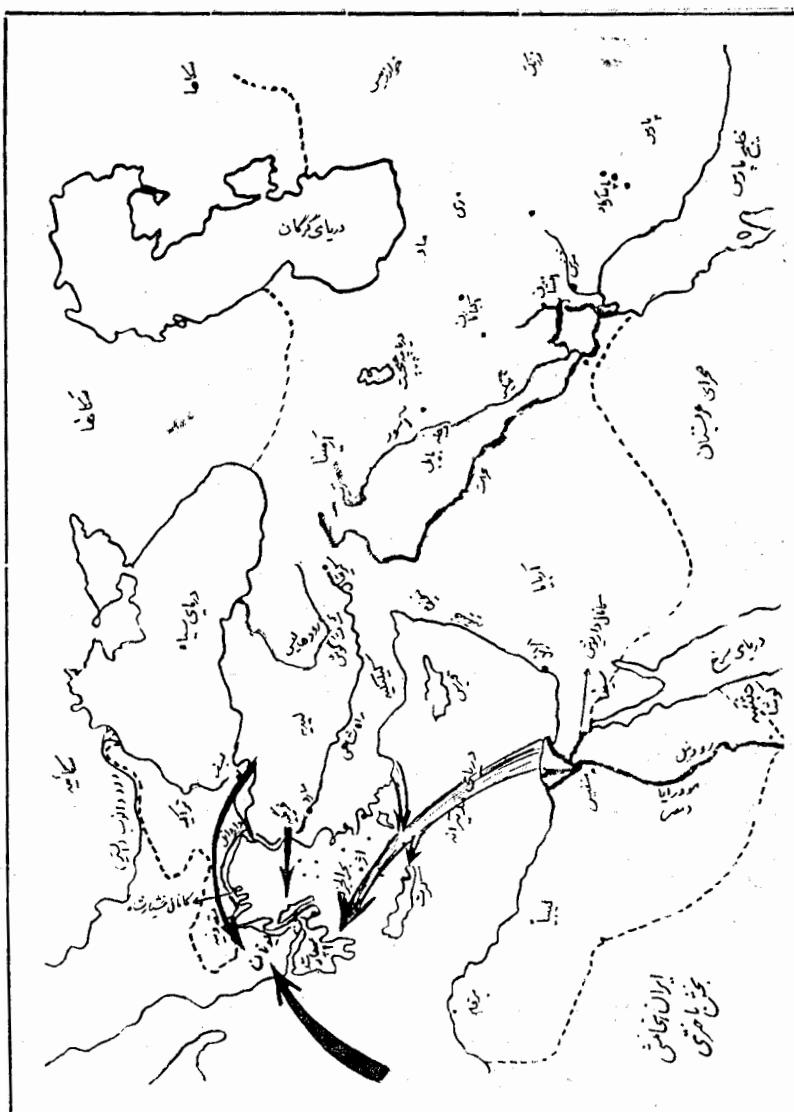
۲ - منطقه دوم - دافنه (Daphne) برای نگهداری بخش شمال خاوری مصب نیل.

۳ - منطقه سوم - مارآ (Marea) برای حفاظت بخش شمال باختری مصر و سرزمین لیبی.

۴ - منطقه چهارم - جزیره الفان تین (Elephantine) برای حفظ کشور از حمله احتمالی دولت حبشه.^{۱۵}

۱۵ - هردوت کتاب ۲ بند ۳۰.

بخش باختری ایران همچنانی ، مولز ایران با نقطه چزن نشان داده شده است

تحریکات یونانیان - طرح ایران

یونانیان بويژه تا نیمه دوره هخامنشی ، دریم و نگرانی بودند وازنام سرباز ایرانی دچار و حشت میشدند^{۱۶} و برای حفظ خود هرگاه که فرصتی می یافتدند دست بتحریکات تجزیه طلبانه ، برای ناتوان ساختن شاهنشاهی پهناور ایران میزدند .

گاهی تلاش‌های تحریک آمیز و تبلیغاتی ضد هخامنشی را در مصر آغاز می‌کردند ، زیرا در همه دوره هخامنشی یونانیان بمصر ، بعلت وضع خاص استراتژیکی اش توجه داشتند و می‌خواستند نفوذ ایران را درهم بشکنند .

بر ضد شاه بزرگ باید آماده شد و نگذاشت که او مصر را بکیرد ، زیرا داریوش و خشیارشاه بر یونان تاخت نبردند تا آنکه مصر را گرفتند ، پس اگر شاه بزرگ مصر را بکیرد ، او به یونان گین تاخت خواهد برد .^{۱۷}

یونانیان دست از تحریک در جزیره قبرس و دیگر جزایر مطیع ایران نمی‌کشیدند ، میان خود نیز اختلاف داشتند ، پاره‌ای خراج‌گذار ایران بودند ، گروهی بدربار ایران پناهنده شدند . گروه ناراضی دیگری هم در «سارد» می‌بینند و برای پیشرفت نفوذ ایران و کامیابی خود دست به رکاری میزدند .

هیپ‌پیاس (Hippias) یونانی ، ارتافرن (Artafern) ، فرمانروای

۱۶ - هردوت ، کتاب ۶ بند ۱۱۲ ،

۱۷ - اوستاد ، تاریخ شاهنشاهی هخامنشی ، صفحه ۵۹۶ (منسوب به ارسسطو)

لیدیه را بینگک با آتن ترغیب می‌کرد و پیمان می‌سپرد که اگر بحکومت آتن برسد، مطیع شاه بزرگ خواهد بود.^{۱۸}

دمارات، پادشاه پیشین اسپارت که به ایران پناهنده شده بود در شوش نخست‌داریوش و پس از آن خشایارشا را راهنمائی و ترغیب می‌کرد.

گروه دیگری هواخواه و ستون پنجم دولت ایران بشمار میرفتند، و ایرانیان می‌پنداشتند که با اهتزاز پرچم‌شان، طرفداران هیپ‌پیاس و ستون پنجم ایران و نیز دوگانگی و اختلاف احزاب دموکرات و محافظه‌کار در آتن حکومت آن شهر را واژگون خواهد ساخت.^{۱۹} دولت آتن نیز روز بروز میکوشید تا بر نیروی نظامی خود بیفزاید و ناوگان خویش را افزایش دهد. داریوش که متوجه این کارها بود، با شکیباتی شورش شهرهای یونانی ایران را فرونشاند و با صلاحات اجتماعی پرداخت.

در آندک زمانی اصلاحاتی در دادگستری و شیوه داوری پدید آورد، مالیاتها را تعدیل ساخت، حکومت فردی را لغو و به شهرها حکومت ملی اعطاء کرد.

با اصلاحاتی که انجام شد آتش شورش فرونشست، ولی تحریکات دولتهای اریتره Erethrie و آتن پایان نیافت.

۱۸ - پیرنیا، ایران باستان صفحه ۶۳۹.

۱۹ - در این موقع در آتن میان طرفداران حکومت ملی و اشرافی اختلاف بوده و استاندار لیدیه به سفیر آتن توصیه می‌کرد که هیپ‌پیاس را بار دیگر بحکومت پنديزرند، هردوت، کتاب ۵، بند ۶۹.

داریوش که میدانست ناگزیر از جنگ با یونان است کم کم
مقدمات کار را فراهم میاورد و برای آنکه اطمینان پیدا کند، یونانیها
تسلیم میشوند یا ایستادگی میکنند، نمایندگانی به یونان اروپائی
فرستاد و از حکومت‌ها، بنشانه اطاعت و فرمانبرداری «آب و خاک»
خواست.^{۲۰}

در همین هنگام اقداماتی برای تقویت ناوگان دریائی بعمل
آورد^{۲۱} و دستور داد تا در کرانه‌های دریای اژه کشتی‌های بزرگ
برای امور لجستیکی و حمل و نقل تدارکات و دواب بسازند. برخلاف
اصول حقوق بین‌الملل عمومی و مسئله مصنونیت سفراء که از قدیم هم
شناخته شده بود، یونانیان نمایندگان ایران را کشتند. آتنی‌هاسفیر
داریوش را به گودال بزرگ واسپارتیها بچاهی انداختند و گفتند در
آنجا برای شاه بزرگ هم خاک و هم آب خواهید یافت.

با نقض مسلم‌ترین اصول حقوقی و اهانتی که در پیش وارد
آورده بودند، داریوش تصمیم به گوشمالی محرکین آتنی گرفت.
طبعی‌ترین نقطه شروع برای بررسی و پژوهش در جنگ‌های
بزرگ اروپا، نبرد بزرگ ایرانیان میباشد. با اینکه ما نمی‌توانیم
انتظار راهنمایی و تدابیر استراتیکی بر جسته‌ای را در عصری که
استراتژی هنوز دوران نخستین خود را میگذرانید، از این نبردهاداشته

۲۰ - هردوت، کتاب ۶، بندهای ۴۸ تا ۵۰. تسلیم آب و خاک در
قدیم نشانه اطاعت بوده است.

۲۱ - برای آگاهی بیشتر به بخش نیروی دریائی مراجعه شود.

باشیم، ولی نباید فراموش کرد که کلمه ماراتن «Marathon» آنچنان ژرف در مغز و افکار همه علاقمندان تاریخ نقش بسته است که نمی‌توان آن را نادیده گرفت.

از سوی دیگر این جنگ بیش از همه در یونانیان تأثیر گذاشته است و از اینجا است که درباره این جنگ بیش از همه، وسیله آنان واژ طریق ایشان مبالغه و گزاره گوئی شده است.

از طرفی با آنکه گروهی از اهمیت این نبرد می‌کاهند، لیکن اهمیت استراتژیکی این جنگ قابل تردید نیست. حمله ایرانیان در سال ۴۹۰ پیش از میلاد، در حقیقت یک نیروی اکتشافی کوچکی بیش نبود^{۲۲}. و هدف این بود که بکشورهای ارتیره و آتن که از نظر ایران و شاه بزرگ کشورهای کوچکی بود، درس عبرتی داده شود، تابعی تحریک و تشویق دیگران بشورش، بدنبال کار خود باشند.

ارتیره در آن دک زمانی تسخیر شد و مردم آن به کرانه‌های خلیج فارس کوچ داده شدند. سپس نوبت آتن رسید، کشوری که طرفداران دموکراسی «حزب دموکرات» در برابر «حزب محافظه کار» که قدرت را در دست داشت در انتظار کمک نظامی و مداخله سیاسی ایران بودند.^{۲۳}

ارتیش ایران بسوی آتن حرکت کرد، هیچ پیاس که بعد از انقلاب داخلی آتن گریخته و به ایران پناهنده شده بود و اینک با ارتیش ایران همراهی نمی‌کرد، ایرانیان را بدشت ماراتن در ۲۴ میلی شوال

22 - B.H. Liddell Hart. Strategy . New York 1962
P . 27 .

۲۳ - همان صفحه : ۲۷ .

خاوری آتن که برای حرکات و عملیات سوار نظام ایران مناسب بود هدایت کرد^{۲۴} :

طرح استراتژیکی داریوش

طرح استراتژیکی ایران در ماراثن شامل دو مرحله بود :

۱ - جذب و جلب ارتش آتن به خارج از حصارهای شهر.

درواقع ایرانیان بجای پیش روی مستقیم بطرف هدف نظامی «آتن» به ماراثن رفتند، نظر این بود که نیروهای آتنی را بخود جذب کنند و از شهر بیرون بیاورند، تا هواخواهان دولت ایران و گروههای مخالف حکومت آتن بتوانند باسانی قدرت را در دست بگیرند و حکومت آتن را سرنگون سازند.

در صورتیکه اگر حمله مستقیم شهر آتن صورت میگرفت به تصور فرماندهی ارتش ایران چنین قیامی مشگل بود . ارتش یونان شهر را تخلیه و برای روبرو شدن با ارتش ایران بسوی ماراثن حرکت کرد . سپاهیان آتنی با حالت دو و شتاب فراوان که مورد شگفتی ایرانیان شده بود حمله کردند^{۲۵} و این همان چیزی بود که فرماندهی ارتش ایران میخواست ؛ بدین ترتیب اجرای مرحله یکم طرح ایرانیان با موفقیت همراه گردید .

۲ - انجام یک حمله دورانی و پیاده شدن در کرانه های نزدیک آتن .

۲۴ - هر دوت ، کتاب ۶ بند ۱۰۲ .

۲۵ - هر دوت ، کتاب ۶ بند ۱۱۲ .

فرماندهی ارتش ایران اجرای مرحله دوم طرح را آغاز نمود و زیر حمایت یک نیروی پوششی ، باقیمانده نیرو را باکشتی ازراه دریاوابایک سرکت دورانی ، منطقه سونیوم (Sunium) را دور زده در فالروم « Phalerum » پیاده کرد تا از آنجا خودرا به آتن بی دفاع برساند .

ریزه کاریهای این طرح استراتژی بسیار برجسته و در خور تمجید است ^{۲۶} و گو اینکه بعلت عوامل گوناگون اجرای آن انجام نیافت ، لیکن بعنوان نخستین استراتژی بزرگ جهان شناخته شد و داریوش پدر استراتژی لقب گرفت . در نبرد ماراتن سپاهیان ایرانی مرکز ارتش یونان راشکافتند ولی پهلوهای ارتش ایران مغلوب شد و پارسیها عقب نشستند و هفت کشتی بچنگ یونانیان افتاد .

یکی از جنگجویان یونانی با سرعت زیاد مسافت میان آتن و ماراتن را دوان دوان پیمود و نیروهای آتنی را از طرح استراتژی ایران آگاه کرد . آتنی ها با حالت دو خود را بشهر رسانیدند و پیش از آنکه حزب مخالف بتواند کاری انجام دهد در مقام دفاع از شهر برآمدند ^{۲۷} .

فرماندهی ارتش ایران که تلاش را در اجرای مرحله دوم طرح

26 - B.H Liddell Hart. Strategy New York 1962
P. 28

۲۷ - در مسابقات دو المپیک یک مسابقه بنام ماراتن خوانده میشود ، چون سابقه ورزش ها بصورت فعلی از یونان باستان است باحتمال قوی این مسابقه دو بیان بود تلاش سر بازان قدیم آتن در ماراتن میباشد .

بی نتیجه دید و دریافت که هو اخواهان و حزب مخالف حکومت آتن نتوانسته است کاری انجام دهد ، ادامه محاصره را که به طولانی شدن نبرد می انجامید و بصلاح و صرفه کشور نبود ، جایز ندانست و از طرفی چون دریافت که تبیه یونانیان نیز ارزش این هزینه گزارف را ندارد ، تصمیم گرفت نیروی پوششی ایران را بسلامت به آسیا باز گرداند.^{۲۸} پخش خبر ناکامی ایرانیان ، مصریها را بشورش وا داشت و بار دیگر داریوش دستور داد تا در تهیه تدارک جنگی و آمادگی رزمی برای حمله دیگری به یونان باشند تا خود فرماندهی و رهبری آن را بدست گیرد .

«این آمادگی و تدارک به تندری پیش میرفت ، زیرا از نظر داریوش ماراثن تنها یک شکست موقت در یک سیاست کامیاب پیش راندن پیوسته مرزها بود .^{۲۹} فعالیتهای داریوش نه تنها از این نظر ، بلکه از نظر دیگر نیز دارای اهمیت فراوان میباشد .

با آغاز عملیات نظامی در یونان (۴۹۰ ب. م) برای نخستین بار بطور کامل جناح دنیای غرب در برآور توسعه نظامی از شرق بطور برجسته‌ای مکثوف میگردد .
تا این تاریخ شعله‌های پیشرفت در امور نظامی همه از خاور مدیترانه بر خاسته بود و پیوسته از آغاز پیدایش تاریخ ، این گسترش نظامی همچنان ادامه داشت تا بمرحله عظمت و کمال خود در دوران امپراتوری ایرانیان در زمان داریوش رسید .

۲۸ - هر دو تلفات ایران را ۶۰۰۰ نفر و تلفات یونان را ۱۹۲ نفر نوشته است ، این امر بنظر گزاره گوئی است . برای آگاهی بیشتر به تاریخ ایران باستان جلد یکم صفحه ۶۷۵ مراجعه کنید .

۲۹ - او مستد ، تاریخ شاهنشاهی هخامنشی ، ترجمه محمد مقدم ، این سینا تهران ۱۳۴۰ ص ۳۰۶ .

تا هنگامیکه داریوش احساس کرد که بایستی مرزهای
کشور را بسوی باختن توسعه دهد ، یونانیها هرگز بفکر ارتش
به مقیاس ارتشهای آشوری و ایرانی نیقتاده بودند ۳۰۰

این احساس از وقتی در انها بیدار شد و نصیح گرفت که دیدند
اولین سپری هستند که امواج و ضربه‌های نظامی خاور را احساس
می‌کنند .

با آنکه حکومت شهرهای یونان جنگهای پی در پی داشتند
ولی سهم بزرگی در استراتژی نظامی دارا نبودند ، زیرا نبردهای
آنها اغلب جنبه دفاعی داشت و در مناطقی محدود صورت می‌گرفت
و به پیکارهای وسیع و پر دامنه نمی‌اندیشیدند . و چون پشتیبانیهای
لوجستیکی نیز در عملیات آنها در نزدیکی مناطق مربوط امکان
پذیر بود ، یونانیها هرگز در باره طرح‌های لوجستیکی وسیع الزام
و اجرایی نداشتند .

روی این اصل ما در سازمان نظامی یونان بعوامل و دوایر
پشتیبانی لوجستیکی برخورد نمی‌کنیم ، در صورتیکه این موضوع در
ارتش ایران با دقت و بطور مشروح و جامع طرح ریزی می‌شد . ۳۱
از طرح استراتژی داریوش در حمله به یونان نتایجی بدست

می‌آید :

۱ - واگذاری حکمرانی داخلی شهرهای یونانی بخودشان
برای جلب توجه آنان .

30 - J. D. Hittle . The Military staff, Its History
and development , Pensylvania, 1961. P 20

P . 21 . ۳۱

- ۲ - تعرض غیر مستقیم بهدف نظامی .
- ۳ - بهره‌برداری از اختلافات احزاب موجود در آتن .
- ۴ - داشتن هوای اخواهانی در آتن و بهره‌برداری از جنبه‌های روانی .
- ۵ - کشانیدن نیروهای یونانی بدشت ماراًتن ، و تخلیه آتن از قوای نظامی .
- ۶ - اجرای حرکت دورانی و پیاده شدن در فالروم برای حمله به آتن .
- ۷ - درک نقص ساز و برگ و جنگ افزار سربازان ایران «یونانیان زره و نیزه‌های بلند داشتند» . همچنین با بررسی عملیات ارتش نتایج زیر گرفته می‌شود :

 - ۱ - سرعت عمل و تحرک پیاده نظام آتن و خشی کردن عمل غافلگیری ایرانیان .
 - ۲ - همبستگی آتنی‌ها و نفوذ وطن پرستی در میان آنان .
 - ۳ - احساس مسئولیت مشترک و ملی بر اثر خبری که جنگ‌جوی یونانی از حمله دورانی ایران داده بود .
 - ۴ - داشتن ساز و برگ و سلاح مناسب .

حمله خشایارشا به یونان

بعد از آتش‌زدن سارد، نبرد ماراًتن که خود در تاریخ استراتژی اهمیت بسزائی دارد، تأثیرناهنجاری در آذهان ایرانیان بجای گذاشت. جنبش استقلال طلبی در مصر و روی کار آمدن «پسامتیک» در آن

کشور و مرگ داریوش؛ رویه مرفته موجباتی را فراهم کرد که دولت ایران، میان سالهای ۴۸۹ تا ۴۸۴ پیش از میلاد، مشکل یونان را نادیده گرفت و سکوت کرد.

يونانیها نیز در بهره برداری از فرصت از اعلام خطری که شده بود، سستی کردند و تقریباً از سال ۴۸۷ پیش از میلاد شروع بتوسعه نیروی دریائی خود نمودند، زیرا خوب میدانستند که تنها نیروی دریائی است که میتواند با برتری نیروی زمینی ایران برابری کند. با کمال صداقت میتوان گفت که یونان و اروپا بر اثر نهضت آزادیخواهی مصر، رهائی یافته‌ند^{۳۲}. زیرا شورش مصر در فاصله سالهای ۴۸۶ تا ۴۸۴ پ.م. توجه دولت ایران را سخت بخود معطوف داشته بود. ده سال از اعلام خطر ماراثن گذشت تا تلاش بزرگتر و هراس انگیزتر ایرانیان بار دیگر آغاز گردید و خشایارشا بدلا لائل زیر تصمیم به تعرض گرفت:

- ۱ - اقدام تحریک آمیز یونانیان پناهنده به ایران، مانند دماراث پادشاه پیشین اسپارت و آله آد Aleade و پیزیترات pyzistrat برای رسیدن مجدد بحکومت.^{۳۳}
- ۲ - تمایل خشایارشا به جهانگیری و توسعه ارضی.
- ۳ - جبران آتش زدن شهر سارد بوسیله یونانیها.
- ۴ - جلوگیری از تحریک یونانیان در شهرهای آسیای کوچک.

۵ - تنبیه یونانیان بعلت تحریکات در مصر:
۶ - تسلط کامل بر بازارها و دریای سیاه و اژه و قطع نفوذ
یونان که ممکن بود در آینده خطراتی ایجاد نماید.

خشیارشا برای آنکه ملت ایران بویژه خانواده هفت گانه پارسی
که فشار و سنگینی بار جنگ را باید پذیرند در جریان کار بگذارد
و به نیروی ملی نیز تکیه کند، مجلس مشورتی تشکیل داد، تابهتر
بتواند آرمان نظامی خود را مشروع جلوه دهد.

وی ضمن سخنرانی هدف از لشکرکشی را بیان کرد و گفت
باید اهانتی را که بمناسde است جبران نمود.

آتنی ها در تاخت و تاز به قاره آسیا پیشستی کرده و حرمت
نظمات ما را رعایت نکرده اند، ما بر سفر پل میسازیم و از آن
جا به اروپا رسپار می شویم.

اگر ما آتن و همسایه های این شهر را فرمانبردار خود
کنیم، پارس دیگر حدی جز آسمان نخواهد داشت و آفتاب
بکشوری خارج از مرز کشورهای ما دیگر نخواهد تابید. من
با شما از سراسر اروپا عبور میکنم و هر چه هست یکپارچه
می سازم.

اگر همه این کشورها و مردمان را فرمانبردار کنیم،
چنانکه گویند دیگر شهر یا مردمی باقی نخواهند ماند که با
ما ستیزه کنند.^{۳۴}

در این انجمن سرداران ایران، که بزرگترین آنها «مردونیه»
بود طرفدار جنگ با یونان بودند و اردوان عمومی شاه مخالف
جنگ بود.

۳۴ - هرودت. کتاب ۷، بند ۸.

اردوان میگفت :

یونانیان مردمی دلیرند و آگاهی ما نسبت بسرزمین اروپا کم است . اینها در دریا برتری دارند و در نبردهای دریائی نیز ورزیده هستند . اگر در جنگهای دریائی بر ناوگان ما پیروز شوند و پلهای بسفر را ویران کنند ، دیگر ارتش مابا مرکز خود هیچگونه ارتباطی نخواهد داشت و نیروی زمینی هم بر اثر کمبود آگاهی و تدارکات دچار شکست خواهد شد .

خشیارشاه نخست سکوت کرد ولی بعد به اندیشه های خود کیفیتی روانی و الهامی بخشد و نظر اردوان را نیز جلب کرد ، و سپس دستور داد تا بسیج همگانی آغاز شود ^{۳۰} .

مدت چهار سال از ۴۸۱ تا ۴۸۵ پ . م همه نیروهای اقتصادی و سیاسی ایران در راه تهییه تدارکات و بسیج صرف گردید .
ترعه ای در دامنه کوه آتس کنده شد ^{۳۶} و فینیقیها در چمنی که در اطراف این ترعه بود بازاری برای فروش کالاهای خود درست کردند . ^{۳۷}

چون نیروی زمینی نیاز به راهی داشت که گنجایش و قدرت پذیرش کافی داشته باشد ، یک راه مناسب که سرتاسر امپراطوری را بیماید و آسیا را به یونان مربوط سازد از کریتال «Critale» بطول ۲۰۰۰ کیلومتر تهییه شد که مسیر حرکت نیروی زمینی را مشخص میگرد .

۳۵ - هرودت . کتاب ۷ بند ۱۲ - ۱۹ .

۳۶ - به بخش ارتش صفحه ۷۸ مناجمه شود ،

۳۷ - هرودت . کتاب ۷ ، بند ۲۰ - ۲۶ .

در هلسپونت دو پل برای عبور پیاده نظام و واحدهای ارaber و سواره نظام بستند و دستور داده شد تا نیروی زمینی بتدریج در جلکه کریتال، و نیروی دریائی در بندهای، سیم «Cyme» و فوشه «PHocee» در کرانه‌های آیونی گرد آیند.

دولت ایران برای پشتیبانیهای لجستیکی به مأموران مصری و فینیقی دستور داد تا در جاهای مناسب برای رفع نیاز ارتش، انبارهای توشه و مهمات بسازند.

در اجرای این فرمان گندم و جو و سایر مواد خوراکی و مورد نیاز سپاهیان و جانوران را در نقاط : پرنت، دوریسک «Dorisque»، کرانه رود ستریمون «Strymon» و مقدونیه انبار کردند.^{۳۸}

و چون بنظر میرسید منابع محلی کشور کم حاصل یونان نتواند نیازها را برآورد، ایران همراه با فرمانده ارتش متعرض از نظر لجستیکی و پشتیبانیهای دیگر از راه دریا، بر نیروی دریائی شاهنشاهی که انواع کشتی‌های بارکش را آماده کرده و در خدمت داشت متکی بود.

از نظر سیاسی بی طرفی مردم کرت «Crete» و آرگوس «Argos» که هر دو (جزیره و شهر) موقعیت استراتژیکی خوبی داشتند جلب شد، تا از کمک به سایر یونانیان خودداری کنند.

و همچنین از جهت روانی کهنه معبد دلف قول مساعد دادند

. - ۳۸ - همان مدرک و همان بندها.

و با پیشگوئیهای خود و انتشار آنها بینی بر شکست یونان^{۳۹} و پیران شدن آتن، افکار عمومی را متزلزل ساختند و روحیه مردم را ضعیف کردند، بطوریکه آتنی‌ها بیشتر از همه نگران بودند و گروهی قصد مهاجرت به ایتالیا را داشتند.

این مسئله میرساند، عقاید کهنه و پوسیده چند خدائی در یونان دیگر خریدار نداشت و کهنه بیدار و آگاه آپولن و دلف که شکست آئین خویش را میدیدند به سوی یکتا پرستی و مزدائیسم گرایش داشتند

پس از این اقدام خشیارشا خود فرماندهی نیروها را بعده گرفت و در سال ۴۸۱ پ.م بسوی یونان رهسپار شد.

هردوت مجموع ارش ایران را مرکب از پنجاه ملیت، از آنسوی جیحون گرفته تا حبشه و تراکیه و مقدونیه و بیش از سه میلیون نفرنوشه است.^{۴۰}

این رقم درست نیست، زیرا بسیج، تدارک و رهبری چنین نیرویی که فقط در عصر ما و عصر جنگهای الکترونیک سابقه دارد، در آن روزگاران با نبودن وسائل ارتباطی بسی مشکل و تدارک آنان سخت و برکنار از شورش‌های احتمالی قوای ملیت‌های پنجاهگانه نبوده است، و البته چنین نابسامانی و نافرمانی را در ارش ایران سراغ نداریم.

و اگر به پنداریم که از زاه غارت و تاراج یگانها تدارکات

۳۹ - همان مدرک، بند ۱۴۰ - ۱۴۵ شرح پیشگوئیها.

۴۰ - همان مدرک، بند ۶۱ تا ۹۹.

خود را فراهم می‌آورده‌اند. پس تهیه انبارهای خواربار در نقاط مناسب تدارکاتی برای چه بوده است؟

و از طرفی باید توجه کرد که از زمان کورش تهیه تدارکات و پشتیبانی از طریق غارت در ارتش ایران ریشه کن گردید و از زمان داریوش طرح ریزیهای تدارکاتی و سیستم سازمانی برای پشتیبانیهای لجستیکی بوجود آمد، که نظیر آن در ارتشهای آن زمان حتی واحدهای یونانی سابقه ندارد.^{۴۱}

اما بهر حال، ارتشی که شاه بزرگ به نبرد رهبری می‌کرد یک آرایش لشکری هراسناک و سهمگین بود،^{۴۲} و چهار ماه طول کشید تا این نیروی هراس انگیز بیونان رسید.

این بار عوامل جدا کننده‌ای که ملل یونان را مانند گذشته از هم جدا سازد، وجود نداشت، و همه در برابر خطر، متحده شده بودند.

دول یونانی با مشورت یکدیگر از وضع طبیعی و کوهستانی سرزمین خود که بعملیات نظامی شان استحکام بیشتری میداد بهره‌برداری کردند و تنگه ترموبیل (Termopille)، را که واجد شرایط موضع دفاع بود برگزیدند تا در پناه عوامل طبیعی آن مقاومت در برابر نیروی ایران بپردازنند.

این ناحیه تنگه‌ای است میان کوهی بلند و سخت از سوی

41 - J. D. Hittle . The Military Strff. its history and development P. 21

۴۲ - اومستد، تاریخ شاهنشاهی هخامنشی، ترجمه دکتر مقدم، تهران

. ۳۳۵ صفحه ۱۳۴۰

باختر ، و دریا و باتلاق از جانب خاور ، دهانه تنگه فقط برای عبور یک ارابه مساعد بود . چشمه‌های این ناحیه دارای آب گرم و از نظر شرایط زیست کافی نبود . و بطور کلی این تنگه با کوههای سرکوب گنجایش و استعداد حرکت و تلاش انبوه نیروی مهاجم را نداشت .

اما باز هم نیروی ایران متوقف نشد . مقاومت موجود این موضع طبیعی را درهم شکست و فاتحانه بسوی آتن راند و آنجا را گشود وارگ آن را آتش زد^{۴۳} و سپس در خاور تنگه سلامیس گسترش یافت .

و در همین جا بود که براثر بکاربردن نیرنگ سیاسی و نظامی از سوی یونانیان ، که خود یکی از برجسته‌ترین راه رسیدن غیر مستقیم بهدف است ، شاه بزرگ او نیروی زمینی ایران بدون اینکه بتوانند کمکی به نیروی دریائی برسانند ، بخود می‌پیچیدند و در کرانه ، از فراز پشته‌های کوه اگال «Aegalee» برابر سلامیس ناظر درهم شکستن ناوگان ایرانی بودند .

نیرنگ با پیام تمیستو کل «Temistocle» دریا سalar آتنی که بعدها نیز به ایران پناهنده شد ، آغاز گردید . یونانیان ناوهای خود را بخلیج سلامیس راندند و تصمیم گرفتند ناوگان بزرگ ایران را به منطقه باریک دریائی و تنگه‌های محصور که میان جزایر خلیج سلامیس در جنوب آتن واقع است بکشند ، تا سطح خلیج در بر ید گیهای میان

۴۳ - شرح عبور ارتش به یونان و نیز شرح نبردها جزو درس تاریخ ، تاریخ نظامی و تاکنیک است .

جز ایرانگی باش ما نور دریائی ایران را نداشته باشد و در نتیجه برتری
عددی ناوها ، امتیازی برای ایرانیان بشمار نیاید^{۴۴} .
تمیستوکل مردی را بسوی ناوگان ایران روانه کرد تا پارسیان

بگوید :

مرا فرمانده آتنی‌ها فرستاده است تا بشما بگویم که او
ظرفدار شاه است و پیروزی شما را بیش از پیروزی آتن طالب
میباشد . چون یونانیها میخواهند بکریزنند ، اگر مایل هستید تا
پیروزی درخشانی بدست آورید ، با آنها فرست ندهید و مطمئن باشید
غله باشما خواهد بود ، زیرا یونانیان خود باهم اختلاف و سیز
دارند^{۴۵} .

سابقه اختلاف و دودستگی میان آتنیان و نیز سابقه خیانت و
اخاذی ورشوه خواری میان هیئت حاکمه یونان ، واژ طرف دیگر
اختلافات شدیدی که مقارن با این احوال میان ، آریستید Aristide «
و تمیستوکل وجود داشت و نیز شایع بود که بر اثر بروز اختلاف در
شورای جنگ ناوگان پلوبونز Peloponese به پایگاههای خود فرا
خوانده شده و آتن را تنها گذارده اند ، بر روی هم باعث شد که :
فرماندهی ارتش ایران بدون تعمق بیشتر این پیام را راست
پندارد و برای جلوگیری از فرار دروغین و ساختگی ناوهای
یونان ، برتری و آزادی عمل جنگ در دریای آزاد را باکسرت
ناوگان فراموش کند و جنگ رادر محالی نامناسب که بنا به اراده
دشمن تعیین شده بود بپذیرد .
نیز نگ مزبور حیله نظامی است از آن لحاظ که نفس عمل و

44 - Liddle Hart . Strategy . P. 23

45 - هرودت ، کتاب ۸ بند ۷۳ بیمود .

انگیزه کار نظامی است ، و از جهتی سیاسی بشمار می آید باعتبار آنکه نیرنگ بر مبنای اختلافات موجود سیاسی و وضع رشوه خواری و سابقه خیانت یونانیان پی ریزی شده بود و تحت تأثیر همین انگیزه های سیاسی که در ذهن ایرانیان بود مؤثر واقع شد .

ناوگان ایران پس از دریافت پیام برخلاف مخالفت هائی که با جنگ دریائی بویژه از سوی آرتمیز «Artemis» بعمل آمده بود،^{۴۶} بیدرنگ بخليج سالاميس و گذرگاه دریائی تنگ و بدی که دشمن برگزیده بود حرکت کرد و شبانه دهانه خليج را بست .

صبح روز بعد آریستید چگونگی را به مجلس آتن گزارش داد و نمایندگان را از کاریکه گذشته بود آگاه کرد و آنان را خرسند و شادمان ساخت . اما باید دانست مخالفت آرتمیز برای چه بود . پیش از آغاز نبرد سالامیس ، شورای جنگ در حضور خشیارشا تشکیل شد تا به بررسی لزوم یا عدم لزوم جنگ دریائی پردازد : در این شورا فرماندهان ملل تابعه و سرداران ایرانی همه خواهان جنگ دریائی بودند . تنها آرتمیز بود که با حمله مستقیم به نیروی دریائی یونان مخالفت میکرد و نبرد دریائی را بصلاح نمیدانست . وی معتقد

۴۶ - بازو آرتمیز فرمانروای شهرها لیکارناس Halicarnasse با پنج کشتی در نبرد شرکت داشت . هالیکارناس پایتخت کاریه (سوریه) در آسیای صغیر بود که جزو قلمرو هخامنشی بشمار میرفت . آرتمیز بعد از مرگ شوهرش فرمانروا شد و خود با اسم فرماندهی ناوگان سوریه در جنگ های ایران و یونان شرکت کرد و بمقام دریاسالاری هم رسید .

بسیار دلیر و مورد اعتماد خشیارشا بود بطوریکه شاه با او در امور مهم مشورت میکرد .

اکنون یکی از نواحی ایران در خليج فارس بنام او خوانده میشود .

بود که «از جنگ دریائی باید پرهیز کرد ، بویژه که جنگ دریائی ضرورتی هم ندارد ، و نیروی دریائی را که آسیب پذیر است باید نگاهداری کرد ، زیرا یونانیان در دریانیز و مند وورزیده هستند . آتن در تصرف مال است و بخش بزرگی از یونان تحت اشغال ما درآمد ، اگر نیروی زمینی بسوی پلوپونز حرکت کند و آنجا را تهدید نماید عکس العمل یکانهای دریائی یونان عقب نشینی و فرار بوطن خواهد بود . پلوپونز بهما وقتی وطن خود را در خطر به بینند دیگر برای آتن بجنگ دریائی نخواهند پرداخت . بگروهی از ناوگان ایران نیز نمی توان اعتماد کرد اگر ما در جنگ دریائی شکست بخوریم نیروی زمینی هم از آسیب آن بر کنار نخواهد بود^{۴۷} .»

شاه نظر آرتمیزرا پسندید و او را ستودلیکن چون بیشتر همومندان بدون بررسی رأی بجنگ دریائی داده بودند ، نظر اکثریت پذیرفته شد بی آنکه استدلال و منطق آنها در برابر استدلال آرتمیز مقایسه شود و سود و زیان آنها را بستجند و سپس راه کار مطلوب را انتخاب نمایند .

یونانیان دریانوردان بر جسته ای بودند و در کار جنگ بر پهنه دریاها بصیرت داشتند و از همین روی تو انسند ناوگان ایران را بمعبری بکشند که در واقع هلاکتگاهی بود و سپس باز بر دستی همه برتری ها را از چنین نیروئی بزرگ در معبری کوچک بازستانند .

این معبر برای تلاش و فعالیت ناوگان بزرگ ایران^{۴۸} نه تنها مناسب نبود بلکه مزاحم هم بود و موجب برخورد کشتی های تندرو بیکدیگر شد . ناو های تدارکات و پشتیبانی های لجستیکی نیز آسیب دیدند و بدنبال رزم ناو ها غرق شدند .

در این نبرد همان نتیجه ببار آمد که آرتیز در شورای عالی فرماندهی ایران در فالر «Phalere»، بندر مهم آتن پیش بینی و مخالفت خود را با جنگ دریائی اظهار کرده بود اما گوش شنوا نبود ، تا گفته های این زن دریانورد را که در خدمت ارتش ایران بود تجزیه نموده و بهره برداری کند .

نیروی دریائی ایران در هم شکست و از مصرف این همه ثروت نیروی انسانی خاطره های تلخ باقی ماند .

از تعرض ایران هم نتیجه قطعی در سراسر نبرد بدست نیامد

و هر یک از طرفین کارهار ابرای خود فتحی پنداشتند . خشیارشا به آسیا بازگشت خرسند از اینکه آتن را گرفت و سوزاند و ویران کرد ، یونانیها فتوحات خودشان را بزرگ کردند مغروف و شادمان از اینکه در سالامین بکلی نابود نشدند^{۴۹} .

۴۸ - پلوتارک ، کتاب تمیتیوکل بند ۱۸ بنا به گفته اشیل که خود در جنگ بوده ناوگان ایران ۱۲۷۰ کشتی و ناوگان آتن ۱۸۰ کشتی بوده است هر دو دست می تویسد : ایران ۱۲۰۰ رزم ناو و یونان ۳۸۰ کشتی داشتند .

۴۹ - ناہلئون ، خاطرات سنت هلن .

۵

پر انیرویی دیالی ایران شکست خود

خطاهای نظامی و سیاسی

خطاهای سیاسی و نظامی

در باره فتوحاتی که یونانیها نخود نسبت میدهند و شکست هائی که برای ارتش عظیم خشیارشا قائلند، نباید فراموش کرد که این گفته‌ها تماماً از یونانیها است و گزاره گوئی و لافزنی آنها هم مسلم میباشد.

از طرف پارسیها نوشته‌های بدست نیامده، تا بتوان این نوشته‌ها را با گفته‌های یونانیان سنجید و نتیجه را مبنای قضاوت قرار داد.^۱

هم اکنون با توجه به همین نوشته‌ها، و گزاره گوئی‌های یونانیان ارتش کشی خشیارشابه اروپا، برای سرکوبی و گوشمالی یونانیهای که با ایجاد اتحادهایی، علیرغم پراکندگی شان در زمان داریوش، نیروهای نظامی و اقتصادی خود را توسعه میدادند و در جزایر و شهرهای یونانی فرمانبردار دولت ایران تحریکاتی میکردند و مردم را وادار به شورش و سرکشی مینمودند، از لحاظ استراتژی در شمار بزرگترین ارزش کشی‌های جهان است. و بیهوده نیست که اروپائیان آن را جنگ بزرگ ایرانیان نامیده‌اند.

نخست باید در نظر گرفت، عوامل مساعدی مانند پراکندگی و نفاق یونانیان که در گذشته وجود داشت با اتحادیه یونانی از

۱ - ناپلشون، خاطرات سنت هلن.

میان رفته بود و یونان گرچه بظاهر با حمله داریوش در سال ۴۹۰ پیش از میلاد که : «در حقیقت یک نیروی اکتشافی کوچک بیش نبود و هدفش این بود که به استانهای اریتره و آتن درسی داده شود و تفهمی گردد که بدنیال کار خود باشند و از تشویق شورشیان یونانی در آسیای صغیر خودداری نمایند »، خطر را احساس کرده بود ، اما در این وقت خود خطر بزرگی بشمار میآمد که قبرس و جزایر متصرفی ایران را تهدید میکرد .

هدف لشکر کشی خشایارشا ادامه سیاست نظامی داریوش و سرکوبی یونان و مطیع ساختن آن کشور بود .

ارتش ایران آن چنان بزرگ بود که انتقال آن تنها از راه دریا مقدور نبود و نیاز فراوانی برای زمینی احساس میشد ، بنابراین راه بزرگی از کریتال تا آتن بمسافتی بیش از ۲۰۰۰ کیلومتر ساخته شد و چون وسعت و گسترش این ارتش امکان تدارک شایسته را تنها از منابع محلی ممکن نمی ساخت ، ضمن تهیه انبارها و آمادگاهها در کرانه های تراکیه تا مقدونیه از ناوگان برابری برای حمل آذوقه و پوشانک و هرگونه پشتیبانی تدارکاتی بهره برداری بعمل آمد .

در واقع نیروی زمینی برای خشکی و کرانه دریا متنکی بود و نیروی دریائی به کرانه و نیروی زمینی بستگی داشت ..

ارتش ایران با موفقیت در پیکار باطبیعت و بادهای طوفان زا از هلس پونت گذشت ؟ ترمومپیل را زیر پا گذاشت و مقاومت

سرسخت یونان را در هم شکست ، و آتن را گشود و آن را به تلافی شهر سارد که یونانیان سوزانده بودند آتش زد :
حرکت دادن ارتشی بشماره سه میلیون نفر که هرودت ازراه گزاره گوئی یاد میکند ، در عصری که هیچگونه وسائل مخابراتی و ارتباطی امروزنبود و سرعت فعالیتها و تحرک نظامی بقدرت اسب و پای سرباز و بازوan پارو زنان ناوها بستگی داشته است خود معرف انصباط ارتش ایران ، ایمان فرماندهان و اعتقاد سربازان و شیوه تدارک بر جسته ارتش ایران میباشد .

پس اگر هدف و منظور خشایارشا تنمیه یونانیها ، فتح آتن و آتش زدن آن بوده است باید بگوئیم که این مقصود حاصل شده است . ولی این دلیل برای هزینه گزاری این لشکر کشی و اتلاف نیرو و قانع کننده نیست . و چرا در سالامیس ، پلاته ، میکال « ۴۷۹ پ . م » رویدادهای دیگری پیش میآید که با پیروزیهای نخستین ایران همیچ سازش ندارد ؟

در اینجا باید به اشتباها و نادرستی‌ها اندیشید و آنها را از درون نوشته‌های تاریخ و مقایسه کارها بدست آورد .

بهتر است جنگ را نوعی از سیاست بدانیم . جنگ درجهان گذشته و هم در عصر ما برای انجام مقاصد سیاسی و تحمل اراده سیاسی بعمل میآید . این سیاست ، استراتژی کلی کشور را پی‌ریزی میکند و جنگ وسیله‌ای است در خدمت این استراتژی .

ارتش عامل اصلی اجرای این خدمات است و باید تابع مقاصد استراتژی و در نتیجه تابع سیاست باشد ، سازمان نظامی نیز بایستی

بر شالوده همین سیاست ریخته شده باشد، تا بتواند مقاصد استراتژیکی را پشتیبانی و حمایت کند.

دولتها وقتی که از راه دیپلماسی و اجرای سیاست نتوانستند اختلافات خود را حل کنند یا به کامیابیهای مورد نظر برسند، رفع اختلاف و یا رسیدن بهدف را به قوه قهریه واگذار میکنند و به جنگ متولسل میشوند، لیکن مقصودنهاشی این جنگ همان مقصود و هدف سیاسی دولت میباشد.

نخستین اشتباه از اینجا است که شاه نظر آرتمیز را پسندید و او را ستود، لیکن آن را انجام نداد و روح سیاست را در نیافت.

پس از شکست سالامیس بر اثر اشتباه نظامی یا ضعف سازمانهای اطلاعاتی ارتقی که نتوانسته بودند موقعیت سالامیس را بدست آورند و نیز ضعف فرماندهی، خشایارشا خودداری را از دست داد و ناخدايان فینیقی را بجرائم ترس و گریز از اجرای حمله سخت تنبیه کرد و گروهی را گشت، فینیقیها که خدمات زیادی در نیروی دریائی ایران انجام داده بودند دلسوز شدند و از کار کناره گیری کردند. ناخدايان مصوی نیز کم کم بدنیال آنها روانه شدند.^۳

پس از رویداد ناهنجار سالامیس خشایارشا مضطربانه در اندیشه بازگشت به آسیا بود. مردونیه سردار ایران هنگامیکه اندیشه شاه را دانست پیشنهاد کرد که شاه به آسیا بازگردد و اجازه دهد

۳ - او مستند تاریخ شاهنشاهی ایران، ترجمه محمد مقدم، ابن سينا،

تهران ۱۳۴۰ صفحه ۳۴۷.

تا او برای ادامه کار و پایان دادن به نبرد اروپا با یک سپاه پارسی و مادی در یونان باقی بماند.

خشایارشاه پذیرفت و با شتاب از هلس پونت گذشت و به سارد رفت. مردونیه نیاز از فرصت استفاده لازم را نکرد، با آنکه دو نبرد انجام داد، جز تلفات و ضایعات بهره‌ای برای ارتش ایران نداشت.

پیش از آغاز نبرد پلاته، «تبسیها» به مردونیه اندرز دادند که در بیوسیه بماند و با دادن رشوه به رهبرانشان، یونانیهای سرکش را هواخواه خود کند.

گرچه این پیشنهاد درستی بود که بر پایه آشنائی نزدیک به اخلاقی یونانی استوار بود، لیکن مردونیه نپذیرفت.

خودداری مردونیه از پذیرش این اندرز کار نادرست دیگری از سوی فرماندهی ارتش ایران در اروپا بود، همانطور که شتاب خشایارشاه به ایران امری سنجیده و ارزیابی شده‌بود.

مردونیه در صدد اجرای یک دیپلماسی جدا سازی و ایجاد تفرقه میان متحده‌ین یونانی برآمد. گاه به آتنی‌ها پیغام میداد که شاه بزرگ آنها را بخشوده و بوی دستور داده است تا همه شهرها را که ارتش ایران اشغال کرده است به خودشان واگذار کند و در عوض، آتنی‌ها متحده‌ولت ایران باشند. گاه با اسپارتیان و پوزانیاس فرمانده آنها مذاکره میکرد و آنها را دعوت مینمود که چون شجاع و دلیرند و بداشتن خصائیل سربازی در یونان شهرت دارند، خود به تنهائی با پارسیان بجنگند، و باز روش خود را تغییر میداد و بر

آتن حمله میرد ، اما حاضر نبود از نفوذ طلا در دیپلماسی خود
بهره‌مند شود :

مدتی گذشت و کار از امروز بفرد اموکول میشد ، تا شاید
بتواند آتن را کنار کشیده و بیطرف نگاهدار دولی یونانیان سرسختی
نشان میدادند .

«آرته‌باز» یکی از افسران پارسی نیز عقیده داشت که سپاهیان
را به نزدیکی شهر تب‌گسیل دارند تا از نظر تدارکات مشکلی پیش
نیاید و از آنجا پول زر و سیم و کمربند و زینهای زرین به شهر
بفرستند تا در برابر آن ساکنان شهر آزادی خودشان را بفروشنده .
با آنکه اهالی تب خود نیز خواهان این امر بودند مردونیه
نپذیرفت و گرفتار غرور شد و گفت سپاه ما بیش از ارتش یونان
است و جنگ را آغاز خواهیم کرد .

نیروی متحده یونان رفته با ترس و لرز بسوی پارسیان
می‌رفتند و سردار ایرانی برپایه دلیری و غرور پارسی احساس آسیب
دیده سرباز یونانی را باز هم ناچیز گرفت و در آرزوی پیروزی درخشناد
نظمی ، مزیت انتخاب راه حل سیاسی را از طریق دادن زرنادیده
انگاشت .

هنگامیکه نبرد پلاته در ۴۷۹ پیش از میلاد آغاز شد جنگ از
روش و تاکتیک منظم و منطقی بیروی نمیکرد . لیکن باز هم ایرانیان
پایداری میکردند و دلیرانه می‌جنگیدند ، نیزه یونانیان را از دست

۴ - هرودت کتاب ۹ بند ۳۱ - ۴۳ .

۵ - همان

آنان میگرفتند و میشکستند .

در این روز پارسیها نه از نظر زورمندی کمتر از یونانیها بودند و نه از حیث شجاعت ، ولی چون سبک اسلحه بودند و چابکی و دوراندیشی دشمن خود را نداشتند گروه گروه حمله میکردند و همه کشته میشدند^۲ . نداشتن اسلحه مناسب وزره ، ایرانیان را از حمله به یونانیان جوشن پوش باز نمی داشت ، مردونیه سردار پارسی هم در این نبرد کشته شد .

در بهار همین سال یونانیان که بر اثر نبرد پلاته برتری روانی یافته بودند ناوگانی به میکال «Mycale» در کرانه های آسیای کوچک فرستادند . نیروی دریائی ایران که از شکست نیروی زمینی آگاه شد ، و برتری دریا نورдан یونانی را میدانست . ناوها را بخشکی کشیدند تا در پناه نیروی زمینی قرار داده و آنها را حفاظت نمایند . یونانیان حمله خود را آغاز کردند ، نیروی ملتهای تابعه ایران گریختند و تنها پارسیان بدفاع پرداختند . نتیجه این جنگ نیز شکست پارسیان بود . نبردمیکال ، نبردتیپین سرنوشت اروپا بود . بر اثر این جنگ ارتش ایران سرزمین یونان را تخلیه کرد و بسیاری از جزایر دریای اژه را از دست داد . تا آنکه بعد ها بار دیگر از اختلافات داخلی یونان استفاده کرد و تسلط خود را در این نواحی گسترش داد .

بیمانان یونانی نبرده بودند ، بلکه پارسیان آنرا با خطبهای مکرر

سیاسی و لشکری باخته بودند . ولی پیروزی ، بهن طور آنکه بدست آمده بود پیروزی بود ، و یک مرحله نوین در روابط پارس و یونان آغاز کشت .^۷

بعد از شکست سالامیس ، مشگل و گرفتاریهای سیاسی ، نظامی و اقتصادی در داخل و خارج ایران یکی پس از دیگری آشکار میشد . بنظر میرسید اگر خشایارشاه بجای ارتش کشی بیونان مدتی امپراطوری کورش و داریوش را سر و سامان میداد و سازمانهای اداری و اجتماعی آن را توسعه می بخشید استقرار و ثبات سیاسی این سرزمین پهناور بیشتر فراهم میشد .

پس از گشوده شدن کانال سوئز و قدرت یافتن ناوگان بازار گانی بیونان دریانوردی فینیقی ها که از ملل مطیع و سودمند دولت ایران بودند دچار آسیب شد .

وجود راه دریائی مناسب که دریای مدیترانه را بدریای سرخ می پیوست و نداشتن سیاست بازار گانی مناسب ، بابل را که یک مرکز بزرگ داد و ستد و قطب اقتصادی بود از رونق انداخت و گرفتار بحران مالی کرد ، روز بروز وضع مردم بدتر شد تا آنکه سربشورش برداشتند .

befرمان خشایارشاه مردم را سرکوبی کردند ، این کار سودی نداشت ، جز آنکه مردم بابل را نتوان ترساخت و راههای بازار گانی که از سواحل مدیترانه به بابل میرسید و از مراکز جمعیت می گذشت

۷ - اوستد ، اثر پیشین صفحه ۳۵۵ . توکیدیدس مورخ دیگر بیونانی می نویسد ، شکست بربی بیشتر ناشی از خطای خودش بود . کتاب ۱ - بند ۶۹ .

اهمیت خود را یکباره از دست داد و رونق راه دریائی افزایش یافت و بازرگانی مصر ترقی کرد.^۸ بر روی هم میتوان گفت که اقتصاد بری که از راههای خشکی شهرهای پر جمعیت و آباد را بهره مند میساخت به اقتصاد دریائی گرایید، و سطح کار و درآمد را در شهرهای مرکزی پائین آورد.

داریوش با اتخاذ رویه‌های سیاسی به جدا سازی پرداخت، با تراکیه و مقدونیه روابط سیاسی برقرار کرد، ضمن ایجاد اختلاف میان مدینه‌های یونانی، کشور کارتاش را نیز علیه یونانیان سیسیل برانگیخت، آنگاه با بهره‌برداری از این زمینه‌های مناسب به جنوب اروپا رفت تا سکاها را سرکوبی نماید.

اما خشایارشاه بر عکس پدرش، بمسئل و نیز راه حل‌های سیاسی دلیستگی چندانی نداشت. به یونانیان فرصت داد تا خط را دریابند و با یکدیگر به عقد قرارداد سیاسی و دفاعی پردازنند. به پیروی از او «مردونیه» سردار ایرانی که فرماندهی سپاه ایران را در یونان بعهده داشت، سیاست زررا در یونان اجرا نکرد و کمانداران زرین را میان رجال یونانی پخش ننمود.^۹

در نبرد سال‌امیس فرماندهی ارشاد ایران هم فریب خورد و هم دچار اشتباه نظامی گردید. هنگامیکه در یونان شورای دفاعی تشکیل شده بود و میان نمایندگان آتن و اسپارت اختلاف بود، «اسپارتیها

۸ - برای آگاهی بیشتر رجوع شود به تاریخ یونان قدیم نوشته احمد بهمنش.

۹ - برای آگاهی بیشتر رجوع شود به تاریخ نظامی ایران 'سرلشکر مقتدر، چاپ دانشکده افسری

میگفتند بجای آنکه از ویرانه‌های آتن دفاع کنیم ، بهتر است از پلوپونز دفاع نمائیم» تمیستوکل Temistocle ، چنانکه گذشت پیکی به ستادسرفرماندهی ارتش ایران فرستاد و ایرانیان را فریب داد . تمیستوکل با نیرنگی که بکار برد از جنگ ناوگان یونان در دریای باز دوری جست ، زیرا میدانست بعلت برتری نیروی دریائی ایران غلبه با ایرانیان خواهد بود و با این نیرنگ ناوگان ایران را در معتبر تنگه سالامیس بجنگ کشانید . در واقع جنگ را پذیرا شد در فضا و زمان مورد نظر خود . بر اثر تنگی جا ، نیروی دریائی ایران نتوانست از سرعت و قدرت و تمرکز ناوگان خود در این محل نامناسب که به او تحمیل شده بود بهره‌برداری نماید ، در نتیجه گروهی از ناوهای ایرانی با یکدیگر برخورد کردند و آسیب دیدند و مزاحمت ناوهای دیگر را نیز فراهم کردند . سرانجام انضباط‌رزمنی پریشان شد و موجبات ناتوانی روحی و شکست نظامی پدیدار گشت . فریفته شدن به پیام تمیستوکل که وفا داری او به ایران و هم بوطنش مورد تردید است^{۱۰} ، و پذیرفتن نیرنگ او سبب شد که فرماندهی ایران به نیروی زمینی هم توجه کافی ننماید . نیروی زمینی ایران میتوانست با تهدید و تعرض به اسپارت و

۱۰ - تمیستوکل بعدها میگفت من طرفدار ایران و شاه بزرگ هستم ولی حرف او را کسی نپذیرفت و او را یک یونانی میهبن پرست میدانستند که به ایران دروغ گفته . پس از پناهندگی به ایران گفته او را باور کردند و تحت حمایت اردشیر فرزند خشاپارشاه قرار گرفت و از او بکرمی پذیرانی شد . نمیدانیم؛ حقیقت چیست ، شاید شهرت طلب و فرصل طلب بوده و دوسره بار میکرده است، به اصطلاح هم از تو بزمیخورد و هم از آخر و یا شاید حقیقتی در پیام او بوده ، لیکن چون شکست ایرانیان را فهمیده تغییر وضع داده و رنگ عوض کرده است .

سایر شهرها موجبات تجزیه نیروی یونان را فراهم آورد و ارتشد ایران نیز از جنگ دریائی در یک گذرگاه کوچک که گنجایش پذیرش ناوگان ایرانی را نداشت پرهیز نماید. و سپس بدون خسارت فراوان بهدف سیاسی خود که تجزیه نیروهای یونانی و دست یافتن بر اسپارت و دیگر شهرها بود، مانند بار پیش برسد.

و پس از آن کم کم به فرسایش نیروی دریائی آتن پردازد، و یا اگر نیروی زمینی از خشکی و نیروی دریائی از راه دریا، خلیج سالامیس را با اندک کوششی در محاصره میگرفتند بطور یقین ناوگان ارتشن یونان تسلیم میشد و اسپارت نیز در اشغال ارتشن ایران درمیآمد.

اما در واقع اصل فدائی فرع شد، و برخلاف اصول استراتژی هدف نظامی حق تقدم گرفت و هدف سیاسی را که اصل است تحت الشاع قرار داد.

همینکه هدف سیاسی از میان رفت و فرماندهی تنها شیوه هدف نظامی گردید، طرحها بهم خورد، برتری ایران در دریاها از دست رفت، در حالیکه نیروی زمینی عظیم ایران در خشکی باقیمانده بود و هنوز توانایی رزمی خود را داشت.

بازگشت پرشتاب خشایارشاه به آسیا یونانیان را دلیر تر کرد و این عوامل بر روی هم، سیاست ایران را در اروپا متزلزل ساخت. مردونیه هم که برای ادامه تلاش نظامی در یونان باقی ماند، نتوانست با نیروی زمینی که روحیه خوبی داشت کاری انجام دهد. با آنکه به او پیشنهاد شده بود، از سیاست مالی و بخشش در یک

زر استفاده نکرد ، و با اینکه سرداری بزرگ و میهن پرست بود
یک نوع حالت مماشات و سازش پیش گرفت .

ساز و برگ و جنگ افزار ارتش ایران تعديل نشده بود و
نواقصی داشت ، کلاهها نمدین و سپرها از چوب بید بود^{۱۱} . و
پیراهن زره هم نداشتند ، با آنکه سربازان ایرانی دلیرانه میکوشیدند
اما فرماندهی نتوانست از نیروی زمینی که یک پارچه‌تر و متسلک‌تر
از نیروی دریائی بود حداکثر بهره‌برداری را بنماید . فرماندهی ایران
دچار یک نوع خود بینی و غرور شده بود ، فراوانی نیرو را دلیل پیروزی
میدانست و از همین غرور بود که جاسوسان را به اردوگاه ایران
هدایت کرد و کشتهای باربری را که گندم به آتن می‌بردند آزاد نمود
تا به شهرهای خود بروند و خبر حرکت ارتش ایران را پخش کنند .
این امر اگر چه در ظاهر یک سیاست بازدارنده میتواند باشد و امکان
دهد که احتمالاً دشمن از کثیر نیرو بوحشت دچار شود و قدرت
دفاعی از او سلب گردد ، لیکن مهم آن است که تأثیر آن در مردم
یونان و واکنش مردم یونان موردن توجه قرار گیرد و روی آن محاسبه
عمل آید . باید بررسی شود که این عمل روی ملت یونان هم اثر
ثبت میگذارد و هم اثر منفی ، کدام اثر نیرومندتر است و یونانی
چه میکند ؟ البته یونانیان از شنیدن این خبرها دچار بیم و هراس شدند
ولی نگریختند ، بلکه تصمیم به پایداری و مقاومت گرفتند ، و کوشیدند
حتی بطور موقت اختلاف خود را کنار بگذارند و در برابر خطر
مشترک متحد شوند .

خشا یار شاه بر عکس گذشتگان خود که سیاست جهانی داشتند سیاست قاره‌ای را دنبال میکرد و تشکیل اتحادیه آسیائی را بر مبنای نژادی اساس کار خود قرار داد، و با ارتقیابی ایران هنگام جنگ با یونان خود را قهرمان آسیا میدانست. وی تعاون و اتحاد ملل آسیائی را توصیه میکرد.^{۱۲} این سیاست قاره‌ای نه تنها با سیاست بین‌المللی پیشینیان و خوشبینی و مروت و مدارای کورش و داریوش با ملل عالم مغایرت داشت بلکه از آن روی که جنبه ملی و پارسی آن هم بیشتر نمایان بود، موجبات اضطراب و نگرانی و تزلزل روحی ملت‌های تابعه را فراهم آورد.

او خود را شاه پارس خواند، غرور پارسی را بر انگیخت بیک گونه برتری نژادی گرایش پیدا کرد. بعقایدوآداب و خداوندان سایر ملل بی احترامی نمود، حتی هنگامیکه دشمنی یونانیان نسبت به ایرانیان آشکارتر شدبه پرستشگاههای یونانی مانند پرستشگاههای مصر و بابل ترحم نکرد.^{۱۳}

پیش از این پادشاهان پارسی درون مرزهای کشورهای بافر هنگ خود را چون پادشاهان بومی و آنmod میکردند، و از این راه دل مردمان بومی را بدست می‌وردند، خشا یار شاه این سنت را شکست و این یکی از مهمترین دگرگونیها در زمان پادشاهی او بود، و نتیجه این سیاست در مصر خوب نبود.^{۱۴}

۱۲ - برای آگاهی بیشتر بتأریخ یونان قدیم نوشته احمد بهمن جلد اول صفحه ۲۲۰ بعد رجوع شود

۱۳ - او مستد، اثر پیشین صفحه ۳۱۸:

از این پس بار دیگر می‌بینیم که چگونه غرور و خود
بینی سبب ضعف هدف سیاسی را فراهم آورد و آنرا تحت -
الشعاع هدفهای نظامی قرار داد، و چگونه هنگامیکه مملکت تابعه
احساس عدم اطمینان از حکومت پارس گردند و مقدسات خود
را در معرض هتک احترام و خطر دیدند، و هدفهای ملی و
قومی را مقدم بر هدفهای بین‌المللی «جهانی» شناختند، سر
ناسازگاری پیش گرفتند.

۶

دیلمپاسی نز

از زمان اردشیر اول ببعد دولت ایران رویه خاصی را در کوییدن و خردکردن، سرداران یساغی، سیاستمداران مخالف و حکومت شهرهای ناموافق بکاربرد تا بتواند به توائی و نفوذ خویش بیفزاید و برنامه مورد نظر را در نقاط حیاتی واستراتژیکی پیاده کند. این رویه اتخاذ تدابیر و سیاست مالی یا «دیپلماسی زر» در سرزمین کم حاصل یونان است. شاهنشاهی هخامنشی پس از جنگ‌های سالامین و ترمودیل مواجه با شکست کامل نشد. سه ربع قرن بعد از جنگ، هخامنشیان در کرانه‌های آژه پیدا شدند. و بجای نیروی دریائی و سوار نظام با «سلاح طلا» بحمله پرداختند، این بار در اختلافات میان دول یونان داوری به خامنشیان واگذار گردید.^۱

دولت هخامنشی سیاست زر را پشتوانه تأمین استراتژی نظامی خویش قرار داد، تا بیشتر کارهای را که تیراندازان نمی‌توانستند انجام دهند، به کمانگیران بسپارد.^۲

این سیاست استوار بود بر سرآزیز ساختن کیسه‌های زر به سرزمین دشمن، برای خرید رجال دشمن، و گرایش به «پارسی گری»

۱ - تاریخ تمدن ایران، نوشته ۱۸ نفر محقق فرانسوی، ترجمه جواد محیی، چاپ سوم، گوتنبرگ ۱۳۴۷، صفحه ۸۸.

۲ - سکه‌های دریک دارای نقش سرباز هخامنشی است که در حالت بزازو زه کمان را می‌کشد، یونانیان بگنایه پولهای ایران را کمانکیان گفته‌اند.

درج‌وامع سیاسی یونان.

طلای ایران در دوران جنگ‌های داخلی یونان به پشت‌وانه سیاست ایران، در آمد و چنان نقش‌های برجسته‌ای بازی کرد که هیچ سیاستی قادر به اجرای آن نقشه‌ها نبود.^۳

دولت آتن با حکومت ملی و آزادی‌خواهی مردمانش بزرگترین سنگر مقاومت در برابر ایران بشمار میرفت. پیاپی در کار مصر و کار‌جز ایر و شهرهای یونانی نشین آسیائی اخلال می‌کرد و آنها را وامیداشت تا مزاحمت‌هایی برای ارتش ایران فراهم آورند.

از این روی دولت ایران در عصر اردشیر اول به تقویت و پشتیبانی شهرهایی که با آتن و حکومتهای ملی بمخالفت بر می‌خاستند، همت گماشت و کمک‌های مالی خود را روانه این شهرها ساخت.

هنگامیکه اهالی جزیره ساموس «Samos» شیوه سیاسی و حکومت خویش را تغییر دادند و با آتن سر مخالفت در پیش گرفتند، پی سوت نس «فرمانروای لو دیه در سال ۴۴ پ.م. به آنها پول میداد.^۴ در یونان همیشه هواخواهان ایران زیاد بودند، این هواخواهان که معمولاً ثبات زیادی هم نداشتند گاه بر مبنای جنبه‌های سیاسی و یا انتقام جوئی و از میان بردن و کوییدن یک حکومت شهر، و ادامه مبارزه میان حکومت ملی و حکومت اشرافی، پشتیبانی و دخالت قدرت ایران را طالب بودند.

۳ - نظیر این سیاست را در سده ۱۸ و ۱۹ میلادی در روش بریتانیا در آسیا و افریقا می‌بینیم.

۴ - دیودور، کتاب ۱۲، بند ۲۷ و ۲۸.

مانند آتن در زمان حمله داریوش، آتنی که در آن طرفداران دموکراسی «حزب دموکرات» منتظر کمک ایران بودند، تا بتوانند در برابر «حزب محافظه‌کار» به سطیزه و پیکار سیاسی برخیزند. گاهی هم دولت ایران بدون توجه به ماهیت حکومت اشرافی یا حکومت ملی، برای سرنگون کردن، حکومتی که روی کار بود، و هم آهنگی با نفوذ سیاسی و نظامی ایران نداشت، بجلب نظر مخالفان حکومت‌های وقتی پرداخت، و در این راه، سیاستمداران، ریش سفیدان و سخنرانان را می‌خرید، تا با بهره‌گیری از نفوذ آنان مردم را علیه حکومت برانگیزاند، و در نتیجه فشار افکار عمومی، زمامداران را بقبول راه حل سیاسی مورد نظر، یا ترک رویه‌ای که چندان با مصالح ایران سازگار نبوده است، وادر سازد. و در هر حال این بسودایران بود که سیاست خود را بدست «کمان‌تغیران» اعمال نمایدتا بدست تیراندازان. و رفته‌رفته این کار برای ملت گرسنه ولی آزاده یونان عادت شد، کم کم بعلت جنگهای داخلی و افزوده شدن بر تنگدستی و فقر مردم، برگروه آنها افزود، و شیوه سربازی مزدور گسترش یافت، و حکومتهای ایران با استخدام مزدوران گرسنه و بی‌پناه پرداختند. این کارها رفته رفته نفوذ فرمانروایان آسیای باختری را که ثروتمندترین استانهای کرانه‌ای ایران را تشکیل میداد افزود، و گنجهای ایران، بیکاران و گرسنگان یونانی را جذب کرد:

ثروت بی پایان ایران که از راه خراجهای هنگفت، شاهنشاهی بهناور ایران، فراهم شده بود نقش مهمی را در یونان، هم در سطح بالای اجتماع و هم در سطح زیرین اجتماع بازی میکرد و بخرید سیاسی می پرداخت.

هیپ پیاس Hippias، تمیستوکل Temistocle، دمارات Demarat، و تیماگوراس Timagoras، کمکهای مالی برای اداره خود و رهبری سازمانهای هوای خواه ایران از دولت شاهنشاهی دریافت میکردند.

دولت ایران نه تنها به گروههای ناراضی کمک مینمود، بلکه به سرکشان یونانی نیز پول میداد و آنها را از پیرامون سرداران یونانی پراکنده میکرد، تا یارای حمله به ایران نداشته باشند. داریوش دوم برادر یاغی خود را که بکمک یونانیان سرکشی میکرد، بوسیله خرج پولهای هنگفت میان سربازان مزدور یونانی بزانو در آورد و مغلوب ساخت.^۶

تیسافرن، فرمانروای لیدیه با کمک دریک‌های زر، لیکون آتنی را که بتاخت و تاز پرداخته بود خاموش کرد.^۷

۵ - تیماگوراس سری رابه شاه اطلاع داد و اردشیر ده هزار دریک برای او فرستاد، هشتاد گاو و تمدادی خدمتکار نیز در اختیار او گذاشت « پلوتارک زندگانی اردشیر، بند ۲۴ - ۲۵ ».

۶ - برای آگاهی بیشتر به تاریخ ایران باستان، جلد دوم، صفحه ۹۵۷ مراجعه شود.

۷ - همان، صفحه ۹۵۹.

آتنی‌ها در جریان جنگ‌های داخلی در نبرد آگس پتامس **«Aegospotamos»**، بدست اسپارتیها شکست خوردند و آتن ویران شد ، بدون اینکه یک سرباز ایرانی به آتن بود ، ولی هدف سیاسی ایران بکامیابی رسید. بدین ترتیب سیاست مالی ایران کار خود را کرد و اسپارت انتقام کارهای را که آتنی‌ها پس از بازگشت خشایارشاه از اروپا نسبت به قلمرو ایران ، در مصر ، قبرس و آسیای کوچک کرده بودند ، گرفت .

آگسیلاوس **(Agesilaos)**، سردار اسپارتی در سال ۳۹۶ پ.م به آسیا تاخت تا شهرهای یونانی را در آسیا مستقل سازد . تیسافرن فرمانروای لیدیه که در انتظار کمک از مرکز بود بدستور اردشیر دوم تعویض و اعدام شد که چرا بدشمن راه داده است . یونانیان از مرک تیسافرن که سالها در برابر آنها ایستاده بود ، شادمان شدند

تیسافرن فرمانروای ایرانی لیدیه

تیترست «Tithraustes»، فرمانروای تازه کار لیدیه به سردار اسپارتی گفت که به میهن خود باز گردد، زیرا دشمن هر دوی آنها «تیسافرن» بکیفر رسیده و شاه بزرگ موافقت کرده است که شهرهای یونانی خود منتخباری داشته باشند.

آژه سیلاس «اگسیلاوس» گفت: من نمیتوانم باز گردم تا آنکه از میهن خود دستور دریافت دارم. دولت ایران سی تالان «۷۰۰ رومان»^۸ را پشتیبان خروج او قرار داد، و وعده آزادی شهرهای یونانی نشین آسیائی فراموش شد و سردار مغورو اسپارتی ناگهان فرا خوانده شد.

آژه سیلاس برای خود راز نا استواری شاهنشاهی پارسی، فرمانروایان ناوفادار و بومیانی را که در صدد کسب استقلال بودند کشف کرده بود، اما او نمیتوانست از این آکاهی بهرمای بپرد. زیرا از دین باز این ایان یک سنتی تباہ کفنه تن در یونانی‌ها کشف کرده بودند.^۹

اگرسربازان ایرانی از زمان جهان گشائی‌های کورش بزرگ به این سو، سست شده بودند، تدبیر گران‌پارسی چنین نشده بودند و زرشاهنشاهی پشتیبان آنها بود. آژه زیلاس به سادگی اعلام کرد که بوسیله ده هزار کمانگیر شاه از آسینا رانده شده است.

۸ - مشین الدوله پیر نیا، ایران باستان، جلد دوم، چاپ دوم ابن سینا تهران صفحه ۱۱۰۵.

۹ - او مستد، تاریخ شاهنشاهی هخامنشی، دکتر مقدم، ابن سینا، ۱۳۴۰ صفحه ۵۲۸.

بلوتارک، کتاب اردشیر، بند ۲۳ میکویید (سی هزار تین انداز ایرانی من از اینجا بیرون میکنند. منتظر سی هزار در یک است که در یونان خرج شده بود).

با آنچه گفته شد منظور سردار اسپارتی از این سخن ، ذه
هزار سرباز نبود ، بلکه سکه‌هایی است که روی آن نقش کمانگیری
نمایانده شده است :

هنگامیکه یونان دچار دو دستگی سخت بود سفیرانی از
یونان بدربار شوش نزد اردشیر دوم رفتند :

سفارت‌های عالیه یکدیگر کارشکنی میکردند ، یکی میگفت آتنی‌ها
را ناچار کنید ناوهای جنگی خود را به بندرهای خود ببرند . اینها
کسانی هستند که شهر سارد شما را آتش زند و هرگز قابل
اطمینان نیستند .

دیگری میگفت ، اسپارت به برادر کوچک شاه بزرگ «کورش
کوچک» یاری داد و به این ترتیب نشان داده‌اند که شایسته اعتماد
نمی‌باشند :

سومی فریاد زد ، ای آتنی‌ها زمان آن رسیده که دوست
دیگری بجز شاه برای خود بجوئید .^{۱۰}
در نتیجه مذاکرات با شکست روبرو شد و سفیران راه میهند
خویش را در پیش گرفتند .

انتالکیداس «Antalcidas» در بازگشت خودکشی کرد ،
تیماگوراس «Tmagoras» در آتن متهم به طرفداری از شاه و
پذیرفتن چهل قنطرار (تقریباً ۱۱۵۰/۰۰۰ ریال) رشوه شد و بمزگ
محکوم گردید .^{۱۱} بعلت این سیاست برنده است که او مستد

۱۰ - او مستد ، تاریخ شاهنشاهی هخامنشی صفحه ۵۶۱ .
۱۱ - او مستد ، تاریخ شاهنشاهی هخامنشی صفحه ۵۶۱ به نقل از گز نفوون .

Olmstead، میگوید: اردشیر در ابتدای پادشاهی خود بزرگترین پیروزی سیاسی را برای ایران بدست آورده، او چندین بار صلح را با کمک کمانگیران زرین، بیونان تحمیل کرد.^{۱۲} تحریکات و جاه طلبی وزردوستی‌های Alcibiades، در لیدیه علیه اسپارتیها و در آتن علیه حکومت ملی آن شهر به‌امید دریافت کمک مالی ایران و رسیدن بحکومت زبانزد همه مورخان است. این مرد که پای بند هیچ اصولی جز زر و رسیدن بحکومت نبود، یکی از سرسردگان ایران بشمار میرفت.

گاهی حکومت ملی را تحریم میکرد و بمقدم میگفت حکومت عده قلیل را برگزینید تا از ایران کمک مالی دریافت کنند. زمانی حکومت اشرافی را تحریم میکرد و به گروهی دیگر وعده کمک و مساعدت مالی ایران را میداد. چه بسیار مردانی که بدنام شدند و کارشان به تبعید انجامید. و چه بسا سخنرانان و دانشمندانی مانند دموستن Demosten، که مورد خشم ملت خود قرار گرفتند.

نویسنده‌گان یونانی در نمایشنامه‌ها و حماسه‌هایی که در این زمان نوشته‌اند از این کارها یاد کرده‌اند، Timotheus «تیموتیوس» در نمایشنامه «پارسیان» میگوید:

«آرس سرور است،! هلاس، اقلا از زرنمی‌ترسد!» که اشاره نیشداری است بکمکهای مالی که به لاسدمونیها وعده داده شده بود.^{۱۳}

۱۲ - همان، صفحه ۵۶۹،

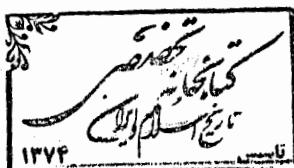
۱۳ - همان، صفحه ۴۹۲.

بهر حال زرایران نقش حساسی بازی میکرد، تا آنجاکه آتن در زمان حکومت چهار صد مرد حاضر شد حکومت ملی خود را تغییر دهد تا از کمکهای مالی ایران علیه اسپارت برخوردار شود و هزینه جنگی دریافت دارد .^{۱۴}

* * *

دولت هخامنشی مدت ۳۲۰ سال «از ۵۵۰ - ۳۳۰ پ. م» آسیا را اداره میکرد و برای تصرف اروپا گاه با نیروی نظامی و گاه با پول و سیاست تلاش مینمود و بر روی هم برای جهان دستور مینوشت .

پایان

۱۴ - ایران باستان، جلد دوم، صفحه ۹۷۶ و سیاست ارسسطو ترجمه دکتر عنایت . چاپ دوم ، صفحه ۲۱۴

بن نوشهه ها

- ۱ - ایرانی دینشا
پرتوی از فلسفه ایران باستان ،
چاپ سوم ، ۱۳۴۸
- ۲ - الیزه روکلیو
ایران، ترجمه سرتیپ نقدی ، مهندامه
ارتش سالهای ۴۴ و ۴۵
- ۳ - ارسسطو
سیاست ، ترجمه دکتر حمید عنایت ،
تهران ، چاپ دوم ۱۳۴۹
- ۴ - او مستد . ات
تاریخ شاهنشاهی هخامنشی ، ترجمه
دکتر مقدم ، تهران ۱۳۴۰
- ۵ - ابوالکلام آزاد
ذوالقرنین همان کورش بزرگ است
تهران ، چاپخانه مجلس ۱۳۳۲
- ۶ - آ، ایمارو (دیگران) تاریخ تمدن ایران. ترجمه جواد محیی
چاپ سوم ، تهران انتشارات گوتنبرگ ،

- ۷- اورنگ، مراد *تاریخ یکتاپرستی در ایران باستان*، چاپ دوم ، تهران ۱۳۳۷
- ۸- بهمنش، دکتر احمد *تاریخ یونانیان قدیم* ، چلدا اول، چاپ دانشگاه تهران ۱۳۳۸
- ۹- پیگو لو سکایاو(دیگران) *تاریخ ایران از باستان تا سده ۱۸*، ترجمه کریم کشاورز، تهران، ۱۳۴۹
- ۱۰- پازارگاد بهاءالدین *تاریخ و فلسفه مذاهب در جهان*، جلد دوم، تهران ۱۳۴۷
- ۱۱- پازارگاد بهاءالدین *تاریخ فلسفه سیاسی* جلد اول، ۱۳۳۶
- ۱۲- پیرنیا مشیرالدوله *ایران باستان* ، تهران ، ابن سينا بدون تاریخ
- ۱۳- پرویز عباس *تاریخ ۲۵۰۰ ساله ایران* ۱۳۴۷
- ۱۴- جهانیان اردشیر *تاریخ دین هخامنشیان* ، تهران ، ۱۳۴۹
- ۱۵- شاهرخ کیخسرو *آئینه آئین مزدیسنی*، تهران، ۱۳۳۷
- ۱۶- صدیق دکتر عیسی *تاریخ فرنگ ایران*، تهران، ۱۳۴۸
- ۱۷- کوثر سر هنگ بدیع الله *سنگنو شته هاسخن میگویند*، تهران، ۱۳۴۸
- ۱۸- گز نفون *کورشنامه* . ترجمه مهندس رضا مشایخی ۱۳۴۲
- ۱۹- گز نفون *بازگشت* . ترجمه منوچهر امینی، تهران ۱۳۳۹

- ایران از آغاز تا اسلام . ترجمه دکتر محمد معین ، ۱۳۴۶
- کوروش کبیر، ترجمه دکتر ضازاده شفق ، تهران ، ۱۳۴۰
- تاریخ نظامی ایران ، دانشکده افسری ۱۳۲۱
- تمدن ایران باستان ، طهوری روح القوانین ، ترجمه اکبر مهندی ، تهران ، ۱۳۲۴
- جامعه شناسی ، تهران ، دانشگاه تهران ، ۱۳۳۷
- اقلیم پارس ، انجمن آثار ملی ، ۱۳۴۳
- تاریخ طب ایران ، تهران هنر بخش ۱۳۴۱
- کوروش حکمران جهان ، ترجمه کریم طاهرزاده بهزاد ۱۳۴۶
- مشرق زمین گاهواره تمدن . ترجمه احمد آرام ، ۱۳۳۷
- یونان باستان جلد ۱ و ۲ ترجمه آریان پور و مجتبائی ، ۱۳۴۰
- ترجمه دکتر هادی هدایتی دانشگاه تهران ، ۱۳۳۶
- ۲۰ - گیرشن ، رمان
- ۲۱ - لمب ، هارولد
- ۲۲ - مقتدر غلامحسین
- ۲۳ - مهرین مهرداد
- ۲۴ - منتسکیو
- ۲۵ - مهدوی دکتریجی
- ۲۶ - مصطفوی سید محمد تقی
- ۲۷ - نجم آبادی دکتر محمود
- ۲۸ - ولفانگ ویلهم
- ۲۹ - ویل دورانت
- ۳۰ - ویل دورانت
- ۳۱ - هرودت

۳۲ - یوستی فردیناند

یک روز از زندگانی داریوش ،

ترجمه دکتر شفق، تهران، ۱۳۱۴

۳۳ - کتاب تورا

۳۴ - نشریه شماره ۲ سال هشتم انجمن فرهنگ ایران باستان

۳۵ - سالنامه دنیا سال ۱۳۴۹ ، مقاله بنیادگذاری شاهنشاهی ایران

36 - B . H . Liddell . Hart . Strategy (Newyork .
Frederick . A . Praeger . 1962)

37 - J . D . Hittle The military Staff its History
And development (Pennsylvania , The stackpole
Company Harrisburg Pa .1961)

38 - A . v . W . Jackson : Zoraster , The Prophet . Of
Ancient Iran , New York 1869 .

فهرست

برگ	موضوع
۵	پیش‌گفتار
۹	۱ - نهادهای استراتژی نظامی هخامنشی
۱۰	تعریف استراتژی نظامی
۱۸	انضباط
۲۵	اطلاعات
۳۹	پی‌ریزی ستاد
۴۴	۲ - ارتقش
۴۵	هدف
۴۹	دولت ماد و نیروی نظامی
۵۴	نیروی زمینی
۶۵	پرچم
۷۰	نیروی دریائی

۷۶	اکتشافات دریائی
۸۰	تاکتیک دریائی
۸۶	پایگاههای دریائی
۸۸	۲ - آموزش و پژوهش نظامی
۸۹	تربیت بدنی
۹۳	آموزش روانی
۹۷	آموزش تاکتیکی
۱۰۳	پل سازی
۱۰۸	سان ورژه
۱۱۱	بیک و مخابره با آتش
۱۱۳	سپاهیان مزدور
۱۱۸	۴ - سیاست نظامی
۱۱۹	تقسیم سرزمین شاهنشاهی از نظر نظامی
۱۲۰	علل جنگ ایران و یونان
۱۲۶	ارزش استراتژیکی شمال افریقا
۱۳۱	تحریکات یونانیان - طرح ایران
۱۳۵	طرح استراتژی داریوش
۱۳۹	حمله خشایارشا به یونان

- ۱۵۱ = چرا نیروی دریانی ایران شکست خورد
- ۱۵۲ خطاهای نظامی و سیاسی
- ۱۷۷ = دیپلماتی زر

سپاسگزاری

از :

دوشیزه سیرانوش عبدالعلیزاده که پیش نویس
این کتاب را با ذوق سرشار آماده کرده اند ..

و آقای محمد زندیه دانشجوی دانشکده حقوق
دانشگاه تهران ، که با پاکدلی و کوشش
در چاپ این کتاب رنج برده اند :

ونیز آقای حبیب الله بیاتی که باتیز بینی در تصمیح
این کتاب کوشیده اند سپاسگزارم .

آثار دیگر هؤلوف

- ۱ - عشق و سربازی
با سرمایه مؤسسه مطبوعاتی عطائی
- ۲ - نبردهای محمد
» » » »
- ۳ - پرچم و پیکره شیر و خورشید
» » » »
- ۴ - پشتاره
با سرمایه مؤلف